

in epistolam I ad Timotheum I.

alioꝝ ibi. **V**os autē tc. **D**icit ergo. **H**is qui sunt huiusmodi denunciamus severū vt prelatū. obsecramus autem charitatiue vt pater eorum. panem suum non alienum; sed debitum sibi sc̄z liceat acquisitum cum silentio id est sine iudicione non discurrendo. **E**sa. 30. **C**ult⁹ iusticie silentiū. **E**ze. 33. **D**ulcā maliciā docuit oīositas. **T**eūn cū dicit. **V**os autē tc. ex parte alioꝝ nō peccantū duplex adhibit⁹ remediu. **P**rimo sc̄z q̄ non cessent benefaciēdo. **S**ecundo q̄ illos corripiant ibi. **Q** si quia tc. **D**icit ergo. **V**os autē tc. **Q**uasi dicat. **H**olite deficere beneficiando licet oīosi abutantur. **G**al. 5. **B**onum facientes non deficiamus tc. **E**t hoc necessarium est etiam si operent manibus ⁊ non decesserit eis aliqd. q̄ necessaria est alijs subuentio. **T**eūnde cū dicit. **Q** si quis tc. innuit ⁊ corrigant. **E**t p̄mo ostendit quo ordine puniāt. **S**ecundo ostendit effectum pene ibi. **A**t confundant. **T**ertio fines ibi. **E**t nolite tc. **I**n ordine vero p̄mo ponit culpā. **S**econdo eius manifestationem. **T**ertio eius punitionem. **C**ulpa est inobedientia. ⁊ ideo dicit. **Q** si quis non obedierit. I. Reg. 15. **Q**uasi peccatum aīolandi est repugnare ⁊ quasi zelus idolatrie nolle acquiescere. **M**anifestatio ⁊ coniunctio ponit cum dicit. **H**unc p̄ epistolam nos tate id est manifestate ⁊ veritatis inquisitionē. **J**ob. 29. **C**ausā quā nesciedā diligenterissime iūstigabā. **C**rena eoz est sententia excommunicationis. **U**nū dicit. **E**t no nō miscemant cum illo. 3. **C**orin. 5. **C**um bulus modi nec cibum sumere. 2. **J**o. **P**olite euz recipere in domū nec aue ei dixeritis. **D**ic nota q̄ excommunicatio infligit p̄ inobedientia. ⁊ debet tñ esse conuictus. **U**nde dicit. **S**i quis non obedierit. q̄ epistolā vestrā hunc notate id est significate nobis ut puniat. ⁊ tamen vos interim ne cōmīscēmini cum illo. **S**ed effector pene est ut confundant ⁊ ex hoc resipiscat. **E**ccl. 4. **E**t confusio adducens peccatum ⁊ est confusio adducens gloriam. tc. **F**inis autē ⁊ intentio debet esse eius correctio quas intendit charitas. **U**nū dicit. **E**t nolite tc. quia nō debet fieri ex liuore odio. sed ex studio charitatis. **Q**uasi dicit. **Q** ipsum vitaris non fiat ex odio inimicis. **M**att. 5. **D**iligite inimicos vestros. benefacite his qui oderunt vos. tc. **E**t ideo dicit. **S**ed corripite vt fratre. **I**n quo ostendit charitas. p̄s. **E**cce q̄ bonum ⁊ q̄ iocundum habitate fratres in vnu. **T**eūnde cūz dicit. **I**pse autem tc. concludit epistolā. **E**p̄mo ponit cōclusio. **S**ecundo salutatio que est quasi epistole sigillū ibi. **S**alutatio tc. **I**terū p̄ma in duas. q̄z eis p̄mo op̄ra dona dei. **S**ecundo ipsum deum ibi. **D**ominus sit tc. **Q**uantū ad p̄mū dicit. **I**pse tc. **D**icēt esse pacis q̄tū ad duo. **P**ax ei sitū i duob⁹ ut sc̄z homo concordet ad seipsum ⁊ ad aliōꝝ. **E**t neutrum postest haberi sufficienter nisi in deo. q̄z sibi non concordat sufficienter nisi in deo et minus alijs. quia tunc affectus dominis concordat in seipso; q̄n qd̄ videat fm̄ vnum sufficit q̄tū ad omnes qd̄ nihil potest esse nisi p̄ deum. p̄s. **Q**ui replet in bonis desideriū tuū. **Q**uecūq̄ eis alia p̄s̄ter deum non sufficiunt ad omnes; s̄z deus sufficit. **J**o. 16. **I**n me pacez habebitis tc. **I**tem boles nō vniunt indenitatem eo qd̄ ē cōmune inter eos. ⁊ hoc est maxime deo. **E**t ideo dicit. **D**eus pacis det non pacem temporalem; sed sempiternā id est spiritualez que hic incipit ⁊ ibi perficitur. p̄s. **Q**ui posuit fines tuos pacem. **E**t hoc in omni loco. et in tote mundo apud fideles. **Q**uantum ad secundum dicit. **D**ñs sit tc. qz nihil aliud bene habeat nisi ipsū habeat p̄ fidem ⁊ charitatē. **S**alutatio hoc dicit ppter infideles querentes ep̄las eius. **G**al. vltimo. **A**t dñe qualib⁹ Iiris scripsi vobis manu mea tc. **Q**uod est signū tc. **G**ratia gratuitum donū dei qd̄ gratos vos redit deo tc. **J**o. 1. **G**ratia ⁊ veritas p̄ esum christū facta ē,

Explīct̄ denota ⁊ subtilis explanatio angelici docto-
ris lanci Thome aquinatis ordinis fratrū predicatorū
sup̄ epistola secunda ⁊ ultima gloriost̄ apli sancti Pauli
ad Thessalonicenses.

Incipit deuotissima postilla eiusdem sancti doctoris Thome aquinensis ordinis fratrum predicatorū super prima epistola eiusdem sanctissimi Pauli apli ad Timotheū.

Prologus.

¶ manu

dei potestas terre; et exacer-
abilis omnis iniqtas gen-
tium ⁊ utilem rectoz suscep-
tit in tempore super illā.
Eccl. 10. **H**ec verba ma-
terie huīs epistole cōueniunt.
Prius est instru-

tiū ecclēsiā ī his que ad

ius vnitatem pertinent

Dic instruit ipsos rectores ecclesiā sunt quasi p̄ncipalia mēbra eius. **C**irca quod videnda est ista instructio vtilitas. **I**nstructio ē ieo; qz In manu dei tc. **E**t hoc tripliciter. qz ob ipso exortū. **R**o. 13. **N**on est potestas nō si a deo. **I**tem qz deus debet regulari. puer. 8. **P**er me reges regnant ⁊ conditores legunt iusta decernunt. **I**tem qz fin̄ dei dispositio eoz potestas fundatur. **D**ān. 2. **E**t ipse mutat tempora ⁊ etates; transiit regna atq̄z constituit tc. **I**tem vtilitas eoz ostendit; qz est ad cōbīs bendā neq̄tiam doim. qz execrabilis oīs iniqtas gentiū. **I**nt̄a. 1. **J**ustus non est lex posita. **R**ectores legis tripliciter dñe habere ad mala. **P**rio vt ea corde odio hēcāe 2. **M**acob. 3. **A**lio odio habentes mala tc. **S**ecundo vt phibeat ea ne fiant. puer. 20. **R**ex q̄ sedet in solio iudicii dissipat omne malū intuitu suo. **T**ertio vt faciat puniāt. **R**o. 13. **M**inister em̄ dei ē vindex in iram ei q̄ male agit. **T**ertio videnda est vtilitas ibi. **U**tilez rectorē tc. **E**t ad tria ē vnlis rector q̄ norat. **E**ccl. 4. 9. **J**oseph p̄nceps fr̄um firmamentū gentiū rector fr̄um. stabilitū p̄p̄li. **P**rimo p̄nceps fr̄um vi gente sustentat p̄ potētiā. **E**sa. 19. **E**t rex fortis dñabilis eoz tc. **R**ector fr̄um diriges do p̄ sapiaz. **E**sa. 32. **P**rlceps ea q̄ sunt digni p̄ncipe co-
gitabit tc. **E**ccl. 10. **I**n medio fratrū rector illoꝝ. **S**tabili-
mentū populi vt cohībat ad iniustis p̄ iusticiā. p̄s. **E**t
poplū humilē salutē facies ⁊ oculos sup̄borū humiliabiles tc. **E**t sic patet materia h̄az ep̄la. q̄ est ad instructionē
rector̄ populi fidelis in q̄ quidā preferunt in sp̄ualib⁹ si-
cūt prelati ecclēsiaz q̄z p̄mo instruit. **Q**uidā vero in tē-
pozalib⁹ q̄s. ⁊ monet. **E**t hoc ī ep̄la ad philem̄. **C**irca p̄-
mū tres sunt epistole fm̄ tria ē cōpetūt plato; quoꝝ p̄mū
est vt gubernet populu. **S**com vt p̄ populo subditio
patiat. **T**ertii vt malos coherenceat. **P**rimū in p̄ma ad
Timotheū. **S**com in secūda vbi agit de martyrio. **T**ertiū
in ep̄la ad thūmū vbi agit ac docet quō vitet hereticos
vt etiā patet in argumētis ep̄la.

Capitulū primū.

Paulus aplūs ielu xp̄i fm̄ impiūz
dei saluatoris nři ⁊ xp̄i ielu spei
p̄ne Timotheo dilectio filio in fi-
de. **E**fa ⁊ misericordia ⁊ paſt a deo pa-
tre ⁊ xp̄o ielu dñs nřo.

Explanatio sancti Thome

Quidam hec ep̄la in salutatione et ep̄lare narrationem ibi. Sicut rogaui te. Circa primū tria facit. q̄ p̄mo posnitur psona salutis. Secundo psona salutata. Tertio bona optata. Describit aut̄ psonā salutantē p̄mo ex nomine Pauli qd̄ conuenit auctoritati p̄p̄ duo. In aplatu enim duo sunt sc̄z altitudi p̄statis ad quā exaltant humiles. 1. Reg. 13. Cum essem p̄nū in oculis tuis. caput in tribus israel facrus es. Et paulus dicit modicus. Item claritas sapientie. et hanc domin⁹ prebet parvulis. Nat. 11. Beuelast ea parvulis te. Secundo ex auctoritate: q̄ aplu id est missus Jo. 20. Sicut misit me p̄. 1. cor. 9. Signaculū aplatus mei vos es in dno. Tertio ex origine hui⁹ auctoritatis. An dicit Iesu xp̄i fui impiū det. 2. Act. 13. Segregate mihi barnabā et saulū in op̄ qd̄ assumpsi eos te. 1. Reg. 13. Quesuit sibi dñs virtū iuxta eoz suuz te. Ex quo pater et prelati ex necessitate p̄cepti tenent ad ea quae sunt p̄p̄ officij. 1. Corin. 9. Ve mibi est et si non euangelizauero. Et ieu qui est spes nostra ut ad eū veniam⁹. Phil. 1. Desideriū bñis dissolui et esse cum xp̄o te. Ut spei nře: qz p̄ ipm speram⁹ ad ipsi bo na eterna. 1. Pe. 1. Regeneravit nos in spem viuaz te. 2o. 15. Per solationē scripturaz spem h̄em⁹. Ut persona salutatā describit tripli. Prior ex noīe cū dicit. 1. mortebo de q̄. Act. 16. Item ex affectione dicens dilecto. Phil. 2. Meminē habeo tam viuātē te. Hęz ex filiatione dicens. Filio meo in fide sc̄z se a conuerto. 1. Cor. 4. Miss ad vos timothēū filii meū charissimū et fideles in dño te. 1. Unc aut̄ p̄mo ponit bona optata. Et sc̄do ostendit a quo sunt. Sc̄iendū est aut̄ q̄ in alijs ep̄stolis duo ponunt̄ hic tria: q̄ plati plurib⁹ indigent. Et ideo dicit. Misericordia hic et grā p̄mo sibi: et inde alijs. Et sumit̄ hic misericordia premillione petor̄: q̄ hec est deī misericordia: grā vero p̄ munere grā q̄ indigent prelati. Ut grā sicur in alijs p̄ grā iustificante: sed misericordia p̄ munere diuino in spūalib⁹ carismatibus exaltante Sap. 4. Hęra dei et misericordia in sanctos eius: et respectus in electos illius. Et pax sc̄z tecum. et p̄ te alijs. p̄. Suscipiant montes pacem. Sed vnde? Deo ut dent populo Jac. 1. Omne datū optimū: et omne donū p̄fēciū deūrūlū est descendēs a p̄te lumenū te. Et xp̄o ieu do mino nostro sc̄z p̄ quē maxima nobis et p̄ciosa, p̄missa do nauit. 2. Pe. 1.

Lectio secunda.

Sicut rogaui te ut ramaneres ephe si cū irem in macedoniā ut denunci ares qbusdā ne aliter docerēt neq̄ intenderet fabulis et genealogijs interminatis; q̄ q̄stiones prestant magis q̄ edificatione dei q̄ est in fide. Finis aut̄ p̄cepti est charitas de corde puro et conscientia bona: et fide non ficta.

Hic incipit ep̄laris narratio. et est hec ep̄la q̄si pastoralis regula quam apostol⁹ tradit timotebo instruens de omnibus que spectant ad régimen p̄toꝝ. et eo ordine quo debet esse intentio. Primo ḡ instruit eum de spūalibus ministrādis. Sc̄do argalib⁹ in. 4. ca. ibi. Spūas aut̄ te Item ad prelatū prinet p̄mo q̄ doceat de forma fidei: ne fides subdit̄ corrumpt̄. Luc. 22. Ego rogaui p̄ te ut non deficiat fides tua. et tu aliquā conuersus confirma fratres tuos. Secundō instruit eō de p̄minentib⁹ ad cultum dei: qd̄ non potest esse nisi fides sit recta. Ideo p̄mo instruit de fide. Sc̄do de cultu dei. 2. ca. ibi. Obsecro q̄ḡ te. Tertio agit de instructione officio et ecclesiasticis

coū in tertio capitulo ibi. Fidelis sermo. Sc̄iendū ē aū q̄ in p̄mitua ecclia error fuit p̄culosus quo rūndā vice tūum legalia debere seruari simul cum euangeliō. quod aplu excludit p̄mo ostēdens legi conditionē. Secundo p̄bat p̄ experimentū in seipso ibi. Etas ago te. Circa primū tria facit. q̄ p̄mo ostendit qd̄ de lege sit repudia nū. Secundo qd̄ in ea acceptandū ibi. Finis aut̄ p̄cepti te. Tertio concludit legi conditionē ibi. Sc̄im aut̄ qz te. Repudiandū est aut̄ in lege qd̄ alij male addicē derunt nō qd̄ a deo est datum nisi iam fū carnale intellectum. At p̄mo vocet falsas fabulas et traditiones esse repudiandas. Secundo rōem assignat ibi. Que questio nes te. Dicit ergo. Dico q̄ debes facere sicut rogaui te cum tñ possem imperare Eccl. 32. Rectorez te posuerit noli extollī. esto in illis quasi virus ex illis te. Ut de nūciari quibūdā. Ut altero p̄tinent ad prelatū ut cohibeat docentes falsa. Et ideo dicit. Ne aliter doce rent. Gal. 1. Si q̄s vobis euangelizauerit preter id qd̄ ac cepisti anathema sit. 2. Cor. 11. Non addedit ad verbū quod ego loquor vobis neq̄ auferetus ex eo. Secundo vt si contingat q̄ alij falsa docerent phibeat populu ne eis intendant. Unde dicit. Neq̄ intendant te. Fuerū aut̄ quida hereticī q̄ destantes vertus testamētū exponebāt et aplu repudiabat deridēdo historias el⁹ dices. Fabulis et genealogijs interminatis te. 3. Otra qd̄ dicit augustin⁹ aplu vt̄ historijs et genealogijs veterū testamēti. Gal. 4. Abraā duos filios habuit te. Si ḡre p̄baret non eis vteret. Dicit q̄ fabulas non data legem in sc̄ptis: sed in ore sc̄z thalnūlū nō que moyles ore tra dicit sed que alij addiderūt: vt sunt stulte fabule sc̄z q̄ adam habuit aliam vxorem ex q̄ dicunt nates demones Matth. 15. Iritum fecisti mandatū dei p̄pter traditio nem vestrā. 2. 1. 4. Ad fabulas aut̄ cōuertent. 1. Ratio huius est q̄ p̄stānt questions id ē contentionē. 2. 1. 2. Noli verbis contendere p̄ter. 20. Honor est homini q̄ se separat a cōtentioib⁹ te. Quā edificatiōz dei q̄ est p̄ fidē et in fide q̄ sc̄z alijs est p̄firmatus in veritate sc̄i dei ad qd̄ deber oīs doctrina tendere. Deinde cuj̄ dicit. Finis aut̄ te. oīndit qd̄ de lege sit finē. Et circa hoc duo facti: q̄ p̄mo ostendit hoc. Sc̄do qd̄ p̄culuz et his q̄ hoc nō tenent ibi. Q̄busdā te. Circa p̄num sc̄iendū est q̄ lex verus dicit lex mandator̄: q̄ mandatis et p̄ceptis p̄tinet. Eph. 2. Legē mandator̄ p̄ decreta evançias Illud q̄ ad qd̄ ordinans oīa mādata legis est p̄cipue: tēnēndū: hoc aut̄ ē charitas Nat. 22. Diliges deū tuum ex toto corde tuo te. Et paulopost. In his vñob⁹ mādatā vniuersa lex p̄det et pp̄be. Sz quo charitas ē finis p̄cepti. Ad hoc sc̄iendū duo sit cōsiderāda. P̄to q̄ oīa p̄cepta legi sunt de actib⁹ virtutū. et q̄ p̄ oīs actus virtutū ordinat hō vñ ad aliū. Secundo q̄ obiectū vñius virtutis est finis alter⁹. qz qñcīq̄ vñia potentia est circa alia quē finē: ad illā ordinant oīa q̄ sunt eiusdem sicut ad finē. sicut frenefacta ad equestre. q̄ officiū eq̄strie ē et finis. hec aut̄ ad ducē. Virtutes aut̄ theologicē ultimū finē habēt p̄ obiecto. Aliē aut̄ sunt circa ea q̄ sunt ad finē. Virtutes q̄s respiciunt theologicas sicut finē. Int̄ theologicas vero illa plus habet de ratione finis que p̄p̄nq̄ se habet ad ultimū finem. Fides aut̄ ostendit eum. sp̄eg facit tendere in eum. charitas vñit. Ergo oīs ordinant ad charitatē. Et sic dicit charitas finis p̄ceptoꝝ. Sz cuj̄ ea q̄ sunt ad finem disponit ad finē. p̄cepta aut̄ sunt ad charitatē ideo disponunt ad eam. Ideo dicit. De cor de puro. Ad hoc eīt q̄ cor sit purum dñe p̄cepta virtutum quarum quedam ordinant ad modum rectificandi paſſioneſ. quarum sc̄ilicet virtutum materie sunt paſſioneſ. sicut temperantia q̄ ordinat concupiſcentiā. mā-

in epistolam I ad Timotheum I

sueta iras, fortitudo floses et audacias. **N**er has esti
passiones turbat puritas cordis. **E**t ideo iste virtutes fa
ciunt cor purum. **S**ed nūquid hoc requirit ad charitatem?
Respondeo. **D**icendū est q̄ sic, q̄ impossibile est q̄ cor
impurū sit promptū ad charitatem: quia vniuersus est dilig
ibile qd̄ sibi est conforme. **C**or impurū diligit illud qd̄
competit ei sibi passionē. **E**rgo necesse est q̄ sit expeditū
a passionibus. **C**ant. 1°. **V**eget diligit te. **A**llie virtutes
sunt que rectificat hominem ad proximum et ex hoc sequit̄ q̄
habeat conscientiam bonā: quia non facit alteri qd̄ sibi non
vult fieri. **M**at. 7. **O**ī ergo quæcūq; vultus ut faciente
vobis hoīes et vos facite illis **T**c. **E**t ideo que contra pro
ximū sunt: sunt cōtra conscientiam. **Q**ui ergo nō habue
rit conscientiam bonā nō potest deū pure diligere: q̄ qui
nō habet conscientiam bonā timeret penā. **T**imor autē non
est in charitate sed fugit deū et non vñit ei. **E**t ideo pre
cepta que conscientia rectificant bene disponunt ad chari
tatem. **V**ili sunt virtutes ad habendā verā fidem: scz vir
tutes quibus deū colimmo, scz latria et bīmō: que sunt or
dinata ad remouendū errorem et ad firmandum in cordib;
fidei firmitatem deo. **Q**ui enim non habent verā fidem:
nō possunt deū diligere: q̄ qui falso credit deo tā nō
diligit deū. **N**on enim diligit qui nō credit: quia non sicut
affactus nisi in illo qd̄ offendit intellectus. **E**t ideo que
faciunt fidem bonā ordinantur ad charitatem. **E**t ideo dicit
De corde puro ut faciat hoc. **M**ath. 5. **B**eatū mūndo cor
de qm̄ ipsi deū videbāt. **D**e conscientia bona, 2°. **C**oz.
1°. **G**loria nostra hec est testimonium conscientie nostrae.
Et fides nō ficta: id est vera. **E**t ideo virtutes et precepta
ordinant ad finem qui est charitas: que et sumuntur scđm
ista tria **T**c.

Lectio tertia.

AQuibus quidā aberrantes cōuer
si sunt in vaniloquii: volentes esse
legis doctores, nō intelligentes, ne
q̄ que loquuntur: neq; de quibus affirmant
Scimus q̄r bona est lex si quis ea legit
time vitat. sc̄iētes hoc q̄ lex iusto nō est po
sita: sed iniustis et nō subditis, imp̄yis et pec
catoribus, sceleratis et cōtaminatis, patrici
dis et matricidis, homicidis, fornicatoris, ma
sculorum cōcubitoribus, plagiariis, mendači
bus et perjuris, et si quid aliud sane doctrine
aduersat̄ que est finis euangelii glorie beati
dei qd̄ creditū est mihi. **G**ratias ago ei, qui
me p̄fortauit in xp̄o iesu dñō nostro: q̄ fide
lez me existimauit ponens in misterio. **Q**ui
pius blasphemus fui et persecutor et cōtū
meliosus: sed misericordia dei p̄secutus suz
q̄ ignorans feci in incredulitate. **S**uperabū
davit aut̄ gratia dñi nostri cū fide et dilectio
ne que est in xp̄o iesu.
Supra ostendit virtutē dignitatē et utilitatē: hic decla
rat barbi necessitatē quia quicq; ab his descendit in pe
ticulū false doctrine cadit. **E**t circa hoc duo facit: q̄ pri
mo ponit falsas doctrine in quā incidit. **S**edō cōditio
ne false dicentiū ibi. **V**olentes esse **T**c. **D**icit ergo. **F**inis
precepti **T**c. et hec sunt principalia legis a quibus quidā
discēdūt. **E**s. **V**ana locuti sunt **T**c. **E**t nota q̄ recessus

a charitate causa est false doctrine: q̄ qui nō amant cha
ritatem cadunt in mendaciū. 2°. **A**theb. 2°. **Q**ui nō credide
rūt veritati sed consererūt iniquitati. **S**imiliter qui di
mittunt cordis puritatem. **H**abentes enim cor infectū passio
nibus iudicant scđm affectū earum et non scđm deū. 1°.
coīnith. 2. **A**nimalis homo nō percipit que deū sunt **T**c. **S**imiliter habētes conscientiam malā: q̄r nō possunt que
scere in veritate. **E**t inde est q̄ querunt falsa ut in eis que
scant. **I**nfra codē. **H**abens fidem et conscientiam bonā. **S**i
multiter qui bīz fidē fieri. **E**sa. 21. **Q**ui incredulus est infi
deliter agit. **D**einde cūz dicit. **V**olentes **T**c. ponit co
ditio falsa docentū: et primo inordinata ambitio. **S**ecū
do defectus eoz. **Q**uantū ad primum dicit **V**olentes esse
2°. **M**ath. 23. **Q**uā primos recubitus in cenis et voca
ti ab homib; rabbi **T**c. **J**aco. 3. **M**olite plures magistri
fieri **T**c. **Q**uantū ad secundū dicit. **N**on intelligētes **T**c. p̄s.
Nescierūt neq; intellexerūt: in tenebris ambulāt. **S**ap.
5. **S**ol intelligentie nō est orus nobis **T**c. **N**eque que dī
cum per auctoritates quas nō intelligunt, neq; de quib;
affirmāt, scz cōcludendo. **D**einde cum dicit. **S**cimus
autē **T**c. ponit legis conditionē quantū ad duo. **P**rimo
quantū ad bonitatem legis. **S**ecundo quantū ad fine et intē
tionē legislatoris ibi. **S**cientes **T**c. **D**icit ergo. **S**um¹⁵,
scz per certitudinē, q̄ lex bona est nō mala ut heretici di
cūt. **p**. **L**ex dñi īmaculata **T**c. **N**o. 7. **L**ex qd̄ sc̄ia est
et mandatū sanctū et iustū et bonū. **S**ed p̄tingit q̄ aliquis
bono vñat male. **U**z ergo lex si bona requirit et homo
ea bene vñat. **E**t ideo dicit. **S**iquis **T**c. **A**ls fit ei mo
rit dicit **R**om. 8. **In** lege enim sunt que dā moralia et que
daz ceremonialia. **C**eremonialia quidē in figura xp̄i et ec
clesie sunt data: sed indigent ut intelligant non iols car
naliter sed etiā spiritualiter et in figura futuror̄. et vi scis
as q̄ nō sunt perpetuo seruāda, sed cessant veritate ve
niente. **J**ere. 31°. **E**t sc̄ia domini israel et domini iuda fē
dus nouū: non scđm pacū quod pepiḡ cū patrib; ve
stris **T**c. **E**t sic exponit glo. **S**ed ap̄s videt loqui de mo
ralibus, quia subdit q̄ lex posita est ppter peccata et hec
sunt precepta moralia. **H**oc legitūm visus est ut homo
nō attribuat eis q̄ in eis cōtineat. **D**ata est lex ut cognos
cat peccata. **R**o. 7. **Q**uia nisi lex diceret. Non cōcupi
scēs **T**c. qd̄ dicit in decalago. **H**o est ergo in eis spes iu
stificationis sed in sola fide. **R**o. 3. **A**rbitramur iustificari
bominē per fidē sine operib; legis. **D**einde cū dicit.
Scientes **T**c. ostendit conditionē legis quantū ad legisl
atoris intentionē, et primo ponit existimatā. **S**ed po
nit verā intentionē ibi. **S**ed iniustis **T**c. **E**xistimatā intē
tio excludit cū dicit. **J**usto **T**c. **U**bi posset esse duplex fal
lis intellectus. **U**nis q̄ iustus legē non seruat qd̄ fal
sum est: quia nisi seruaret eoz quantū ad mortalitatem iustus
non esset. **U**nde et xp̄us factus est sub lege. **U**lus q̄ ius
tus non obligat ad precepta legis et nō peccat si face
ret contra ea. **S**ed verus est q̄ quod imponit alicui ius
ponit sicut onus, sed lex iustis non imponit sicut onus:
quia habuit eoz interior inclinat eos ad hoc ad qd̄ lex
et ideo nō est onus eis. **R**o. 2°. **I**psib; sunt lex. **T**el
alter lex nō est posita pro iustis sed pro iniustis. **Q**uasi
dicat. **S**i omnes essent iusti nulla necessitas esset dandi
legem: quia omnes essent sibi lex. **I**ntentio bonorum des
bet esse ut alios inducent ad virtutes. **Q**uidā autē per
se sunt bene dispositi ad virtutes. alij habent mentē be
ne dispositā sed per alij. **E**t de istis sufficit paterna mo
ritio non coactiva. **B**ij aut̄ nec per se: nec per alij bene
disponunt: ideo eis oīo est necessaria lex ut p̄z in ethicis
Deinde cum dicit. **S**ed iniustis **T**c. ponit verā intē
tio, et primo describit eos in generali quibus necess

Explanatio sancti Thome

ria est lex. Scđo in speciali ibi. Parcidis rc. Sciendū est autē q̄ sicut. 1. Jo. 3. dicit. Nō peccatum est iniq̄itas. et ideo repugnat alicui iuri. n̄ aut sit duplex ius. lex naturale et positiū. naturali repugnat qđ fm se est malū. postiū autē repugnat qđ est malū quia prohibitū. Quan tu ad prīmū dicit. Sed iniustia qui lex agit contra iurē naturalē. Es. 2. 4. Transgressi sunt leges. mutauerūt ius dissipauerūt fedis sempiternū rc. Quantū ad secundū dicit. Non subditis sc̄z precepto humano. Ro. 1. Parētibus nō obediētibus. Et hec dico recipiēt ratione pec- cati. Ponit autē alia que sumunt per coparationē ad aliud. Et hoc est vel cōtra deū: vel cōtra proximū: vel in seip̄z. In dei dīct̄ impletas: quia pietas importat cultū dei. In prīmū sic dicit peccatoribus. ps. Non resurget ip̄s in iudicio rc. Gal. 2. Nos em̄ natura iudei et non ex gentibus peccatores. Sed fm august. de doctrina xp̄ia. na. peccata distinguunt in duo. lex in sp̄ualia que dicunt facinora et in carnalia. et hec dicunt flagitia. et ideo dicit. Sceleratis. quantū ad sp̄ualia. Prover. 17. Quid absco- dit scelerā rc. quantū ad carnalia dicit. Contaminatis. Malach. 2. Contaminauit iudas sanctificationē deo rc. Deinde cōnumerat peccata in sp̄ciali. Et primo noīat quedā in speciali. Secundo colligit alia in generali. ibi. Et si quid aliud rc. Primo ponit peccata operis. Scđo peccata oris ibi. Mendacibus rc. Circa prīmū primo ponit quantū ad facinora. Scđo quantū ad flagitia. Faci- nora dicunt que sunt in documentū xp̄imi. Et quanto est xp̄imus consuetus tanto est eoz peccatū gravius quia plus eis tenetur. Et idem primo dicit de patre. Scđo de matre. Exo. 20. Honora pātr̄ tuū et mātrē tuam rc. Et postea. 21. Qui percussit patrē suum aut mātrē morte moriat rc. Deinde p̄sequit̄ de alijs xp̄mis homici- dis dices: Exo. 21. Si quis per industriā occiderit proxi- mu suū rc. Deinde ponit flagitia. et primo que fm na- turā sunt cū dicit. Fornicarijs. Heb. vii. Fornicatores et adulteros iudicabit deus. Scđo cōtra naturā dicens: Māculos rc. 1. cox. 6. Reḡ masculoz sc̄bitores re- gnū dei possidebūt. Deinde ponit documenta oris. et primo quantū ad simplex mendacium dicens: Mendaci- bus. Ephe. 4. Deponētēs mendacium loquim̄ veritatem rc. Scđo quantū ad iuramentū dicens: Periuris. Et tūc colligit alia in generali dicens: Et si quid aliud rc. Job. 6. Non inuenietis in lingua mea iniuritatem: nec in fauibus meis stulticia psonabit rc. T̄t. 2. Loq̄re que decet sanā doctrinā. Deinde cū dicit. Que est fm euā gelijū rc. ostendit qđ euāgeliū cōmunicat sanā doctrinā qđ tripliciter describit. Et primo a fine cū dicit. Gloria. sc̄z quā annūciat. ps. Annūciate inter gentes gloriā ei⁹. Scđo ab actore glorie cū dicit. Beati dei. Infra ultimo Quē suis t̄pibus ostendit beatus et solus potens rex re- gū rc. Tertio a mistro cū dicit. Quod creditū est mīhi. Gal. 2. Cum vidissent qđ creditū est mīhi euāgelijū pre- pucij rc. Deinde cū dicit. Marias ago rc. probat per experimentū in seip̄o quid fuerit ipse tempore legis. et qđ cōsecutus est tempore gratie. Et primo ostendit quid circa se vtroq̄ tempore sit acū. Secundo inducit tymothei ad imitandū se ibi. Hoc preceptū rc. Circa prīmū duo facit qđ primo ostendit quid dām̄ sibi fuit in legē: et quid sibi fuit dātū in euāgelio. Scđo rationē assignat. ibi. Fidelis sermo rc. Item prima pars diuidit in tres particulas. qđ primo ponit dignitatem qđ cōsecutus est in euāgelio. Scđo peccata quibus subiacuit in statu legis ibi. Qui prius fui rc. Tertio quomodo liberatus fuit. ibi. Sed misericordia rc. Sed ad hoc qđ aliquis sit minister euā- gelij tria requirunt. Primo qđ sibi cōmitat. Rom. 10. Quomodo predicasūt nisi mittant̄ rc. Secundo ydoneitas

Id est vt sit fidelle. 1. cox. 4. Hic iam querit inter dispe- satores vt fidelis quis inueniat. Item vt sit fortis ad p̄- sequendū. Et hec tria ponit ordine retrogradō. et primo tertiu dicens: Qui me ſirmauit rc. sc̄z ad p̄sequendū officiū inueniūt. Ezech. 3. Manus dñi erat mēcū confor- tans me. Secundū ponit ibi. Quia fidellē me rc. Mat. 2. 4. Fidelis seruos et prudens qđ constituit dñs super familiā suā rc. Et hoc quia querebat ſolū que dei erant. Prīmū vero ostendit cū dicit. In ministro id est com- mitten ſimbi ministeriū hoc. Act. 13. Segregate mihi barnabā et ſaulū in opus ad qđ affumpsi eos. 2. cox. 11. Ministrī r̄t̄ ſunt ego. Sed qualis erat in statu le- gis: Peccator. Et primo in deū cū dicit. Qui prius rc. sc̄z noī ſpi. 2. uit. 2. 4. Educ blasphemū extra caſta: et ponat oēs qui audierūt manus ſuas ſuper caput ei⁹ et la- pidet ēū populū vniuersus. Unde ſibi illud cōpetebat. Item in prīmū cū dicit. Perſecutor. 1. cox. 15. Non ſum dignus vocari apls: qđi perſecutus ſujs ecclēſia dei. Item cōtumelias verbis et factis. Jer. 20. Audiui cō- tumelias multoz rc. Deinde cū dicit. Sed mīſericordiā dei rc. ostendit qđ ſuit liberatus per xp̄m. Et circa hoc duo facit. quia primo ponit mīſericordiā liberantē. Secundo ostendit qđ ſuperabūdantē in bonis repleat ibi. Superabūdauit autē rc. Quantū ad prīmū dicit. S3 mīſericordiā rc. Tren. 3. Mīſericordiā dñi qđ ſunus cōſumpti. Ro. 9. Cui⁹ vult mīſereb̄ et qđ vult inducat. Sed ex parte mea aliqua est excusat̄ peccati: qđ igno- rans feci. Vnde dicit plus significat. qđ aliud est igno- rāter agere. aliud per ignorantiam: qđ ignoranter facit ali- quid qui nescit qđ facit. tamen ſi ſciret etiā faceret illud ſicut credēs ſe interficeret ferā occidit inimiciū ſuū. quem tamē occidisset etiā libentius ſi nouiſſet eum. Sed per ignorantiam facit qui facit aliud qđ nō faceret ſi ſollet ſicut occidens patrē que ſi ſciret nō occideret eū quē tamē occidit: quia eū credit inimiciū. Sed paulus fecit p̄ ignorantiā qđ ſi ſcueret etiā occidit ſi ſcueret eū. Sed igno- rāter qđ ſi ſcueret ip̄m eſſe xp̄m libentius occidiſ ſent eū. Luce. 12. Servus qui nouit voluntatē p̄ficit nō ſe paruit nec ſecit voluntatē eius vapulabit multis rc. Quantū vero ad secundū dicit. Superabūdauit rc. Rom. 5. Abi abūdauit dēlīcū ſuperabūdantē et grātia rc. Et fecit ibi effectū fidei per dilectionē operantē Gal. 3. In xp̄o ieuſi vt pollicitationē ſp̄us accipiamus p̄ fidē

Lectio quarta.

Fidelis sermo et omni acceptione di- gnus: qđ xp̄us ieuſus venit in hunc mundū peccatores ſaluos facere: quorū primus ego ſum. Sed ideo mīſericordiā cōſecutus ſum: vt in me primo oſten- deret xp̄us ieuſus omnē patientiā: ad infor- mationē eoz qui credituri ſunt illi in vitaz eternaz. Regi autē ſeculoz immortali inui- ſibili ſoli deo honor et gloria in ſecula ſecu- loz amen. Hoc preceptū cōmendo tibi fili- tymothee ſcdm precedentes in te propheti as vt milites in illis bonam militiā habēs fidem et bonam conscientiā. Quā quidam repellentes circa fidem naufragauerunt ex quibus est hymeneus et alexāder quos tra- didi sathane vt discant non blaſphemare.

in epistolam I ad Timotheum I

Supra ostendit conditionem suam: et quantum ad peccata sub lege et quantum ad bona tempore gratie: hic ostendit rationem bonorum beneficiorum que sumunt ex divina miseratione. Et primo proponit divinam miserationem in communione. Secundo aptat ad se ibi. Quo primus rc. Tertius ponit gratiarum actionem ibi. Regi autem seculo. Circa primum duo facit. quia primo comendat veritatem proponendam. Secundo proponit divinam miserationem ibi. Quia Christus Iesus rc. Quantum ad primum dicit ergo. Fidelis rc. Duo autem sunt in sermone comendanda. scz qd sit verus et qd sit acceptabilis. Aliquid enim sermo verus est dum et omnia peccata sunt. 4°. Innumerous factus sum vobis verum dicens vobis. Hic sermo primo quidem habet veritatem. Unde dicit. Fidelis sermo. Apoca. vlti. Nec verba fidelissima et vera sunt. Item acceptabilis est. quia de salute nostra. Ideo dicit. Et omni acceptance dignus. Zacha. i. Et respodit dominus angelus qui loquebatur. Alius littera habet humanum sermo qd ex suscepito bonum. T. 3. Apparuit benignitas et humanitas salvatoris nostri dei rc. Et hic fimo est talis. quia Christus venit rc. Qd in mundo venit exprimit duplex naturam. scz diuinitatis qua erat ante qd in mundo appareretur. Job. 16. Eruit a patre et veni in mundum rc. Et humanitas qua deo qui celum et terram implet. Tere. 23. Et ideo non coppet in aliquo loco esse. sed coppet ei fimo humanam naturam. Job. 1. In mundo erat et misericordia rc. In propria venit rc. Sed ad quid venit? Peccatores salvos facere. id est propter salutem populo. Job. 3. Non enim misericordia filii in mundo ut iudicet mundum: sed ut mundus saluet per ipsum rc. Job. 12. Non enim veni ut iudicet mundum. Sed si nullus fuisset peccator niquid incarnatus non fuisset. Aldeq; qd non. quia venit peccatores salvos facere. Non ergo fuisset necessaria incarnationis. Ita glo. Tolle mordum et medicina opus non erit. Respondeo. Dicendum est qd ex verbis sanctorum satis hoc patet. Sed hec questione non est magne auctoritatis. quia deus ordinante fienda secundum qd res fiende erat. Et nescimus quid ordi nasset si non prefecisset peccatum in omnibus tamen auctoritates vident expresse sonare qd non fuisset incarnatus si non peccasset homo in quam partem ego magis de cline. Deinde cum dicit. Quo primus rc. adaptat hoc ad se Primo ostiens se peccatore. Secundo dicit se salvatur ibi. Sed misericordia rc. Dicit ergo. Quorum primus rc. Hic dicit hereticus qd alia ade fuit in paulo: et transiuit de corpore in corpus. Quasi dicat. Ego primus peccator: quia anima ade est anima mea. sed hoc est contra apostolum. Rom. 9. Cum nondum nati essent rc. Ergo anima non est ante corpus. primus ergo non tempor sed peccator magnitudine. Et hoc dicit ex humilitate. Proverb. 18°. Justus prior est accusator sui. Proverb. 30. Stultissimus fui virorum rc. Sed nūquid fuit apostolus maximus peccator? Et videt qd iudas fuit maior. Sed quidam dicit qd peccatum pauli generalius fuit: quia contra totam ecclesiam. Sed hoc nihil est quia paulus in incredulitate. et multi iudei persequebantur ex malitia. Dicendum est ergo qd est primus non qd inter peccatores maximus qui tunc erant. sed maximus inter peccatores salvatos. Quasi dicat. Venit peccatores salvos facere quoz scz peccatores salvatores ego sum primus. qd est de illis intelligendum qui precesserat apostoli. quia prius etiam multi alii sunt ecclesiā persecuti. Et hoc dicit ut ostenderet qd omnia que deus facit: facit ad ostensionem bonitatis sue. Proverb. 16. Uniuersa propter semetipm operatus est dominus rc. Eccl. 42. Gloria domini plena est opus eius. Itet propter nostrā utilitatem. et ideo dicit. Ideo salvauit me primo propter gloriam suam. Unde primus. vel tempore. vel primus. id est potissimum. Omnis patientia. id est perfectio. quis provocatus non

punitur. sed potius aduersariū exaltauit. et ad utilitatē nostrarū. Unde dicit ad exemplū. i. ad informationē et cruditionē. Quasi dicat. Ut non diffidant peccantes ad eum accedere. 1°. petri. vlti. Forma facti gregis. Deinde cum dicit. Regi rc. ponit gratiarum actiones. Et circa hoc duo facit. quia primo comendat cui gratas agit. Secundo gratias refert ibi. Honor rc. Commendat autem eum primo ex potestate. Secundo ex nature proprietate. Quantum ad primum dicit. Regi. Dominus tuus est maximus: quia solus dominus et habet liberas potestates. non sedem statuta. ut politicus. deus autem unus est dominus omnium. Et ideo dicit deo. Apoc. 1. Rex regum et dominus dominorum regnum ps. Monialis rex omnis terre deus. Item aliquis regis potestas ut plurimum quinquaginta annis durat. sed iste est omnium seculorum. ps. Regnum tuum regnum omnium seculorum rc. Eccl. 10°. In manu dei potestas terre. Cui etiam convenit propriae nature dei. Circa quod sciens dominum est qd in rebus prima differētia rerum naturalium est corporibilitate et incorruptibilis. Et incorruptibilis quedam visibilia et corporalia. ut corpora terrestria. quedam autem invisibilia et spiritualia: ut angelii. Et hec dividuntur secundum platonicos in deos qui per naturam supremi sunt. et in intellectus qui non sunt nisi sed divini et in aliis. sed apud nos est unus solus deus. Deutro. 6. Audi israel dominus tuus unus est rc. Dicit ergo primo. Immortalis. ut distinguat a corruptibilibus. Invisibili. ut ad invisibilē ostendat pertinere et ut distinguat ab alijs visibilibus. Dicit soli deo. et non soli immortali vel visibili. qd solus est deus per naturam. licet posset dici solus immortalis et solus invisibilis. id est specialis pro alijs. Infra vlt. Qui solus habet immortalitatem. Deinde cum dicit. Honor rc. agit gratias. Quasi dicat. Exhibendus est ei honor ex subiectōe rationis creature. et in manifestationē excellentissime ipsius bonitatis claritas et gloria. Apoc. 7. Benedictio et clarsitas et sapientia et gratiarum actionis honor virtus et fortitudo deo nostro rc. In seculo seculorum. Quia secundum alios est modico tempore. Isa. 40. Omnis caro sensu et oīs gloria eius ut flos feni. Deinde cum dicit. Hoc preceptū rc. Instruit tymotheum permanere in his que dicuntur. Primo commemorans quid sit ei comissum. Secundo monet ad debituū vsum. Et tertio docet utendi modū. Dicit ergo. Hoc preceptū. ut scz tu custodias finē legis. id est charitatem conserueres semper. non autē fabulas iudeorum. commendo tibi sicut fidele depositum: quia tibi ideo est comissum. Et quō? Secundum precedentes rc. id est quia hoc euangelium non discordat a prophetiis quas ante didicerat: quia fuit filius mulieris iudee. 2°. petri. 1°. Habemus firmiore prophetici sermoni cui bene facitis attendentes quasi lucerne ardentes in caliginoso loco rc. 1°. thef. vlti. Prophetias nolite spernere rc. Ut secundum precedentes id est secundum et ego et alii sancti de te per spiritum prophetie cognoverunt tradendū esse tibi ut in illis milites. scz prophetiis: bona militis et duplex. quedam spiritualis. quedam carnalis. 2°. cor. 10. Arma militis nostre non sunt carnalia sed potesta deo rc. In bona militia requirunt duo ex parte militis. scz ut nihil agat contrarium discipline militaris. et ut non marcescat ocio. 1°. cor. 9. Omnis qui in agone contendit ab omnibus se abstinet rc. Item ex parte militis duo requiruntur. scz ut expugnet contrarios republice. et ut subiiciat eos qui debent esse subiecti. Sic et in militia spirituali est. qd ordinat ad destruendū omnes extollentes se et ad subiiciendū omnē intellectū in obsequiū Christi. ut dicitur. 2°. corintb. 10. Et hec est vera militia de qua dicit. Milites rc. ubi etiam primo modus utendi possit. et secundo eius necessitas ibi. Quam quidem rc. Dicit ergo. Milites rc. Quasi dicat. Notes quidem face-

Explanatio sancti Thome

re bonā militā. Primo per fidem bonā quā habes. ^{1.} Joh. v.1. Hec est victoria que vicit mundū fides tc. Itē per conscientiā bonam quia defacili homo recedit ab eo quod mordet eū. Vnde remorsus cōscientie est sicut quidam stimulus qui habentē malā conscientiā pungit. et ideo cito a peccatis per bonā conscientiā et rectā fidem recedit Act. 23. Ego omni cōscientia bona pueratus sum ante dñi vīg in hodiernā diez tc. ^{2.} cor. ^{1.} Gloria nostra hec est testimonium cōscientie nostrae tc. Necessestis bone cōscientie consequenter ostendit cū dicit. Quā qui dem tc. vbi primo ponit culpā. Scđo penā. Tertio tructū pene. Culpā ibi. Quā scđ consciētia bonā repellentes circa fidem naufragauerūt. Qui enim contra fidē errat perdit oīa que habet. Heb. 11. Sine fide impossibile est placere deo. Item morit: quia iustus meus ex fide vivit. ^{3.} 1. 2. Ro. 1. Ex quibus est alexander et hymeneus. ^{2.} 2. tymoth. 4. Alexander erarius multa mali mihi ostēdit tc. Deinde ponit cor. pena cui dicit. Quos tradidī tc. q̄ excommunicauit eos. vt fideles vident eos ne coinquint ipsos. Tuit autē excoicatio apostoli tante virtutis et excoicati moris corripiebat a dyabolo et corporaliter verabant. ^{1.} cor. ^{5.} Congregatio vobis et meo spiritu in virtute domini iefu tradere huiusmodi satiane in interitū carnis ut spiritus saluus sit tc. Tamen etiā modo tradunt ad vexandū spiritualiter. q̄ amittunt suffragia ecclie que multi iuvant corā dyabolū. Et tradidī sic deus tradidit in reprobus sensu. ^{6.} Ro. 1. Quasi subrābēdo suū auxiliū cōmuniōne ecclie et suffragia. Et hoc nō ex odio sed ex charitate ad pfectū cor. ^{1.} cor. ^{1.} cor. ^{5.} Ut spiritus saluus fiat. Unde dicit. Ut discant saltē per penā non blasphemare. Dicit autē quis recevere a peccato tripliciter. q̄nq̄ scđ ex pena q̄i corporaliter verat. Itē ex cōfusionē excommunicatiōis. Itē ex hoc et cū ecclie tradit aliquē satiane ruit in peccata māfista. vnde cōfusus humiliat et abstinet etiam ab occultis que prius nō cognoscet se habere.

Capitulum secundū.

Oblecro igitur primū omnīs fieri obsecrationes. oratiōes. postula tiōes. gratiarūactiones. pro omnībus hominībus. pro regib⁹. et pro omnībus qui in sublimitate constituti sunt ut quietā et tranquillā vitam agam? in omni pietate et castitate. Hoc enim boni est et acceptū corā saluatore nostro deo: qui omnes homines vult saluos fieri et ad agnitionē veritatis venire. Unus enim deus: unus et mediator dei et hominū homo xp̄us iesus: qui dedit redēptionē et semetipsum pro omnībus.

Supra docuit tymotheū q̄so reducat populu ad formā vere fidei: hic agit de pertinētibus ad cultū fidei. scđ oratiōib⁹ et obsequiis. et primo ponit doctrinā oratiōis in cōmuni. Scđo descendit ad determinatas cōditiōes hominū ibi solo ergo tc. Item primo distinguit diuersos modos oratiōis. Secundo ostendit p̄ quibus sit orandū. ibi. Pro omnībus tc. Tertio assignat rationē ibi. Hoc enim bonū tc. Dicit ergo. Quia ita est q̄ xp̄us venit peccatores saluos facere. igit primo omnīb⁹ oblero tc. In quo aperte ostendit et inter oīa necessaria ad vitā xp̄ianā precipua est oratio que valet corā pericula temptatiōis et ad p̄ficiendū in bono. Jacobi. viii. Multū valet

oratio iusti assidua. Distinguit ergo orationē in quattuor. scđ obsecrationes. oratiōes postulatiōes. et gratiarūactiones. quoī tria pertinēt ad beneficia impetrāda. vlt̄ mā ad beneficia accepta. In impetrādis autē beneficijs tria requirunt. Primo ut scđ impetrans assignet causā quare debeat ei cocedi. Secundo oportet et ostendat causā esse rationabilē. Tercio cocludit petitionē. Et sicut rhetores faciūt sicut nos in orando debemus facere. Primo excoigita causā quare sit cōcedendū. et hoc nō merita nostra. sed misericordia diuinā. ^{7.} Mā. 9. Non in iustificatiōibus nostris. p̄sternimus preces ante faciē tuas: sed in misericordiōibus tuis multis tc. Et ad hoc est obsecratio q̄ est attestatio per sacra. sicut per passionē et crucē tuā libera nos dñe. Hac causa excoigitata necesse est q̄ ingreditur q̄ hoc sacrū est causa salutis. Et ideo requirit oratio que est a cōsul intellegit in dñi. ps. Ego vero oratio mea ad te dñe tc. Dicit autē oratio quasi oratio ratiō. Persuasiones cōfū rethorū dicunt orationes quā persuadent. sed aliter ibi. aliter in nostra ad dñi. quia nō in extēndimur q̄ animū dei flectamus: qui semp ad bonū est paratus. sed ut nostrū cor sit in oratione ad dñi elevatū. Tertio postulatio. Jacobi. 1. Ostulat aut̄ in fide nihil bestians. Item de acceptis donis gratiarūactiones. ^{1.} thef. viii. Pro oībus gratias agite. ^{2.} Phil. 4. In oīatio et obsecratio cum gratiarūactione petitōes vestre innostescāt ante dñi tc. Unde iste modus orandi est in ecclie dei. Omnipotēs sempiterne deus. Ecce ascensus mētis qui est oratio. Qui dediit ecclie tale beneficium. Ecce gratiarūactio. Presta quemq̄. Ecce postulatio. Per dñm. Ecce obsecratio. Similiter in missa est obsecratio vīc̄ ad consecratioē corporis et sanguinis: quia in eo est cōmemoratio sacerdotū ex quibus est fiducia impetrandi. In mysterio cōsecratioē et oratio quia meditatio cor. que xp̄us egit. In aliis vero vīc̄ ad cōmuniōne est postulatio. p̄ viuis et mortuis et p̄ sc. In fine autē est gratiarūactio. Et hec quartuor referuntur ad quatuor q̄ nos volumus in oratiōe obtinere. ut obsecratio referat ad difficultia impetrāda et ad impiorū conuersionē. Oratio q̄i iam cōuersis imploramus gratia et p̄ficiat. Postulatio et premia p̄ meritis retribuant. Et pro beneficiis iam acceptis est gratiarūactio. Deinde cum dicit. Pro omnībus tc. ostendit p̄ quibus est orandū. Et circa hoc duo facit. q̄ primo ostendit orandū est p̄ omnībus. Scđo assignat fructū oratiōis. ibi. Ut quietā tc. Circa primū ergo dicit esse orandū pro oībus hominib⁹. Quis ratio est. q̄ oratio est interpres desiderij nostri. Drādo em̄ petimus q̄d desideram⁹. Charitas autē requirit q̄ de sideremus bonū oībus ad quos se extendit. Jaco. viii. Orate p̄ inuicē et saluemī tc. ^{3.} p̄ quibus spēalt? Pro regib⁹. Baruch. 1. Orate p̄ vita nabuchodonosorē regis babylonie. et p̄ vita balthazar filii eius tc. Et aplis dicit. Ro. 13. Ois alia prāribus sublimiorib⁹ subdita sit. ^{1.} petri. ^{3.} Subiecti estote omīi humāne creature p̄pter dei sui regi quasi precellēti. sicut duobus tantū ab eo missis tc. Subiecti quippe oportet et impēdāt domini suis de suis officijs. utilitas autē est q̄ per hoc etiā am̄ p̄curamus bonū nostrum. In pace enim cor est pac nostra. Unde dicit. Ut quietam et tranquillam tc. In his duobus est pax mādi. Ecclēsia siquidem habet pax p̄p̄iā in qua non est mādius. quia nō est pax impiorū. S̄i quedā est pax coris virilis. et hac idiget ecclēsia. ^{4.} Jer. 29. Querite pācē ciuitatis ad quā trāmigrare vos feci. Pax terrena quādōḡ perturbat ab interiori. quādōq̄ ab exteriori. ^{2.} cor. ^{7.} Fortis pugne intus timores. Quantū ad primū dicit. Ut quietā. Quantū ad secundū dicit. Et tranquillā vitā. Et licet pax terrena cōmuniōis

in epistolam I ad Timotheum II

fit bono et mala. En diuersimode utrius illa vntus. **M**ali enim tunc ad duo ea vtribantur. scz ad cultu demonum quia illa prosperitate falsis oīis attribuebat. Item ad laetitiam quia tempore pacis vitia carnalia abundabat. **S**api. 14. **V**agno viuētes in scientiā bello tot et tā magna ma la pacem appellat. **S**ed sancti ecclōes qz in cultu veritati et in caritate. Et ideo dicit. In omni pietate et caritate. **T**yr. 2. Sobrie et iuste et pie vivamus in hoc seculo. **D**einde cū dicit. Hoc enim bonū tc. ponit ratio oratio nis. Et circa hoc duo facit. qz primo ponit rationes. **S**ecundo pbatur quoddam ppositū ibi. Unus est deus. **I**nē pmo alignatrationē ex specie operis. **S**ecundo ex parte dei ibi. Et acceptū tc. Ponit ergo rationē ex opis specie. quia qn̄ aliquid est em se bonū illud debemus facere. Is palijs orare est hūmō. qz est actus charitatis. Et ideo dicit. Hoc enim bonū est. ps. **Q**uoniam bonū est in spectu sancto tuo xp. Item ex parte dei qz est acceptū deo. ps. **C**uceptabas sacrificiū tc. Et hoc nō nisi in charitate fuerit oblatū. Et dicit. Saluator. qz solus deus saluat. **E**la. 43. Non est absq; me saluator. At pbatur qz sit actus pī ibi. Qui vult tc. 2°. petri. 3. **N**olēs aliquos perire: sed deū ad penitentia reverti tc. **S**ed contra. Omnia que cunq; volunt fecit. Ergo oēs saluat. **S**ed si dicas qz nō. qz homo nō vult. videt inconveniens qz oportens impedit per voluntatē non oportentis. **R**espondeo. Velle ponit quādōz p voluntate beneplacitū: quādōz p voluntate signi. Pro voluntate signi vult saluare oēs. qz oīus ppulit salutis precepta: pīstia: et remedia. **V**el voluntate beneplaciti. et sic quattuor modis. **A**no mō vlt locū causalis sicut deus dicit aliquid facere. qz facit alios illud facere. sicut Ro. 8. **S**piritus postulat. id est postulare nos facit. **S**ic ergo deus vult. qz scz facit suos sanctos velle qz omnes salvi fiant. **H**oc enim debet esse in sancte quia necdū qui sunt predestinati et qui nō. **A**lio modo vt sit distributio accomoda. id est oēs qui saluabant. quia nullus saluat nisi per voluntatem eius. sicut in una schola magister docet oēs pueros huius civitatis. quia nullus docet nisi ab eo. **A**lio modo vt sit distributio pro generibus singulorū: nō pro singulis genēs. id est nullus genus hominū excipit a salute. quia oīm tantū iudeis: sed modo oīus pīdet. Et hoc magis facit ad intentionē apostoli. **A**lio vero modo scdm dñm. vt intelligat de voluntate antecedente nō consequēt. **I**n voluntate enim dei lūcet nō sit prius et posterius. dicit tamē voluntas antecedens et cōsequens. Item scdm ordinē voluntorū scdm qz voluntas potest dupliciter cōsiderari. scz in vniuersali vel absolute et scdm aliquas circūstātias et in particula rī. Et prius est absolute cōsideratio et in vniuersali qz in particula et coparata. Et ideo voluntas absolute est qua si antecedens. et voluntas alicui⁹ rei in particula est qua si consequēs. **E**xemplū de mercatorē qui vult omēs mer ces suas saluare absolute. et hoc voluntate antecedēt. **S**ed si cōsidereret salutē non vult oēs merces per cōparationē ad alia saluare. s. qz cū salute sequit submersio na uis. **E**t hec voluntas est consequēs. **S**ic in deo saluus om̄i hominū sicut se cōsiderata haber rationē vt sit volubilis. **E**t aplū hic ita loquit. et sic eius voluntas est antecedēs. **S**ed si cōsidereret bonū iusticie et qz peccata puniantur: sic no vult. **E**t hec est voluntas consequēs. **L**et subdit. Ad agnitionē tc. quia salus nō est nisi per agnitionē veritatis. Jo. 8. **A**gnoscetis veritatem et veritas liberabit vos. **D**einde cū dicit. Unus tc. pbatur quod dixerat per rationē. et sunt tres probatiōes. Una ex parte dei. Alia ex parte hominis xp. **T**ertia ex parte testiū xp. Dicit ergo qz deus velit oēs tc. patet qz unus est de⁹ om̄i qui saluat. Ro. 3. **A**n indeoꝝ deus tantū an non et gentiū?

immo et gentiū quoniā quidē unus deus tc. **C**lūc pos nō ratio ex parte xpī ibi. **U**nus et mediator tc. **U**bi pīo pbatur intentū. **S**ecundo inducit signū ibi. **Q**uod vedit tc. Dicit ergo homo xpus iesus est mediator dei et hominū non quoīdam sed inter deū et om̄es hominēs. et hoc nō fuisset nisi vellat om̄es saluare. **E**t potest dici qz xpō mediator est similis utriusq; extremo. scz deo et homini in qua tū deus et inquantū homo. quia mediū debet habere ali qd de utriusq; extremoꝝ. **E**t hec sunt homo et deus. **S**ed quia mediū est distinctū ab utriusq; extremoꝝ. et filius nō est aliū deus a patre. ideo melius est dicendū qz media tor est scdm et homo. **S**ic enim cōmunicat cū utriusq; extre morū. In deo enim sunt duo. scz iustitia et immortālitas. in hominib⁹ vero est iniustitia et mortalitas. **M**edia ergo sunt duo. **U**nū in quo est iustitia et mortalitas. **U**niū in quo est immortālitas et iniustitia. et utriusq; est mediū. sed primū mediū conuenit xpō. secundū vero dyabolo. **E**t ideo dyabolus est mediū disiungēs. quia per iniusticiā suā disiungit nos a divina iusticia. sed xpō est medium coniungens. quia est iustus et mortalis. et per suā mortem coniungit nos dei iusticie. s. Job. 2°. **P**roīc est pīpetatio p peccatis nostris tc. **P**ro aliquibus efficaciter sed pī oībus sufficiēt. quia preciū sanguinis eius est sufficiēns ad salutē om̄i. sed nō habet efficaciam nisi in ele cīs. ppter impedimentū.

Lectio secunda.

Octius testimonii temporibus suis confirmatuz est in quo positus sum ego predictor et apostolus. **T**eritatē dico non mentior: doctor gentiū in fide et veritate. **V**olo ergo vos orare in omni loco: leuantes puras manus sine ira et discep tatiōe. **S**imiliter et mulieres in habitu or nato cum verecundia et sobrietate ornātes se: non in tortis crinibus aut auro aut mar garitis vel veste preciosa: sed qd decet mulieres pīmittentes pīetatē per opera bona. **S**upra dixit qz deus vult om̄es saluos fieri et probauit hoc ex parte dei qui est unus om̄iūz: et ex parte xpī qui est unus mediator om̄iū: hic pbatur idem ex parte testimoniū. et primo inducit alios testes. **S**ecundo suū testimoniū ibi. In quo positus sum tc. **D**icit ergo. Dedit se pī oībus. **S**ed nūquid subito deo in mente venit vt qui ele gerat saluare indeoꝝ solum: velle saluare totū mundū. hoc excludens dicit. **L**uius testimoniu tc. **Q**uasi dicat **H**ec lex nō est subita sed antiquitas attestata per legē et per pīphetas. **E**sa. 44. **V**os estis testes mei. **A**c. 10. **H**ic ostēs pīphēte testimoniū perhibēt. tc. **C**onfirmatū est scz impletōe et ostensione signoz et predicationē apostolorū. **T**emporibus suis scz quibus predeterminia tū erat fieri. **E**ccl. 3. **O**stia tempus habēt. **V**el testimoniū apostolorū confirmatū est tglībus determinatis **A**c. 1°. **E**ritis mihi testes in hierusalē et in omni iudea et sa maria et vīz ad ultimū terre tc. **D**einde cū dicit. In quo positus sum tc. ponit testimoniū suū. **E**t primo ostē dit suū officium. **S**ecundo officiū sui vīsum. ibi. **V**eritatem tc. **D**icit ergo. In quo scilicet officio testificandi positus sum. scilicet a deo. **Jehān. 15.** **P**osui vos vt eatis et fructum afferatis et fructus vester maneat tc. **E**t pī dicator. quia ad hoc me posuit vt predicē. **M**ari. vltimo. **S**untentes in mundū vniuersum predicate euangeliū omni creature tc. **S**ed in quolibz artificio sunt duo qui

Explanatio sancti Thome

dam ministerialiter operates. quidam qui disponunt de aliis scilicet architectores. sed in officio ecclesie disponentes sunt apostoli. et ideo dicit. Apostolus quasi ab autoritate. 1° corinth. 9. Signum zulu aplatus mei vos estis in domo re. **U**nis autem officiis est predicare veritatem. et hoc est officium predicatorum ut veritatem dicant. Prover. 8. Veritatem me dicitur guttura mea re. Ephes. 4. Quoniam vero veritatem Sed non est aliqua doctrina que non habeat aliquam veritatem: sed in hoc damnata aliqua doctrina quia miscet veritatem falsitatem. Et ideo dicit. Veritatem dico non mentior. Prover. 8. Beati sunt omnes sermones mei. Job. 6. Non invenietis in lingua mea iniquitatem re. Et hic est unus officij. scilicet veritatem sine mendacio predicare: qui competit meo officio qui sum doctor gentium. Doctor autem generat scientiam in anima discipuli. Scientia autem non est de falso. unde docens falso non est doctor. Sed contra Math. 23. Nolite vocari rabbi. Resppondeo. Non prohibet ministerium doctrine. sed ambitionem officij. Actus. 9. **U**as electiis est mihi iste ut portet nomen meum re. Isa. 49. Dedi te in lucem gentium re. Et debo eis docere in fide et veritate. quod debocere fidem et bonos mores. Et dicit in fide. id est de his que pertinent ad statum presentem in quo secundum fidem uiulnus et in veritate quantu[m] ad statu[m] glorie. **E**nde cum dicit. Volo autem re. descendit ad spirituales gradus hominum. Et circa hoc duo facta: quia primo monet viros de oratione. Secundo mulieres. ibi. Sunt et mulieres. dicit ergo. Volo re. Tria exigunt a viris in orando. Primo quod oratio sit assida. Secundo pura. Tertio quies. Aliud ut in omni tempore et in omni loco. et dicit. Volo: quia bonus est et homo oret. et ego doctor volo viros orare in omni loco. non in iherusalem tantum ut iudei. nec in monte garisim ut samaritani. Jo. 4. In omni loco potest homo spiritualiter et mentaliter orare. Soph. 2. Adorabunt eum viri de loco suo omnes insulae gentium re. Sed quomodo dominus reprehendit phariseos statim in angulis. Math. 6. Respondeo. Oratio mentalis vobis potest fieri. sed signa orationis exterius non debet fieri in omnibus locis. quia homo non debet singularis apparere in exterioribus. et propter hoc potest haberi inanis gloria. Sed quare nisi sunt facta ecclesiæ? Respondeo. Non quod locus sit de necessitate orationis. sed ad bene esse eius: quod oratio requirit solitudinem et quietem. Item pura. Ideo dicit. Levantes re. Aug. quod exterius orando agimus: factus et affectus noster interiorus excitetur. **S**enuflexiones enim et humum non sunt per se accepte deo. sed quia per hec tanquam per humiliatis signa homo interiorum humiliatur. sicut elevatus manus significat elevationem cordis. Tren. 3. **L**euenimus corda nostra cum manibus ad dominum in celo. **L**euenimus re. id est orantes cum deuotio cordis Job. 8. **E**t diluculo co-surrexeris ad deum et omnipotenter fueris deprecatus. si mundus et rectus incessiter stat eum gilabit ad te et pacatum reddet habitaculum iusticie tue re. Item quieta. et ponit duo. Primo ut iesu mens sit sine ira que animu[m] inquietat ad inferendum documentum proximo. a qua oportet liberum esse animu[m] orantis. Eccl. 28. Homo homini seruat iram et a deo querit medelam. Item liber debet esse hunc a disceptatione quod potest intelligi duplamente. Unde modo secundum gloriam. et non disceptationem contra eum increduli verbis eius et murmurando contra eius ordinacionem. Rom. 9. O homo tu quis es ut respondeas deo re. Item contra proximum ut non rupamus pacem cum eo. quod fit per disceptationem. Pax enim est necessaria oranti. Mat. 18. Si duo ex vobis p[ro]fessentur super terram de omnibus quibus perierint fieri illis a parte meo re. **E**nde cum dicit. Similiter et mulieres re. ordinat mulieres. et primo quantum ad orationem. Secundo quantum ad doctrinam. ibi.

Pulieres in silentio re. Item primo ostendit quid requiratur a muliere orante. Secundo exponit que dixerat ibi. Non in tortis re. Circa primum sciendum est quod omnia que requiriuntur ad virum orantem: requiriuntur et ad mulieres. Et ideo dicit: Similiter et mulieres re. Quasi dicat. Omnia seruent que dicta sunt. Sed addit duos. scilicet ornamenta et verecundiam. cuine ratio est: quia naturale est quod sicut mulieres sunt molliores corporis quam viri: ita et debilioris rationibus. Ratio autem est ordinare actus et effectus vniuersitatis rei. Ornatus vero consistit in debita ordinatio et dispositione. Sic in interiori decoro nisi sint omnia ordinata ex dispositione per rationem non habent pulchritudinem spiritualem. Et ideo quod mulieres deficitur a ratio requirit ab eis ornatum. Ita verecundia est de turpi actu. et ideo est landabilis in illis qui facile soleat declinare in actus turpe. Hinc sunt luunes et mulieres. Et ideo hoc in eis laudatur non autem senes et perfecti. Eccl. 26. **G**ratia super gratiam mulier sancta et pudorata re. Item sobrietatem requirit. Quia enim in mulieribus ratio est debilis. sobrietas autem conferat virtutem rationis. et ideo in mulieribus maxime reprehendit ebrietas. Unde antiquus apud romanos eis non dabat vinum. Non in tortis re. exponit quod dixerat. et primo de ornato. Secundo de vestiatura. Sed quod decet re. Circa primum primo excludit corporalem. Secundo ponit spiritualem. ibi. Sed quod decet re. Circa secundum dicit. Quod dixi de habitu ornato non intelligo de exteriori. quod non in tortis crinibus. id est non ornato capite vel toto corpore. Sed precipue mulieres ornatae caput quod est naturale mulierum dicitur. Corinth. 11. Et ideo ornamenta in capite habent. In capite vero est duplex velamentum. Unum est naturale. iesu capilli ut dicit. Eccl. 11. Item artificialia. et in viris quae ornatae capilllos torquent. Unde dicit. Non in tortis. id est in crispatis. Isaie. 3. Erit per crispantem crine calvitu[m]. Item artificialia prohibetur cum dicit. Ut auro et argento. 1°. petri 3°. Non extrinsecus capillatura. aut circumdatio auri. aut indumenti. aut vestimentorum cultus re. Vel non in tortis crinibus. et hoc auro. id est non habentes crines dorso auro: vel margaritis. Quantum vero ad tortis corpus dicit. vel vesti preciosi. hoc enim damnat apostolus hic et Isaie. 3. Sed nūquid hoc est peccatum? Respondeo. Dicendum est quod secundum augustinum. duo sunt consideranda in ornata mulieribus. scilicet simplex ornatus et fucatus. Simplex ornatus. potius in ueste et auro et humeris. quod potest fieri cum peccato tribus modis. scilicet ex prava intentione ut si intendat commissione concupiscere ostentationem vel inanis gloria. Prover. 7. Preparatus ad capiendas alias. Secundum si hat preter consuetudinem patris quod sit diversimode. Aut enim excedit modum conuenientis patris quod ex leuitate animi est. aut si conditione sui status excedit. Sed seruata recta intentione. conuenienter patris. et conditione status non est peccatum. De fugato autem semper est peccatum. Mulieribus enim non permittitur ornari nisi propter viros. et viri nolunt decipi ut fucate eis appareant. Sit ergo non ornatus sed qualiter decet mulieres. pmittentes pietatem. Exteriores enim opera hominis sunt quasi quedam professio interioris hominis. sicut religiosi aliquando habent habitus et clericis similiiter. Unde nisi concordet exterior cum interiori est fictio. Ita etiam de alijs operibus interioribus. Interior enim debemus colere pietatem. id est cultu dei exteriorum promittere per bona opera que procedunt pietati. et similiter habere interiorum. sicut ostendimus exteriorum. **N**el dico quod debent se ornare non exterioris: sed secundum quod decet eas. pmittentes. id est que pmittere debent pietatem per opera bona. Eccl. 19. Amictus corporis et risus dentium et ingressus hominis annunciant de illo.

in epistolam I ad Timotheum III

Lectio tertia.

Mulier in silentio discat cū omni subiectiōe. Docere autē mulieri nō p̄mitto neq; dñari in virū: sed esse in silentio. Adā em̄ p̄mūs formar⁹ est. deinde euā t̄ adāz nō ē seduct⁹: mulier aut̄ seducta in p̄uariationē fuit. Saluabit aut̄ p̄ filiorū generacionē si p̄manserit in fide t̄ dilectionē t̄ sanctificatione t̄ cū sobrietate.

Superius apostolus ordinavit mulieres quo ad oratio- nēb; ordinat eas q̄tū ad doctrinā. t̄ primo ponit suam ordinationē circa eaz doctrinam. Secundo rationē or- dinationis assignat ibi. Adam em̄ p̄mūs rc. Tertio re- spondet tacite questioni ibi. Saluabit autem rc. Item primo ostendit quid mulieribus conueniat. Secundo qd̄ eis non cōpetat ibi. Docere autē rc. Circa primum tria po- nit cis copetere sc̄z taciturnitatē. disciplinā t̄ sublectioe que tria ex vna rationē pcedunt. sc̄z ex defectu rōis in eis quibus primo in dīci silentiū. Iac. 3. Si quis in Xbo nō offendit b̄ pfectus est vir. 1. cor. 14. Mulieres in ec- clesiis raccant. nō em̄ p̄mittit eis loq rc. Secundo qz verba mulieris sunt inflammatia Ecl. 9. Colloquiu illius quasi ignis exardecit. Itē vt dicant. quia eoz qui def- eunt rationē p̄p̄rii est addiscere. 1. cor. 14. Si quid vo- lunt dicere domi viro suos interrogent rc. Alris autē datur t̄ doceant. Itē subiectio qz naturale est qz aia do- mune corpori. t̄ ratio viribus inferioribus. Et ideo sicut p̄bus docet. Quādūcunq; aliqua duo adinuitē sic se ha- bent sicut anima ad corpus. t̄ ratio ad sensualitatē. natu- rale dominii est eius qui abundat rōe. t̄ illud est princi- pais. aliud aut̄ est subditū quod sc̄z deficit rationē. Ben. 2. Sub viri potestate eris. Itē excludit ea que eis nō co- perunt t̄ sunt duo sc̄z ut non doceant. Sed cōtra puer. vi. Eruditū cū mater sua rc. Respondeo dicendi est qz doctrina publica nō cōpetit mulieri. t̄ ideo dicit. In ec- clesia. Alia ē p̄uata t̄ hac mater eruditū filiū. Sed cōtra Judic. 5. Delbora eruditū populū isrl. Respondeo illa eruditio ē per spiritū. p̄p̄ecie t̄ gratia sp̄lanci nō discernit inter virū t̄ mulierē. nec in publice predicabat sed in secretu sp̄lanci consilia dabat. Secundo interdi- citur eis dominii in virū Ecl. 25. Mulier si primatus habeat contraria est viro suo. Et p̄bus dicit qz dominii mulierum est corruptio familiæ. sicut tyranni in regno. Et sic prohibet duo contra duo que competunt eis sed terciū repetit sc̄z in silentio. Deinde cum dicit Adam em̄ rc. Assignat ratiōnē eius qd̄ dixerat. t̄ p̄mo ex ordi- ne creationis. Secundo ex ordine culpe ibi. Et adā non est rc. Circa primum seclū est qz in ordine rerū pfectus t̄ imperfectū diuersimode ordinant. quia in vno t̄ eodē im- perfectus p̄edit rōpore. t̄ pfectus p̄edit natura. qz natura redit ad perfecti. sed in diuersis pfectum est prius tem- pore t̄ natura. quia natura semper incipit a perfectis. Et bunc ordinē agit hic. qz vir perfect⁹ est natura humana mulier vir occasionatus. Unde p̄mo formatus est adam Ben. 2. Formauit deus hominē de limo terre rc. Secū- dario mulier sicut qd̄dam imperfectū a perfecto originatiū sc̄z de costa. 1. cor. 11. Nō em̄ vir ex muliere: sed mulier ex viro est rc. Et inde est qz homo non dicitur factus p̄pter mulier sed ad similitudinē dei. Ben. 1. Faciamus hominē ad ymaginē t̄ similitudinē nostrā. Mulier aut̄ p̄pter virū video vir debet p̄esse. Itē ex parte culpe. Or- do em̄ generationis t̄ corruptionis est contrari⁹. qz qd̄ ē p̄mū in generatione est vltimū in corruptione. Peccas-

tum autē est corruptio nature. t̄ ideo generatio īcepit p̄- mo ab adā: sed corruptio a muliere. Unde dicit. Adā nō est seductus sc̄licet primo. quia fortior erat: sed incepit a debilioz vi facilius seduceretur fortior. Illud aut̄ bic verbis ade Ben. 3. Cū em̄ dñs reprehēdit adā dicit. M̄ulier quā dedisti mihi dñs mihi rc. Et idē dīc. Adāz non est seductus sed mulier. Seductio aut̄ duplex est. sc̄z in vniuersali t̄ p̄iculari eligibili que est ignorantia ele- ctionis. Quicunq; ergo peccat seducitur ignorantia ele- ctionis in p̄iculari eligibili. M̄ulier autem fuit seducta ignorantia in vniuersali quando sc̄licet credit qd̄ ser- pens dixit. sed vir non credit hoc: sed deceptus fuit in p̄iculari. sc̄licet qz gerendus esset mos vxori t̄ cuz ea comedere deberet t̄ inexpertus diuine severitatis credi- dit qz facile ei remitteretur. Sed contra. Ignorantia est pena peccati. ergo pena p̄cessit culpam. Respondeo dicendum est qz non p̄cessit. qz statim ad verba serpen- tis fuit elata qz alius esset de ea sollicitus t̄ ex illa elatio- ne seducta est. unde elatio p̄cessit. Deinde cū dicit. Saluabitur autē rc. Respondet tacite questioni. quia diceret quis qz si mulier non est propter virū t̄ ex ea est int̄li peccati. ergo viro est nocua. Sed si aliquid non est propter aliud sed est ei nocuum debet tolli. ergo mulier non debet saluari. Dicendum est ergo qz duplex est salus. sc̄licet temporalis t̄ hec est cōmūnis etiam hūtis. Alia est eterna t̄ hec est propria hominū. Isa. 51. Salus autē mea in sempiternū erit rc. Transq; aut̄ salutē muli- er non amisit. Non temporale. qz statim non p̄tuaē sexu muliebz p̄pter generationem prolis. nec eternā qz hūmā animā capax est gratia t̄ gloria. Et ideo q̄tū ad primum dicitur. Saluabilē id est non extirpabitur. t̄ hoc p̄ gene- rationē filiorū ad quā est a deo ordinatum. Quantus ad se- cundū dīc. Si p̄māserit rc. Sed qz si ipsoz causam nū quid que nō p̄mansit non saluabilē cū apls dicat qz muli- er melius facit si non nubat. Respondeo uno modo po- test esse locutio figurativa t̄ sic per virū rō superior intel- ligitur. ratio inferior est mulier. opera bona sunt filiū infe- rioris rationis. t̄ charitas quā per virū concipit t̄ p̄ hec saluabitur. Alia est expositiō litteralis. vt ly per non di- cat cām sed repugnantia. Et est sensus. M̄ulier saluabi- tur etiā si incedat per generationem sc̄z si nubat t̄ non sit virgo. Et tuncly per dicit augmentationē salutis quāsi per generationē filiorū ad cultū dei magis saluabit Zcc. 7. Filii tibi sunt erudi illos: t̄ incurva illos a pueritia il- lorū rc. De salute vero eterna tria pōit. sc̄z qz aliqd̄ sit in intellectu. Secundo qz in affectu. Tertio quo ad exteriori- rem acti. In intellectu est fides per quā intellectus chri- sto subiicitur. Unde dicit In fide. Heb. 11. Sine fide im- possible est placere deo. Et quia fides nihil valet sine di- lectione. Ideo statim subiunct dicens: Et dilectione. 1. cor. 13. Si habuero omnē fidē ita vt montes transferam charitatem autē non habuero nihil sum rc. In exteriori autē ponit duo contra laiciū que constitut in duob; sc̄lis- licet in luxuria. Et quantū ad hoc dicit. In sanctificatiōne. id est in castitate. 1. thes. 4. Hec est voluntas dei san- cificationis vestra rc. Item in crapula. contra quod dicit. In sobrietate. Tīc. 2. Sobre t̄ pie t̄ iuste viuam⁹ in hoc seculo et cetera.

Lapitulum tertium.
Eidelis sermo. Si quis episcopa- tum desiderat bonū opus deside- rat. Sportz em̄ episcopū irrep- bensibile esse. vnius yxorū viz̄ sobriū. ornatū. prudentē. pudicū. hospitale

Explanatio sancti Thome

doctorē, nō vinolentū, nō pugnōtē sed mo-
destum, nō litigiosum, non cupidū sed sue
domui bene prepositum, filios habentem
subditos cum omni castitate.

Supra instruxit timotheum de pertinentibus ad fidem
rectā & cultū dei: hic agit de instructione officiorū ecclēsi
asticorum. **E**t primo ponitur institutio. **S**ecundo sue in-
stitutionis occasio seu necessitas ibi. **H**ec tibi scribo te.
Thē primo instruit de pertinentibus ad episcopū. **S**ecū-
do quo ad dyaconos ibi. **D**yacones similiter te. **S**ed cū
fīm dyonisium tres sint ordines scilicet episcoporū qui p-
ficiunt presbyterorū qui illuminant dyaconorū q̄ purgant
quare non facit mentionē de presbyteris. **B**espōdeo di-
cendum est q̄ presbyteri intelligunt cū episcopis id est q̄
sit indistinctio inter ordines q̄tum ad rē sed quantus ad
nomina. q̄ presbyter id est qd senior & episcopū super-
intendens. **E**t id est presbyteri et episcopi q̄tum ad nōmē
vocabant & episcopi & presbyteri. **C**irca hoc ergo primo
agit de desiderio pertinendi ad episcopatū. **S**ecundo
describit conditionē epī ibi. **O**poret autē te. q̄ premittit
ergo sue institutionis assertione dices. **F**idelis sermo sci-
licet quem dicā vel dixi. **A**po. vlti. **H**ec verba fidelissi-
ma & vera sunt. **S**i quis te. **E**x hoc sum p̄serūt aliqui oc-
casione ambitionis episcopatus & prelacionis. **S**ed non
reco intelligunt quid huc dicitur. **A**postolus em̄ b̄ vo-
luit ostendere quid pertineat ad ep̄m. **E**piscopus est nos-
men grecū. **I**scopos em̄ id est qd intendens. **e**pi. id ē su-
p̄a quasi superintendens. **D**uo ergo sunt consideranda
in episcopo. scz gradus superior & actio plebavitatis. **A**llī
qui em̄ proiungit forte oculū ad ea que circumstant eū sci-
licet q̄ qui p̄est honorato & q̄ habet potestate. **E**t q̄
propter ista desiderat episcopatū nescit quid sit episcopū.
Et ideo dicit apostolus quid sit episcopus & quid deside-
rat q̄ episcopatū desiderat. quia bonū opus. **N**on dicit
bonū desiderū habet sed bonū opus scilicet uilitate ple-
bis. **S**ed nunquid licet ipsum desiderare? **A**ug. dicit q̄
nō. **S**lo. **L**ocus superior sine quo regi non potest popu-
lus & sit tenetur & administratur decenter: tamē indecē-
ter appetitur. **E**t idē dicit. 19. de ciuitate dei. **L**uīs ra-
tio est q̄ nullus debet appetere aliquid supra vires suas
non sibi proportionatū als esset stultus. **O**ratius. **L**ude-
re qui nescit capite tribus abstinet armis. **I**lle ergo bñ ep-
scopatū desiderare posset cuius opus episcopatū est p-
portionatū. **A**ld hoc autē nullus est idoneus quia p̄a-
tus em̄ gradū & conuenientiā debet omnes alias excede-
re in conuersatione & contemplatione ita ut in respectu sui
alijs sint greci. **E**t hanc idoneitatē de se presumere est ma-
xime superbie. Aut ergo appetit circumstantias: tunc ne-
scit quid appetat. quia nō est b̄ episcopatus v̄ ipsū op̄
et hoc est superbie. **E**t ideo non est accipiendū nisi im-
positum. **S**lo. **S**i dicens status episcopoz p̄fectior statu re-
ligiosoz. hunc autē licet appetere. **R**espondeo. **P**erfe-
ctio alter se habet in hoc & in illo. quia status episcopo-
rum presupponit perfectionē: t̄ ideo nullus appetere de-
bet nisi habeat eam. sed status religiosoz est via: t̄ ideo
non requiritur perfectio tam habita: sed q̄ acquirat eaz
nisi habeat. t̄ hoc patet Job. vi. vbi domin⁹ symoni nō
dicit: **S**i vis perfectus esse. pacie te. **E**t iuuent dicit. **S**i
vis perfectus esse te. **S**ic ergo intelligendū est in nomine
episcopatus bonū opus. 1. Pe. 5. **M**on vt dominates in
cleris sed forma facti gregis te. **Q**uasi dicat. **S**i tu epi-
scopatu desideras hoc est qd desideras q̄ bonum opus.
Thē qualis debeat esse episcopus ostendit cū subdit
oporet episcopum te. **Q**uez primo instruit in genera-
li. **S**ecundo in speciali ibi. **A**nus xvoris te. **D**icit ergo

Dico q̄ bonū opus desiderat: sed ad hoc non omnis est
ydoneus: sed oportet q̄ sit talis. primo irreprehensibilis.
Ande de Zacharia dicit. **L**u. 1. q̄ incedebat in omnib⁹
mandatis & iustificationibus dñi sine querela **L**eu. 21.
Qui habuerit maculā nō offeret panes deo iuso nec acce-
det ad ministerium eius. **P**ec intelligendū est q̄ omnino
sit sine peccato. quia dicitur. 1. Johā. 1. **S**i dixerim⁹ te.
Pec est dicendū sicut aliqui dicerunt q̄ quicunq̄ pecca-
uit mortaliter post baptismū non est ydone⁹: q̄ pauci es-
sent tales. sed irreprehensibilis id est non subiectus ali-
cui peccato: vnde ab alijs reprehendi posset: q̄ indecēs
est si reprehensibilis sit reprehensor **M**at. 7. **E**nce p̄mū
trab̄ te. **C**oninde cū dicit. **A**nus xvoris te. **I**nstrue
eum in speciali & primo quantū ad se. **S**ecundo quantū
ad multitudinem ibi. **F**ilios habentē te. **T**heruz prima in
duas. quia primo ostendit quibus virtutibus ornet. **S**e
cūdo a quo mens deberet esse imunis ibi. **N**on vinolentū
te. **O**mnis autē moralis virtus est primo circa passio-
nes sunt duo que faciunt sanctitatem: scilicet castitas et
sobrietas. quia per delectationē vel delectabilitate carnis
maxime inquietatur anima. **E**t ideo primo pont quod p-
tinet ad castitatem dicens: **A**nus xvoris virum. **S**imile
te. primo. **I**n hoc autē discordia videtur esse inter Au-
gustinū & hieronymū. **H**ieronymus enī dicit q̄ hoc itel
ligitur post baptismū. quia si ante baptismū duas habu-
it uxores vel unā primo & aliā postea non ipse dirit ab or-
dinatione. quia per baptismū omnia delenerunt. **A**ugusti.
2. **A**mbrosius contrariū dicit. quia siue ante sue post si
duas habuit non ordinat. **E**t nunquid baptismus non ola-
delet? **A**nde sic. petā nō irregularitatē q̄ interdū etiā
sine peccato incurrit ex sola ecclēstia institutiō. **I**n
matrimonio nō est peccatum etiā in pagani. **S**ed que
est causa huius institutionis? **M**unquid non magis ipse
datur qui multas concubinas habet? **R**espondeo dicens
dum q̄ hoc sit non propter incontinentiā tñi: sed propter
representationē sacramenti. quia sponsus ecclēsie ē chus-
sus & vna est ecclēsia. **C**aū. 5. **V**na est columba mea te.
Concedo agit de sobrietate. **T**it. 2. **S**obrie & pie ius-
ste vivamus in hoc seculo te. **H**ic em̄ docet episcopuz q̄
dicitur superintendēs vt vigilet. **L**uce. 1. **P**astores autē
erant te. **S**obrietas oblati vigilij. 1. Pe. vlti. **S**obrij
estote te. **T**ertio ordinat rationē dicens. **P**rudentē. q̄
hec est regitua omnī virtutū. & episcopū eligitur vt ali-
os regat. **M**at. 10. **E**stote prudentes. **M**at. 24. **Q**uis
putas est fidelis fuis & prudens te. **C**onsequē pos-
nit virtutes que ordinant actiones exteriorēs. **P**roto q̄
tum ad se. **S**ecundo q̄tum ad alios. **Q**uantū ad se dīc
ornati. pudicit. **O**rnatus est quādō bene coponit in acti-
bus & dicit. **O**rnatus em̄ sp̄orū pulchritudinē q̄ consi-
stit in p̄portione. **A**nde tunc est ornatus quando agit &
loquitur vt decet. **E**ccl. 4. 4. **H**omines diuites in vige-
te pulchritudinis studium habentes te. **H**oc requirit in
episcopo. q̄ p̄ exteriora iudicantur de interiorib⁹. **E**ccl.
19. **A**micus corporis & risus dentis. & ingressus homi-
nis enunciāt de illo. q̄ prelatus ponit in aspectu hōmū
oportet q̄ sit ornatus. **U**n de ambroſio q̄ quādō ordi-
nare nō lebat. q̄ dissolute incedebant. **T**hē quandoq̄ cō-
tingit & occurrit alieni aliqua turpia in alijs vel agenti-
bus v̄l̄ dīcēntibus. t̄ ad hec debet habere p̄dicitiā vt
verecundē si videat v̄l̄ audiat. **A**ug. **I**mpudicus ocul⁹
impudici cordis est nūcius. **E**ccl. 7. **O**ratiā em̄ verecun-
die illius sup̄ aux. **C**oninde cū dicit. **H**ospitalē te.
agit de ep̄o ī comparatiōē ad alios. **I**mpōit autē ep̄o vt pa-
scat oues Jo. vi. 7. 1. Pe. vi. **E**t duplex est elemosina. sc.
corporalis & spiritualis. **E**rgo debet in vīras pascere.
Quādō ad primū dīcū. **H**ospitalē sc̄ peregrinorū & bo-

in epistolam i ad Timotheum III

spiritum. Ro. 12. Hospitalitate sectates. Heb. vlti. Hospitalitate nolite obliuisci rc. Job. 31. Hostiū meū viatorū patuit rc. Quantū ad secundū dicit. Doctorē Ep̄. 4. Alios pastores et doctores rc. Et hoc est officiū p̄p̄lūz prelati. Jere. 3. Dabo vobis pastores iuxta cor meū et paſtent vos scientia et doctrina rc. Conſequens cū dicit Non vinolentū rc. remouet vita oppoſita. Tria autem remouet. Unū quod pertinet ad cōcupiſcentiā carnis. Aliud ad iram. Aliud ad cupiditatē. Quantū ad primū dicit. Non vinolentū. Minus dicit et plus significat Ep̄. 5. Molite inebriari vino in quo est luxuria rc. Quasi dicit non gulosum non luxuriosum. Quantū ad ira duo ponit primo quantū ad actū cū dicit. Non percussorem. Decenter prohibet hoc post vina. quia ebrij defacili p̄cutiunt ſe modēſtū id est patientē Phil. 4. Modēſtia veſtra noſa fit omnib⁹ homib⁹. p̄s. Bene patiētes erāt ut annuncient. Xps paſsus non periebat. Secundo q̄cum ad verba cū dicit. Non litigiosum. 2. tthy. 2. Seruum dei non oportet litigare rc. 1. cox. 11. Si quis videat contentiosus esse nos tale coſuetudinē non habem⁹ ne et ecclēſie dei. Et hoc q̄r̄ ep̄scopi ſunt ſuccēſſores aploꝝ quos xps inſtruit et pacē annuncient. Iē in paſſione ſua christus virxit. Pacē meā dō vobis. pacē meā relinq vobis. Quantū ad res temporales dicit. Non cupidus quia pontur index et ordinatores ecclēſie qui ſi fit cupidus ſacili delicta et iuſtiſia. Xps. vicesimo ethio. Ne accipias munera que exceſcant etiā prudentes et ſubvertunt. Xba iuſtoꝝ. ſed heu. Jere. 6. A maiore viſo ad minorē omnes auaritie ſtudent rc.

Lectio ſecunda.

Si quis autem domui ſue preſſe nescit quomodo ecclēſie dei diligētiā habebit. Non neophyti: ne in ſupbiaz elatus in iudiciū incidat dyaboli. Oportet autem et illū testimoniuſ habere bonuſ ab hiſ qui foriſ sunt ut non in opp̄p̄briuſ incidat et in laqueū dyaboli. Dyacones ſimiliter pudicos. non bilinguis. non multo vino dediſtos. non turpe lucru ſectantes. habētes myſterium fidei in conſciētia pura. Et hi autem proben̄t primū: et ſic ministrēt nulluz crīmē habentes. Mulieres ſimiliter pudicas. noſ detrahentes. ſobrias. fideles in omnibus. Supra oſtendit ap̄ſ qualis debet eſe ep̄ ſim ſe hic oſtevit qualis debet eſe in comparatione ad multitudinē. Et primo ad multitudinē domeſtice familię. Secundo quo ad multitudinē ecclēſie ibi. Non neophyti rc. Terțio quo ad multitudinē infidelium ibi. Oportet autem illū. Iē primo oſtendit qualis debet eſe in comparatione ad familiā domeſtici. Secundo rationē huius assignat ibi. Si q̄s autem rc. Item primo oſtendit q̄ ab ep̄ſcopo requiriſt gubernatio debita familię. Secundo bona inſtruſio filiorum ibi. Filios habentē rc. Dicit ergo. Oportet ep̄ ſim pelle domui id ē familiā ſue rc. Ut ea bñ gubernet. Bonā autem gubernatiū noſ ſolū eſt acquiſitio diuinaz. quia ea non ſunt finis et ſecondicē ſed inſtrumenta. ſed finis ei⁹ eſt recta vita. Eccl. 44. Paſcificāt in domib⁹ ſuis. Specialiter autem in domeſtica familiā precipuū ſunt filii. Et ideo dicit de eius ſpecialitē. Filios rc. id eſt q̄ ſuis filii do minetur noſ emollitus ex teneritudine amoris qua quādoꝝ extendit ad filios. Inter alia autem que requirunt in filiis ep̄ſcoporum quos habuerunt ante etiā eſſent ep̄i re-

quiſitio q̄ ſint caſti. quia mala eoz vita eſſet teſtimoniū contra parentē et prelatū. Eccl. 10. Scđm iudicē populi ſic et miniſtri eius. et qualis rector ciuitatis: tales et habitantes in ea. Sa. 4. Ex iniquis eſi omnes filii q̄ naſſunū teſtē ſunt nequitiæ aduersus parētes in interrogatione ſua. Secunda ratio eſt. q̄ ad domū ep̄ſcopi coſcurrit populus ideo oportet eos eſſe caſtos. Contra illud. 1. reg. 2. vbi filii heyl noſ caſti coſtupēbant mulieres venientes ad templū. vnde et heyl a vno eſt punitus. Deinde cum dicit. Si quis autem rc. Dicit ſuī rationē assignat. Posſer eſt dicit. Quid ad ep̄ ſim q̄ bene regat familiā cui iminet cura cōmuniſ. Et ideo dicit. Si quis autem rc. id ē proprie familiā. 1. 16. Qui fideliſ eſt in minimo et in maiorē fideliſ eſt. Cōtingit tamen frequentē q̄ aliqui noſ ſunt regitū bene in paruſ domesticis qui tamē bene regūt in maioribus. Sed dicit. nescit ut hec neſcientia reſeratur ad negligētiā. et qui paruſ negliſit defacili magna negliſit. ſed qui noſ curat ut paruſ aliqui bene ſe habet in maioribus. Conſequens oſte dicit. Quater ſe habeat ad multitudinē ecclēſie in qua non debet eſſe nouicius in fidē ſed antiquis. Ande dicit. Non neophyti id eſt nouā fidē habentē. 1. 1. Oportet eligere vnu et hiſ qui nobilis rc. Idem numeri. 11. Logrega mihi. 70. viros de senioribus quos tu noſti. q̄ ſenes ſunt populi ac magiſtri et duces rc. Sed ſicut dicitur. Sa. 4. Senectus veneſabilis eſt non diuina neq̄ numero annoꝝ computata rc. Cōtingit eſt quādoꝝ q̄ in aliquibus nouis ſupabūt gratia et habebit ſimil cū etate mox ſenectute q̄ diſperſatiue promouentur ſicut ambroſius diuina inspiratio. Unde hoc quod dicit hic ad eos pertinet qui non ſolum etate neophyti. ſed et qui neophyti ſunt pfectio. Et buſius eſt ratio ne in ſuperbiā rc. Quando eſt aliq̄ ſe noſ uo veniēt ad fidem et ad conditionē aliquā pmoquet reputat ſe alijs meliori et valde neceſſariū quia niſi ipſe eſt ſet non haberent vnde puidcretur ecclēſie. Et dicit dyaboli. quia ipſe cōdēmnatus fuſt propter peccatum ſuperbie. Deinde cū dicit. Oportet autem illū rc. Oſtendit qualiter ſe habeat ad multitudinē infidelium. et ponit documeſta. Primo ut ſit bona fama. Col. 4. In ſapientia ambulate ad eos qui foriſ ſunt. 1. 2. Conuerſationē vñaz inter gentes habētes bona rc. Et hoc neceſſariū eſt prelato. quia conuerſatio totius cogregatiōis iudicat ex p̄lato. Sed cōtra. 2. cox. 6. Per infamia et bona fama rc. Reſpondeo infamia iuſigit quandoq̄ ex culpa ei⁹ qui infamatur. et hanc philibet hic. quādoꝝ ex malitia detrahentiū. et in hac oportet habere patientiā. et de hac loquitur ap̄le ibi. Sed hic loquitur de affluendo in ep̄ ſim q̄ et ſe ſit bonus et infamia falſo debet patientiē ferre. Secundo aſſignat rationē. An ſubdit. Ut non in obprobriū rc. Vbi tangit duplex periculū ſciliſt ne fiat obprobriolus et q̄ hoc eius auctoritas minuſt. et per coſequētia auſtacia corridenti. Mat. 7. Cijſe primū trahē rc. Secunde ne iſcitat rc. quandoq̄ ſciliſt ipatiēt ſuſtinentio et infamia concitetur ad odia et detiſeret et huiusmodi. Et q̄ prelatuſ ſit odiosus laycis cōtingit ſi negligit cultum diuine laudis. Malac. 2. Irru fecit ſtūt leui dicit diſ exercitū propter qđ dedi vos contēptibiles et humiles omnibus populis. Deinde cū dicit. Dyacoſes rc. Oſtendit pertinencia ad dyacones qđ in greco id ē qđ miniſtri. In p̄nitiua eſi ecclā ſolum erant tres ordines. vñ dicit dyoniuſius ſe ep̄ſcoporū p̄b̄yterorū et miniſtri. et noſ diuidebanſ p̄ diuerſos gradus. ſed oia erant in uno ordine ppter paucitatem miniſtroꝝ et ppter nouitatem ecclēſie. Primo q̄ oñdit q̄les debet eſſe ſim ſe. Secundo q̄tū ad alios ibi. Mulieres rc. Iē pmo oñdit q̄les debet eſſe. Secundo quō examinādi ſunt ibi. Et biſ rc. Iē pmo

W 15

Explanatio sancti Thome

Dicendum quales debet esse quantu[m] ad eorum propriu[m] corp[us].
Secundo quantum ad res exteriores ibi. Non turpe tc.
Tertio quantum ad alia ibi. Habentes tc. Itē q[uod] ad corporis. Primo ostendit quo ad totius corporis qualitates.
Secundo quantum ad oris refrenatione. Dicit ergo. Dico q[uod] episcopi debet esse pudici. Similiter oportet dyacones esse. quia contrariu[m] pudicitie facit ineptu[m] ad spiritualia. quia denegat animu[m] a spiritualib[us] q[uod] necesse est tales habere elevatu[m] Isa. 52. Mundamini qui fertis vase do minis tc. Lue. 12. Sunt lumbi vestri p[re]cincti tc. Deinde ostendit quales debent esse in ore. Os deseruit locutioni et gustu. Quantu[m] ad primu[m] dicit. Non bilingues. Eccl. 28. Lingua tertia m[ul]tos comouit et dispersit illos a gente in genete tc. Bilinguis est habens duas linguis. Non erunt tales dyaconi ministri pacis. Quantu[m] ad secundu[m] dicit. Non m[ul]to tc. puer. 23. Cui ve? Cuius patri ve? cui fuisse? cui s[er]u[us] ca[re] vulnera? cui suffosso oculoru[m]. Non bis qui comorantur in vino et studet calicibus epotandis Isa. 5. Et qui potentes estis ad bibendum vi nu et viri fortes ad miscendam ebrietatem. Deinde cu[m] vicit Non turpem tc. Ostendit quomodo se habeant ad res exteriores. Non solu[m] diuertitur a iusticia quādoceps propter cupiditate lucis; sed etiam veritate dlecentes que non oportet. Et ideo prohibet eis temporale lucrum in quo intelligitur omne lucrum in honestu[m]. Sed quantu[m] ad affectis one dicit. Habentes tc. Et instruit eos. Primo q[uod] ad fidem. Secundo q[uod] ad conscientie puritatem. Unde dicit. Miseriu[m] fidei non fide. id est non tantu[m] fide simpliciter sed intelligentia eius quod in fide occultu[m] est. Miseriu[m] enim idez est quod occultu[m]; quia ministri debent scire non tantu[m] ea de fide que et populus intelligit. sed et mysteria. quia debet alios instruere. 1. Ide. 3. Parati semper ad satisfactionem omni poscenti vos ratione de ea que in vobis est fide et spe tc. Itē conscientia pura. q[uod] ipura facit in fide errare. 5. 1. Fidem autem preceptum est charitas de corde puro et conscientia bona et fide non ficta tc. Deinde cu[m] dicit. Et hijs et benuntur tc. Ostendit quo exaniment. Posset enim dicere aliquis. Puto o[mn]es bonos. hoc enim debet esse in tua reputatione. Sed q[uod] tu ad eorum promotionem omnes sunt examinandi. Unde etiam ipsi examinanti vnde dicit. Et hijs tc. Nullum crimen. id est peccatum mortale. non ab intende de peccato veniali. quia ut dicitur. 1. Job. 1. Si dixerimus quia peccatum non habemus. ipsi nos seducimur et veritas in nobis non est. Hec dicit qui habuerunt; sed qui habent id est sunt notabiles et habent infame crimen. Alioquin hoc esset derogare clauibus ecclesie. Deinde cu[m] dicit. Mulieres tc. Ostendit qualiter se habeant ad alios. Et primo ponit suam instructionem. Secundo rationem ibi. Qui enim habent tc. Circa primum duo facit. q[uod] primo ostendit qualiter se habeant ad uxores quas habebant in primitiva ecclesia. et loquitur propter statu illo. Secundo quo ad filios ibi. Qui filii tc. Itē prima in duas q[uod] primo ostendit quales debent esse eorum uxores. Secundo qualiter ipsi habeant se ad illas ibi. Dyacones tc. In uxori eorum requirit qualiter. scilicet pudicitia. modestia. sobrietate. et fidelitate. Dicit ergo similiter sicut dixi de dyaconibus p[ro]p[ter] de mulieribus quia oportet eas esse pudicas Eccl. 26. Gratia super gratiam mulier sancta et pudica. Item modestias in lingua non detrahentes. Eccl. 10. Quo si serpens mordeat in silentiorib[us] eo min[or] habet qui detrahit tc. Itē sobrias que est maximu[m] ornamenti mulierum. 5. 2. Similiter et mulieres in habitu ornato cum verecidia et sobrietate. Itē fideles vel deo q[uod]rum ad veram fidem vel virtutis suis. Sed que culpa est dyaconi si eius uxor est mala. Respondet. Aliquis a ministerio repellit non solu[m] propter culam sed etiam propter aliquod impedimentu[m] ministerij. Et

ideo si prete culpa eorum possent mulieres esse male tamen presstat impedimentu[m] oportet. Primo q[uod] cum male sunt insig[n]ificantia maiori cura. et per hoc minus vacaret ecclesiasticis ministeriis. Secundo q[uod] viri depravantur ex uxori bus. Itē esset in periculu[m]. quia ministru[m] ecclesie multi frequentant domos. Dixerunt autem cathaphrige ergo inter dyaconos agitur de mulieribus. mulieres possunt ordinari ad sacros ordines. Sed sciendi est q[uod] in iure ali que mulieres aliqui vocant dyaconisse. non quod habeant huiusmodi ordinem; sed propter aliquod ministeriu[m] ecclesie. sicut in greco dicitur dyaconus quilibet minister.

Lectio tercia.

Dyacones sint viuus uxoris viri: q[uod] filii suis bene presint: et suis dominibus. Qui enim bene ministraverint: gradu bonu[m] sibi acquirent et multa fiduciaz in fide que est in christo iesu. Hec tibi scribo fili Thymothee: speras me venire ad te citato. Si autem tardaueris: ut scias quomodo oporteat te in domo dei queri que est ecclesia dei viu[i] columnam et firmamentum veritatis. Et manifeste magnu[m] est pietatis sacramentum quod manifestatur est in carnis iustificatiu[m] est in spiritu. apparuit angelis: predicatorum est gentibus. creditum est in mundo. assumptum est in gloria.

Supera ostendit apostolus quales debent esse dyacones et eorum uxores: hic ostendit quod dyaconi se habeant ad uxores et ad filios et familiam. Et primo ponit documentum Secundo eius rationem ibi. Qui enim bene tc. Dicit ergo. Dixi quod mulieres dyaconorum sint pudice. Et si in uxori est pudicitia habenda propter eos amplius in ipsis est necessaria ut sint omnino a contactu mulier immunes. Sed quia finis hoc pauci essent ministri credidit q[uod] saltem sint viu[is] uxoris viri. quia habuissent plures est signum incontinentiae: et contra significationem sacramenti. Et inde est quod dominus instituit in atrionibus viuus ad viuus. Unde et prima uox benedicitur non secunda. Deinde monet qualiter se habeant ad filios dicens. Qui filii suis bene presint. scilicet bene erudiendo in disciplina bona et bona vita. Eccl. 7. Filii tamen sunt erudi illos tc. Consequenter horatur eos bene pessime et toti domui id est familie scilicet cum malueretudine Eccl. 4. Noli esse sicut leo in domo tua tc. Et huius ponitur ratione dicens: Qui enim tc. Quasi diceret. Quid regris ab episcopis rationabiliter est. q[uod] ipsi sunt prelati. Sed quare a dyacono qui est minister. Unde dicens: Qui enim tc. Et primo ostendit quod bonus uisus huius ministerij est via ad maiorem dignitatem. Secundo etiam q[uod] est via ad vitam eternam. Quantu[m] ad primu[m] dicit. Qui enim bene ministraverit exercendo officium dyaconi. Quid est in greco dyacon? in latino dicitur minister. Gradus bonu[m] sibi acquirit. id est promoueri merentur ad gradu altioru[m] Mat. 25. Quia in pauca futili fidelis super multa te constituit tc. Et dicit de bonu[m]. q[uod] supra codex. Qui etiam desiderat bonu[m] oportet desiderar. Nec tamen in hoc est eorum finis. sed cum hoc remuneratio[n]e habent a deo. Job. 12. Volo ut ubi ego suu illuc sit et minister meus. Et ideo dicit. Multa fiducia[re] ses auxiliis gratie in presenti et glorie in futuro. et hoc per fidem christi. et eorum. 3. Fiducia tales habemus tc. Isa. 12. Fiducialiter agam non timebo. Deinde cu[m] dicit Hec tibi scribo tc. Ponit rationem omnium predictarum motionum. Et prouo

in epistolam I ad Timotheum III

excludit causam opinata. Secundo astruit verā ibi. **S**i autē tc. Tertio affixat rationē ibi. Quae est ecclesia tc. Circa primum sciendū est q̄ possit thymotheus credere q̄ ex quo scriptis decetero cū nō visurus esset. als supfluum videretur cū litteris monere. Et ideo dicit hoc scriptis ibi tc. Et nominat cū filiū. quia sibi charissimus erat. 1. cor. 4. Ideo misit ad vos thymotheum qui est filius meus charissimus tc. Et dicit speras. quasi non certus. 2. Joh. bannia. Plura habens vobis scribere nolui per cartas et atramentū. spero enim me futurum apud vos et os ad os loqui tc. Scribo igitur licet spem habeā. q̄ spes in longum p̄trahī potest. puer. 16. Hominis est p̄parare animū et domini lingua gubernare tc. Et ideo dicit. Si autē tardauerō tc. 1. theb. 2. Sed latrinas impediunt nos Ego igit̄ scribo ut si tardauerō scias quod oporteat te ī domo dei querari. p̄s. Habitare faci vñ moris in domo. tc. Deinde cū dicū. Quae est ecclia. Assignat rationē quare sit sic cōuersandū in ea. Et assignat rationē huius cause que est duplex. Primo cōmendādo ipsam eccliam. Secundo cōtāte ecclie ibi. Et manifeste tc. Circa p̄sum duo facit. q̄ primo cōmendat eccliam ex pte ei⁹ cuius est ecclia. Secundo ex veritate ipsius ecclie ibi. Eccliesia quaī adūnatio. quia in ecclia est adūnatio fidelium Ro. 9. Quos vocavit tc. Et adūnabit in deū. Job. 17. Ut ip̄i in nob̄ sunt vñ tc. Et ideo dicit q̄ ē dei. At adūdit viui. ad distinctionē aliorū deoꝝ ad quos congregantur gentes. Nam hi sunt mortui. sed deus ecclie est viuis. Job. 5. Sicut pater haber vitā in semper ipso tc. Et ergo sic in ea cōuerlandū ut spiritualiter viuam⁹. p̄s. Domini nū dñe decet sanctitudo tc. Secunda rō est ex vita ecclie. Naturale est enim homini ut desideret cognitionē veritatis cū sit perfectio intellectus. Unde Aug. dicit q̄ beatitudo est finis dominus que nihil aliud est q̄ gaudium de veritate. Hoc innomitt p̄bus p̄c creaturas Ro. 1. Sed in hoc vacillabant. q̄ non habebāt certitudinē veritatis. tum q̄ erant corrupti erroribus. tum q̄ vix inueniēt apōeos q̄ in veritate concordent. Sed in ecclia est firma cognitio et veritas. Unde dicit columnā Eccl. 24. T̄bri meus in colūna nubis tc. Eccl. 26. Colūne auree tc. Et dicitur aurea. q̄ in sancta. Et firmamentū sez q̄tu⁹ ad alios. quia non possunt firmari in veritate nisi per ecclie sacramēta. Lyc. 22. Tu aliquādo conuersus confirmas tc. p̄s. Ego cōfirmauī colūna eius. Si igitur ecclia cōgregat in deo et dat cognitionē veritatis debem⁹ esse in ea. Deinde cū dicit. Et manifeste tc. Cōmēdat caput ecclie. Et primo xp̄m ad cuius manifestationē apparuit Secundo de eius exaltatione agit ibi Assumpt⁹ tc. Cōmendat autē xp̄m duplīcē. Primo quātū ad naturā diuinā. Secundo quātū ad humānā ibi. Quod manifestū est tc. Dicit ergo Et manifeste tc. Quia sacramētū idē est qd̄ sacru secretū. Nihil autē tā secretū q̄ id quod in corde gerimus. Multo ergo magis qd̄ in corde dei et secretū est et sacru. 1. cor. 2. Quae sunt dei nemo nouit nisi spirit⁹ dei tc. Esa. 24. Secretū meū mibi. secretū meū mibi Esa. 45. Tu es deus ab conditū. Et hoc est verbū dei in corde patris. p̄s. Eructauit cor meū verbū bonū tc. Docimētē sacramētū et sacramētū pietatis. Secretū autē homini alioī est vanū. p̄s. Dns seit cogitationes hominū qm̄ vane sunt. In q̄tu⁹ ergo est restauratiū mundi est pletatis. Tē magnū quia est ver⁹ deus cuius magnitudinis nō est finis. Hoc ergo secretū quod later in corde patris factum est hō. Et ideo dicitur ip̄m. Secundo q̄tū ad naturā humānā tc. Et primo q̄tū ad carnē. Secundo q̄tū ad animā. Qnātū ad primū dicit. Quod manifestatum est in carne. Hicue

verbū quod lat̄ in corde manifestat̄ xpo sensibili. ita xpo dei in corde dei latebat. sed in carne manifestatum Job. 1. Verbum caro factū est tc. Quantū ad animā dicit. Ju stificatum est in spiritu. Hoc duplīciter exponit. Primo ne credit̄ q̄ caro prius sit concepta dicit q̄ non. q̄ in spiritu. Id est per sp̄f sanctum cōceptus est Mat. 1. Quod enī ex ea natū est de spiritu sancto est. Et Lyc. 1. Qd̄ enī ex te nascetur vocabilis filius dei. Et hoc q̄ spirit⁹ sanct⁹ superueniet in te tc. Ut in spiritu sancto humano de q̄ Job. 19. Emisit spiritum. Et sic est manifestatio in carne quod tamē est cum spiritu. Et dico spiritu iustificato. sc̄z quia iustus est absq̄ omni macula. Deinde cum dicit Apparuit tc. Ostendit eūs manifestacionē. et primo fācia angelis. Secundo hominibus ibi Predicātū tc. Di cit ergo sacramētū illud quod apparuit tc. excludit eū am cognitionē angelorū tc. Illud autē dicit apparere quod in potestate sua habet videri nō videri; et nō subest potestati videntis. Unde non dicit lapis apparet mihi. sed video lapidē. Si ergo angelus in sua natura habet q̄ videret verbū. nō diceretur verbū apparet sibi sed q̄ ipse videret cum veller. Et ideo dicit apls q̄ apparuit angelis. q̄ non in sua natura viderunt ip̄m. Et verum est q̄ a principio apparuit angelis qm̄ ex conuersione ad se deificauit ip̄os. sed qm̄ est incarnatū multa mysteria innotuerunt angelis que non cognoverant antea. Et ideo dicit Beda in nativitate apparuit angel' clāritas qm̄ non antea in veritate visa est hominibus. Et hoc duplīciter. Primo q̄tū ad ministerium apōtolorum. Secundo quantū ad cognitionē populoꝝ quib⁹ manifestatur. Quidē solis iudeis manifestabā. sed nunc in gentibus. Et ideo dicit Predicātū est gentib⁹ Mat. 6. Lentes ergo docete omnes gētes tc. p̄s. Annunciate inter gentes gloriam eius tc. Et hoc efficaciter. q̄ creditū est mundo. Et hoc dñs orabat Job. 17. Et hoc maxime mirum est q̄ simplices pauperes et impotentes totus mundus est conuersus. 1. cor. 1. Nō multi sapiētes tc. Et hoc ut nō gloriaret omnis caro tc. Secundo manifestat q̄ sola veritas dei hoc facit. q̄ assumptus est in gloria christi. scilicet quia manifestatus assumptus est in celis Mar. vltimo. Dominus quidē iesus postq̄ locut⁹ est eis assumptus est in celum tc. Phil. 2. Et omnis lingua confiteatur quia domin⁹ noster iesus christ⁹ in gloria est dei patris.

Capitulū quartū.

Spiritus autē manifeste dicit q̄a in nouissimis temporibus discedent quidā a fide attendētes spiritibus erroris et doctrinis demoniōꝝ in ypocrisi loquentiū mendaciū et cauteriā habentiū suā cōscientiā. phibentiū nubere abstinere a cibis quos deus creauit ad percipiendū cū gratiarū actione fideli⁹ et his qui cognoverūt veritatē. Quia omnis creatura dei bona est et nihil rehiciēdū qd̄ cū gratiarū actione percipitur. Sanctificat enī per verbū dei et orationē.

Superius instruxit thymotheum de pertinentib⁹ ad ordinationē ecclie in spiritualibus. Secundo quantum ad documenta fidei: cultum dei et dispositionē ministeriorum: hic instruit eum de ordinatione ecclie quantum ad exteriora. Et primo quantum ad cibos. Secundo q̄tū ad status hominum et viuitas ibi. Quicūq̄ sub ius

Explanatio sancti Thome

go. **T**unc primo agit de vsu ciborum. Secundo de dispensatione ciborum. 5. ca. ibi. **V**iduas honorat. **T**unc puto excludit supsticio am abstinentiam. Secundo perficit pietatez abstinentie licite ibi. **E**xerce te. **T**unc primo pronuntiatur falsam doctrinam de illicita abstinentia. Secundo instruit eum hec preponere fratribus ibi. **H**ec propones te. **T**unc primo errore manifestat. Secundo excludit ipsum ibi. **Q**uos deus. **T**unc primo pronuntiat errorem futurum ex parte decepro. Secundo ex parte decipientium ibi. **I**n yocristi te. **T**unc ponit actorum veniunctionis. Secundo fidei defectum ibi. **N**atura in nouissimum te. Tertio causam defectus ibi. Attendentes te. **D**icit ergo Magnus est pietatis sacramentum quod iustificatum est in spiritu. sed supra hoc sacramentum spiritussancus aliquid pronuntiat futurum. **A**d eum enim prius reuelare mysteria. 1. cor. 15. et Job. 16. Quae ventura sunt annunciat vobis. **G**pus ergo pronuntiat in corde futura. Sed olim loquebatur in similitudinibus Numeri. 12. Si quis fuerit inter vos propheta domini in visione apparet ei vel per somnum loquar ad illum. **O**see 12. **E**go visionem multiplicauit et manu prophetarum assimilatus sum te. Sed in novo testamento spiritussancus manifeste dicit Job. 16. Et palam de patre meo annunciao vobis. Et pronuntiat defectum fidei futurum. **A**nde pte In nouissimum reprobibus te. Nouissimum tempus dicit ultima etas. quia nos sumus in quos fines seculorum deuenientur. **T**amen in hoc tempore tanta amplius nouissimum est. quanto magis propinquum nouissime viet. Et sicut in primitate ecclesia proprie ppinquitate ad xpum et sacramenta instituta fuit ferventissima fides sic in nouissimum temporibus in comparatione ad ipsos apostolorum recedent a fine quia carnales erunt. sed magis in fine abundabunt errores. **H**en. 49. Congregamini ut annunciet que ventura sunt vobis nouissimis diebus te. Causa defectus est duplex. Una ex parte dyaboli seducitis. 2. cor. 11. **C**ineo ne sicut serpens euam seduxit astutia sua te. Et ideo dicit: Attendentes spiritibus erroris scz demonibz quoz est officium in errore mittere. Job. 8. **M**endarat est patet? 2. 3. reg. ult. Egregiar et ero spus intendax te. Et dicit spiritibus. quia demon maior multos habet ministros. Sed quomodo attendent eis? **B**unquid eos videbunt? Non. sed loqueretur in eis. Et ideo addit secundum causas scilicet falsam doctrinam. Et fin glosas dicit hic falsos doctores demones nec inerito. Sicut enim boni homines interdum dicunt angeli sic isti proprie excellentiae malitiaz demones dicunt Job. 5. Non enim duodecim vos elegi et ex vobis non est dyabolus. Ex parte decipientium est duplex causa. Una ex ea falsitas. Allia perueritas consente tie eoz. Quantu ad primum dicit. **D**emoniorum id est hominum a demonio posse for. et hoc dico loquentium mendacium. **J**ere. 23. **S**equo istud est in corde pphararuz vaticiniantur mendacium et prophetantur seductores cordis sui. Et nota quod per mendacium simplex absque pallio aparente non posset aliquis decipere quipias. Et ita huius neminem possent fallere nisi pretenderent aliquod pallium vel bone intentionis vel simulationis vel false auctoritas. 1. cor. 3. **R**emo vos seducat. te. 2. thimo. 3. **H**abitez quidem speciem pietatis. id est fictam pietatem. Et de moniorum dico habentium conscientiam cauterizatam. Cauterium est corruptio in carne per ignem ex qua egreditur continere putredo. Ita ex igne peruerse voluntatis ire. odij. concupiscentie viceratur conscientia et demoniorum egreditur falsa doctrina. Tit. 1. **C**oniquantur sunt eorum mentes. Deinde ostendit que sit ista falsa doctrina et tangit heresim manicheorum: qui dominant matrimoniis. contra illis Mat. 19. **Q**uos deus coniunctis homino non separat. 1. corinthio. 7. **M**ulier non peccat si nupti bat. Ita macthei prohibet usum ciborum. id est mandat abstiner a cibis. **M**ultiere autem a cibis potest quod licite intentio domini carnem. sicut thymotheus abstinebat a vino. vel propter scandalum sicut dicit apostolus. 1. corinthio. 8. **S**i esca scandalizat fratrem meum non manducabo carnes in eternum. Item illicet. **U**no modo propter legis precium: quia legalia adhuc essent seruanda. contra quod loquitur ad Galathas. 2. **A**lio modo cum heresim mactheorum. non quia prohibitum lege quam damnatum. sed quod dicunt quod in carnis. ouis et vino. et huiusmodi. id est in aliqua talium particula divina natura est commixta. quod non potest de deo putari. Non videtur autem hoc dicere de legalibus. quia dicit in nouissimum diebus. sed de manicheis. **E**t istos demones vocat. quod inter omnes hereses plus dant dyabolo de honore. quia ponunt eum principium ex equo cum deo bono. ponentes eum principium visibilium. **I**mprobat autem apostolus hanc erroneam doctrinam dupliciter. scilicet ex intentione dei creantis cibos. Secundo ex conditione creature ibi. **O**mnis creatura te. Dicit ergo quod prohibent abstinere et hoc contra intentionem dei qui creavit eos ad percipiendum. **H**en. 1. 2. 9. **S**icut olera virinitatem dedi vobis omnia te. Sed dicit: **M**unquid plante propter animalia et herbe propter homines? **R**esponde dicendum est quod si fin etiam philosophum in primo pot. quia imperfectum ordinatur ad perfectum. **E**t ideo sicut in generatione est multiplex perfectio primo scilicet plantarum. deinde animalium. et ultimo humana. ita in viu rerum. **E**t ideo ad percipiendum: sicut gratiarum actione. 1. thes. 1. vltimo. In omnibus gratias agite. quod cocessa sunt vobis a deo. ps. **E**st pauperes te. **S**ed illi qui percipiunt cum gratiarum actione sunt fideles. Nullus enim potest gratias agere deo in eo quod illicitum est. **S**tultus enim est qui agit gratias de fornicatione deo. quia deus non est actor malorum. Ergo ille gratias agit qui habet hoc et vici ciborum suum licitus. **E**t hoc quidem inos escit per fidem solam. **E**t ideo dicit fidelibus. **D**einde cum dicit. Qui nouerunt. **V**ia omnis te. **I**mprobabat et rationem ex conditione creature. **E**t primo proponit creaturam esse bona fini se. Secundo quantum ad viuum. **D**icit ergo **O**mnis creatura est bona scilicet in sua natura. **H**en. 1. **V**idit deus cuncta que fecerat et erant valde bona te. A bono etiam actorem nihil est nisi bonus. **S**ed quia multa sunt in se bona quoz tamen vius non est bonus. id probat omnem creaturam esse bonam non solum in se: sed et quantum ad viuum. **E**t primo ponit intentum. Secundo probat ibi. **S**anctificatur enim te. **D**icit ergo nihil reiciendi est scilicet ex debito diuina legis. **Q**uis ex alia causa scilicet venenum comedere. in quantum non est peccatum sed reiciendum est in quantum est mortiferum. **S**imiliter nec alijs cibi inquantum res tales sunt: non sunt reiciendi. sed inquantum incitant ad lasciviam. Ergo finis discretionis rationis et operationis charitatis non sunt reiciendi. **T**atibus. 15. Omne quod intrat in os non coquinatur hominem te. **Q**uare ergo aliqui cibi in veteri lege sunt prohibiti. **A**ugustinus ponit rationem contra faustum. quia in illorum statu non solum per verba sed etiam per facta prefiguratur est christus. **E**t ideo in cibis vestibus et sacrificiis fuerunt figure futuri status. Non ergo prohibentur secundum se: sed quia immundorum figure sunt. sicut porcus est signum immunde vite. **E**t ideo prohibitus carnis eius est signum quod in lege christi est prohibita omnis immunditia. **E**t exemplum augustini. **H**oc nomen satius potest considerari finis quod est vox composita ex litteris. et sic est bonum. vel inquantum signum et significativa talis rei. et sic mala est et prohibita. **O**mnis ergo creature vius finis se est bonum. **C**uius ratio est quia si est malus hoc non potest esse nisi

in epistolam I ad Timotheum III

In quantum diabolus post peccatum hominis accepisset potestatem super eos quia ex quo homo peccauit accepit in hominem potestatem et eorum que sunt eius. Sed per Christum est ablata hec potestas et hec vocatur sanctificatio. Unde omnia quecumque benedicimus exorcizant primo ubi est oratio expellens diabolum. Et ideo dicit. Sanctificatur enim per verbum dei: id est per christum qui omnes sanctificat. Job. 17. et per orationem fidelium. Jam. vlt. Multum valet deprecatio iusti assidua.

Lectio secunda.

Ec propones fratribus bonis eris minister Christi iesu. enutrit verbis fidei et bone doctrine quam assecutus es. Ineptas autem et aniles fabulas deuita. Exerce autem te ipsum ad pietatem. Nam corporalis exercitatio ad modicum utilis est. Pietas autem ad oiam utilis est: permissione habens vite quam nunc et future. Fidelis sermo et omnis acceptance dignus. In hoc enim laboramus et maledicimur quod speramus in deum viuum qui est saluator omnium hominum: maxime fidelium. Supra reprobavit superficialiam ciborum abstinentiam: hic mandat timotheo ut doctrinam permittam proponere si delibus: et primo ostendit quid debet proponere. Sed quid debet vitare ibi. Ineptas autem tu. Proponit ergo duas rationes quare debet proponere permisit. Unam ex consilio sibi officio. Secundam ex eius educatione. Dicit ergo. Hoc quod dixi supra scilicet quod omnis creatura est bona et quod nihil reiciendum est tu. Propones tu. Timotheus enim constitutus erat in officio ministerij christi: quod omnes habentes officium predicandi et regendi constitutus minister Christi. primum Cor. 4. Sic nos existimet homo ut ministros Christi tu. Ille autem est bonus minister qui sequitur intentionem domini sui: Christus autem hoc docuit. Mat. 15. Nihil quod intrat in os coquuntur tu. Et ideo hoc officium requirit illud. Item ipsa educatio hoc requirit: Prover. 22. Adolescentis iuxta viam suam etiam cum se nuerit non recederet ab ea tu. Et ideo inconveniens est quod alii qui nutriti veritate doctrine recedant ab eius veritate. Unde recedens a doctrina qua ecclesia suos quisulos instruit non est bonus minister Christi. Et ideo dicit. Enutrit verbis fidei tu. Verbum enim dei est spirituale nutrimentum quo sustentat anima sicut corpus per cibum. Deuteronomio. 8. Non in solo pane vivit homo sed in omni verbo quod perdit de ore dei tu. Hoc verbum fidei instruit primo circa credenda: et sic dicit. Enutritus verbis fidei. Secundo circa agenda: et sic dicit. Unde subiungit. Et bone docari. Ut fidei verbum quam simplices habent et bone doctrine quam spirituales magistris. Deinde cum dicit. Ineptas tu. offendit quidvitandus sit quia fabula inepit et inanis. Fabula enim secundum principium est composita ex miris et fuerunt in principio invenire ut dicit prophetas in poetis quia intentio hominum erat ut inducerent ad acquirendum virtutes et vitandas virtus. Simplices autem melius inducunt representationibus quam spiritibus. Unde in modo bene representato videtur delectatio: quia ratio delectat in collatione. Et sicut representatione in factis est delectabilis: ita representatione in verbis: et hoc est fabula secundum dicere aliqua et representando mouere volens ad aliquid. Sed antiqui habebant aliquas fabulas accommodatas aliquibus veris qui veritas

tem occultabant in fabulis. Duo ergo sunt in fabula. Quae continet verum sensum et representat aliquid utile. Nec quod conueniat illi veritati. Si ergo proponat fabula quod non potest representare aliquam veritatem est inanis: sed que non proprie representat est inepita sicut fabule de talimur. Deinde cum dicit. Exerce te tu. exclusa superstitione abstinentia: hic comparat abstinentiam virtuosam aliis virtutibus. Et scilicet est quod ille timotheus erat homo valde abstinentis. Unde dicit infra. 5. quod modico vino vitatur et forte vitis sollicitus est his quod ad misericordiam pertinent: quia qui non parcunt sibi frequenter nec alii parcunt. Et ideo inducit eum ut pietatem preferat abstinentiam. Et primo inducit eum ut pietatem. Secundo preferit eam abstinentie ibi. Nam corporalis tu. Tertio confirmat quoddam dictum ibi. Promissionem tu. Quartu dat formam docendi pietatem ibi. Precipe hec tu. Dicit ergo. Exerce te ipsum ad pietatem. Pietas est per quam parere patribus et pariebus beniuole officium impendimus: sicut religio per quam cultu debitum deo exhibemus. Pietas enim impetrat quandam affectionem ad suum principium. Principium autem generationis est pater et patria. Et ideo oportet quod homo circa eos sit beniuolus. Pater autem omnium est deus. Malachias. primo. Si ego pater rbi est honor meus. Et ideo nomen pietatis est derivatum ad cultum deitatis dicit Augustinus quartu de civitate dei. Unde eius est idem quod pietas. Job. 28. Ecce pietas ipsa est sapientia secundum alias translationem ubi nostra sic habet. Ecce timor domini ipsa est sapientia tu. Tercio primo. Agnitione veritatis que est finis pietatem. Sed quantum ad terrenam pietatem competit pietati ut homo sit beniuolus compatriotis: sed quantum ad christianam pietatem requiritur ut homo omnibus hominibus sit beniuolus: quod omnes sumus eiusdem parie. Et ideo pietas sumit pro misericordia. Cum ergo dicit. Exerce te ipsum ad pietatem: potest accipi finis quod pertinet ad cultum dei et ad opera misericordie exhibenda. Sicut ad pietatem id est ad cultum omnipotentis dei et opera misericordie. Et dicit exerce, non fac: quia exercitum dicit promptitudinem. et hoc ideo: quia exercitatus facit leuius: delectabili et satis bilis. Proverb. 24. Diligenter exerce agrum tuum. Deinde cum dicit. Nam corporalis tu. preferit eam abstinentiam. Ex primo ostendit ad quid valet exercitatio corporalis. Secundo ad quid pietas ibi. Pietas autem tu. Corporalis exercitatio ieiunij et huiusmodi in sua natura non sunt bona: sed penitentia. et si homo non peccasset nihil horum fuisset: sed sunt bona medicinalia. Sicut enim reubarbarum est bonum in quantum relevat a colera: sic et ista in quantum comprimit concupiscentias. ergo ad istud modicum sunt utilia. prime Corinthi 9. Castigo corpus meum et in servitutem redigo. tu. Col. 3. Mortificate membra vestra que sunt super terram. tu. Et ideo si homo esset in statu in quo non posset peccare non indigeret ieiunio: et huiusmodi. Unde Christostomus super Mat. dicit iesus tu. dicit Johannes propheta hunc indigebat medicina ieiunij. Christus deinde erat et non propheta hunc. et loquitur hunc non indigebat: ergo ad modicum utilis est quod tamen ad morbus peccatorum non spiritus: quod aliquis propheta abstinentiam hunc iracundiam. inanem gloriam et hunc incurrit. Deinde cum dicit. Pietas at tu. preferit abstinentiam pietate: et accipit hic vitro et modum. pro cultu dei et misericordia et ad oiam utilis quod ad oiam per te delectanda. Eccles. 3. Ignis ardore extinguit aqua: et elemosyna restitut pietatis. Ita ad bona pietatis et elemosyna. Eccles. 17. Elemosyna bovis qui faciunt tu. Ita misericordes quoniam ipsi misericordiam consequentur. Et ideo ad hoc designandum dominus Mat. 25. specialiter commemorat opera misericordie quod

Explanatio sancti Thome

probat subdens. **P**romissionem habens *rc.* In preceptis enim decalogi unum solum invenitur quod pertinet ad pietatem scz honos patrem et matrem: et sub illo continentur omnia precepta ad quodcumque beneficium impendendum proximo: et hoc est solum preceptum inter ea que ad proximum est habens promissionem sequitur sicut longius *rc.* *Eo. 20.* Et apostolus hic interpretat longeum sicut vitam presentem et futuram. Unde dicit. Vite que nunc est et future. **P**rouer. 3. Longitudo dierum in dextera eius. Sed tunc est quies qui aliquando inuenitur aliquis pietatem sequens qui tam non est longeum. **R**espondeo sicut dicit philosophus hec bona temporalia in tantum sunt bona in quantum utilia ad felicitatem. Unde si quis haberet satis de temporalibus quod propter ipsa impediret a bono virtutis et felicitatis hoc non esset subi ad bonam fortunam sed ad malam ut dicitur. *io. 10. Ethicorum.* Et longitudo vite est unum de temporalibus in tantum bonum in quantum coadiuvat ad virtutem. Aliquando autem est occasio ad peccatum: et ideo deus aliquando subtrahit eam homini non quod deficiat a promissione: sed quia dat quod melius est. *Sap. 4.* Baptus est ne malitia imputaret cor eius *rc.* Alio est quod si quis apostolus preferat pietatem corporali exercitacioni quia habet spem vite presentis et future. Sed nunquam corporalis exercitatio non habet spem als ieiunias non meretur vitam eternam. **R**espondeo quando duas virtutes sunt et una continet aliam. Illud quod est superioris virtutis per se competit ei: per accidens autem inferiori. Virtus autem cui competit per se mereri vitam eternam est charitas cuius prius et immediatus effectus est pietas. Et ideo secundum propriam rationem attingit ad merendas vitam eternam. Abstinentia autem non nisi in quantum ordinatur ad charitatem et pietatem: quia si ieiunans non refert hoc ad dilectionem dei non meretur vitam eternam. **T**ertia questio est: quia dicit hic Ambrosius in glo. Omnis summa discipline christiane in misericordia et pietate est quam aliquis sequens si lubricum carnis patiatur sine dubio vaporabit non tam peribit. **A**bi primo est dubius de prima eius parte: quia misericordia et pietas immediate ordinantur ad charitatem in qua est summa christiane religionis. Respondeo quorundam fuit opinio sicut *Aug.* dicit decimo de ciuitate dei: quod exercitatio pietatis opera contumeliam faciat peccata cornalia finaliter non perenne eternaliter. Et ad hoc est auctoritas ista. Item quod habet *Mat. 25.* ubi damnandis solum improprietat defectum misericordie. Ergo debet pena eterna solum in misericordibus. Augustinus autem dicit contrarium quia apostolus dicit quia talia agunt regnum dei *rc.* Quantumque enim exerceat quis in misericordia si in morte est in peccato mortali non intrabit in regnum. Ad opposita dicendum est quod non est misericors qui sibi non miseretur: sicut illud *Ecc. 30.* Diversi anime tue placens deo. Et hoc ut hoc coniungatur deo per amorem als non est misericors. Ad illud euangelij responderet augustinus quod non quicunque peccat derudit in infernum statim quod remaket ei locus penitentiae. Sicut ille derudit in finaliter mortem in peccato et perirem patitur ad misericordiam. Sed quid dicit lubricum *rc.* Respondeo secundum quod loquitur de lubrico mortali. Et quod dicit non probit licet hoc non sit ex condigno tam est ex congruo in quantum disponit animus ad bonum. Dominus etiam post las plures hominem reparat. Et hoc precipue videtur esse in pietate: quia homo benefaciendo aliis inducit alios ad orandum pro se et dominum donat aliquando veniam peccatoribus precibus sanctorum in quantum impetratur eis veniam peccatorum et donum gratiae: quia homo potest mereari ex congruo alteri primam gratiam als pro nibilo oraret ecclesia pro peccatoribus. **H**einde cum vicit. Fidelis

sermo *rc.* ostendit quod promittitur nobis futura vita: et primo ostendit hoc ex labore sanctorum. Secundo ex eorum spe ibi. Quia speramus *rc.* Tertio ex benignitate dei. ibi Qui est *rc.* Dicit ergo. Sermo quod scilicet pietas habet promissionem *rc.* est fidelis. Quod supra expositum est. Et quare? In hoc enim id est propter hoc vitam consequamur vitam eternam laboramus. *2. Timo. 2.* Laborantem agricolam oportet primum de fructibus percipere *rc.* Item ut beneficiamur et ut mala sustineamur. Unde dicit. Benedicimus et maledicimus. Iacobus primo. Patientia opus perfectum habet. Et Roma. 5. Ut sustinemus propter spem vite: quia speramus in deum vivum qui est actor vite presentis et future. Item ex officio dei cuius est salvare. *Esa. 43.* Non est absque me salvator. At ideo incarnatus est deus et vocatus est iesus. *Mat. 1:21.* Ipse enim salvum faciet populum suum a peccatis eorum. Et christus est salvator quia salvat salutem corporali quo ad eum. *Act. 10.* dicit. Omnis homo in te. Item spirituali: et ideo dicit. Et maxime fidelium.

Lectio tertia.

DRecipe hec et doce. Nemo adolescet priam tuam cotemniat: sed exemplum esto fidelium. in verbo. in conuersatione in charitate. in fide. in castitate. **D**ux venio attende lectioni. exhortationi et doctrine. Noli negligere gratiam quae in te est. quod data est tibi per prophetiam cum impositione manuum presbyteri. Hec meditare. in his esto. ut perfici tuus manifestus sit omnibus. Attende em tibi et doctrine: insta in illis. **H**oc enim facies et te ipsum salvum facies et eos qui te audiunt. Seniorum ne increpaueris: sed obsecra ut perfici juvenes ut fratres. manus ut menses iuuencias ut sorores in omni castitate. Superius apostolus hortatus est innotheus ad pietatem. hic dat ei formam docendi pietatem: cui primo iniungit ut pietatem doceat. Secundo quomodo sui idoneus ad docendum ibi. **N**emo *rc.* Tertio quod diversus diuersimode doceat ibi. Seniorum *rc.* Doctrina vero pietatis in duabus consistit scilicet in agendis et credendis. Agenda: autem non solum debet instruere si sunt auctoritatibus habentes: sed etiam peripere. et ideo dicit. **P**recipe hec *rc.* *Tul. 2.* Argue cum omnibus imperio. Quantum ad credenda dicit. Et doce. *Mat. 24:14.* Docere omnes gentes *rc.* *Job. 4.* Ecce docuisti plurimos *rc.* **H**einde cum dicit. Nemo *rc.* ostendit quomodo possit esse ydoneus ad predicta. primo ad percipientem. Secundo quomodo ad docendum ibi. **D**ux venio *rc.* Circa primum duo facit: quia primo docet quomodo debet excludere contemptum. Secundo manifestat per quid excludendum sit ibi. **S**ed exemplum *rc.* Preceptum efficaciam non habet nisi per auctoritatem percipientis et ideo quando auctoritas contemptus preceptum frustratur quod maxime sit in adolescentia: quia tales non creduntur prudentes esse. **A**nde secundum philosophum nemo iuvenes eligit duces. Et ideo dicit. Nemo *rc.* Quasi dicat. Licet sis iuuenis mores tam representant senectutem. *Tob. 1.* Cum esset iunior. *rc.* **H**einde ostendit quomodo excluditur contemptus dicens. **S**ed esto. *rc.* ut scilicet talis exhibeat se ut sit exemplum facienti quod per verbo docet. Et notandum quod in his in quibus platus est exemplum est multiplex dicitur. Quaedam enim ordinant ad proximum: quedam ad deum: quedam ad se. Quantum ad primum dicit. Exemplum esto fidelibus.

in epistolam I ad Timotheum v

vt scz q̄s verbo precipis impleas opere. p̄me **Pet.** vlti.
Forma faci gregis tē. Et hoc in locutione. Unde dicit.
In verbo scz ponderato: ordinato & circumspecto. **Col.**
4. Sermo vester semper in gratia sale sit conditus, pri-
me **pe. 4.** Si quis loquitur quass sermones dei. Item
in conuerstatione exteriori vt sicut excellit loco & digni-
tate: ita & honesta conuerstatione. p̄me **pe. 2.** Conver-
satione vestram inter gentes habentes bonam. **rc. Matt.**
5. Audeant opera vestra bona: glorificantes patrem vestrum
qui in celis est tē. Quantū ad denm ordinat charita-
te que perficit affectum. Unde dicit. In charitate. p̄me
Col. 3. Si linguis hominū loquar tē. **Col. 3.** Super
omnia charitatem habentes re. Item per fidem quod illu-
minat intellectum. Unde dicit. In fide. **Heb. 11.** Sine fi-
de impossibile est placere deo tē. Qd specialiter compe-
tit prelatis qui sunt custodes fidei. Unde **Luc.** 22. spes
claliter domin' orat pro fide perfridens. Ego pro te ro-
gavi patre ut non deficiat fides tua. Quantum ad se or-
dinat castitas quia indecens est nimis vt vita ministro-
rum discordet a vita domini. **Ecc. 10.** Secundū iudicē
populi & ministri eius tē. Christus autem sic castitia-
tem dilexit vt de virgine veller nasci tē eam seruavit.
Deinde cum dicit. **Dum** venio tē, ostendit quomodo sit
ydoneus ad docendū: tē primo facit hoc. Secundo assi-
gnat rationē premisse monitionis ibi. Noli negligere
te. Per duo autem ydoneos ad docendum scz per lec-
tionē in qua acquirit scientiā: tē per exercitiū in quo effi-
ciuntur promptas. Et ideo dicit. **Dum** venio attende lecti-
oni scz librorum sanctorū. p̄mi **Vachab.** 12. Habentes
solito libros sanctos. **Job. 5.** Scrutamini scripturas.
Et hoc significatur **Col. 2.** 25. vbl dicitur & semper vel
archa domini debebat esse erectas in circulis & circuli lau-
gulis quasi semper parati ad portandū. Ad exercitiū au-
tem necessaria est exhortatio nostra quantum ad agenda:
doctrina quantum ad cognoscenda. **Tere. 3.** Dabo vobis
pastores iuxta cor meū tē pascēnt vos scientiā & doctrinā
Deinde cum dicit. Noli tē. ponit rōnē monitionis
premissa: tē primo ponit causam ex dono suscepito. Secun-
do causam ex premio expectato ibi. Attende tibi tē. Tē
primo ponit rōnē. Secundo ostendit quomodo qd in
rōne continet impleri potest ibi. Nec meditare tē. Dicit
ergo. Noli tē. Quasi dicat. Ita attende: quia qui reci-
pit gratiam non debet in ea negligens eē: sed in ea fru-
stificare debet. **Mat. 25.** Seruus abscondens in terra
pecunia punit. ppter negligentiā. Noli ergo negligere
gratiam tē. Per hoc intelligi vel dignitatiē paleam vel
donum scientie vel prophete vel miraculorū quoz nihil
debet negligi. **2. Col. 6.** Me inuanu gratia dei recipias
tē. Dico gratia que data ē tibi per prophetam id ē per
diminam inspirationem. Nam in primitiva ecclia vbi pu-
re tē ppter deinceps electiones siebant nullus assumebatur
ad ep̄atum nisi p electionē diuināscit electus est am-
bos & nicolaus. Et hanc inspirationē vocat hic p̄soa
prophetam. Unde glo. dicit id est per sanctorum electiōēs
q; sancti nō eligebat quē a deo non sciebant electū. Yes-
apholus preuidebat hunc profuturum esse pplo. **Pro-**
ber. 29. Cum prophetia deficerit id est talis modus elec-
tionis dissipabitur populus. Et quomodo. Lū in pos-
tione manus p̄sbyteri. Una littera habet manus presbyte-
ri. Et sicut dīcū ēnomina p̄sbyteri vel episcopi sunt p
misera quia sacerdotes & p̄sbyteri id est episcopi erant
qui recipiebantur cum manus impositione. **Nume. 27.**
Loca iusue & impone manus tuam super eum tē. Domi-
nus etiā imposuit manus pueris: vt dicitur **Mat. 19.** Nō
apostoli septem diaconibus. **Act. 6.** Et ideo ordināti
in eis imponunt manus. Sed quistio est cum epis̄co

pus debeat ordinari a tribus, quare hic dicitur singula-
ri numero presbyteri. Respondeo hoc ideo dicit: quia et
si conueniant multi: tam en vnu e principalis et alii co-
assistentes: tamen potest dici q; tunc hec constitutio non
dum erat: tunc pauci erant episcopi qui non poterant co-
gregari. Alia littera habet presbyteri id est illos qui sibi
imposuerunt manus non inquantu homines sed inquantu
presbyteri. Et hec impositio significat collationem gra-
tiae: non q; ministri dent gratiam: sed q; significat gratiam
datam a christo. Unde illorum est solum qui sunt mini-
stri christi. Et ideo dicit presbyteri vel presbyteri: quia manus
nisi impositio: alia est que sit a diaconibus: et alia q; sit a pre-
sbyteris. Deinde cum dicit. Hec meditare te. ostendit
quomodo implere qd dictum est in sex canticis meditetur
ea que spectant ad officium suum. Heb. v.1. Ipsi enim per-
uigilante qualiter sonem pro animabus vestris redditur ut
cum gaudio tecum. Hec ergo meditare id est reflectere cogi-
ta que sunt ad curam gregis tui. In his esto: id est tota
virtus tua sit ad hoc. Et quare: Et profer tuus enim te. Mat.
5. Memo ascendit lucernam et in abscondito ponit. te.
Phil. 4. Dodecim vestra nota sit omnibus bolbus tecum.
Et hec debet seruare propter pmiūm expectatiū. propter
qd subdit dicens. Attende tibi doctrinē. Aliqui sic at-
tendunt doctrinē q; sūl curā negligunt: sed apostolus di-
cit q; pmo attendat sibi et postea doctrinē. Eccles. 30. Mi-
serere autem placens deo te. Unde iesus cepit facere et
docere. Insta in illis. i. instanter exerce. 2. Thys. 4. In
ha oportune. Et fructus erit ex hoc copiosus: q; hoc fa-
ciens et trispicis tecum. Et hoc est magnū. Jac. 5. Qui couerti
secerit peccatorēm ab errore vie sue salvabit amū suaz
morte tecum. Dan. 12. Qui ad iusticiā eruditū multos qua-
si stelle. te. Unde doctoribus debet premium aureole.
Deinde cum dicit. Seniorem tecum. ostendit quomodo
dueris mode duuersus suā doctrinā debet traderet et po-
nit duas duerstantes. Unde fin etatem. Illa fin lexum.
Secundū etatē prio quantū ad viros. Secundo quantū ad
feminas ibi Anus tecum. Dicit ergo. Seniorē tecum. Leui. 19
Honora per longā senti. Et ideo non sunt mordaciter in cre-
pandi sed obsequiendl. 1. Pe. 5. Seniores qui in vobis
obsecro conseruant. Et si petrus senior hoc faciebat:
qto magis iuuenis. 3. contra Esa. 65. Puer centū an-
norū morietur: et peccatorū centū annos maledicērū erit. Re-
spondeo dicendum ē q; senex propter excedētem maliciam
pedit honorē senectutis: et tunc increpandus. Juuenes.
te. Mat. 23. Deus vos fratres estis. Ezech. 34. Cum austi-
ritate sperabatis eis. Et parte feminarū est differētia eti-
tū quia anus vt matres maxime que sunt iuuenies infra
5. Undas honora. Juueniles ut soiores ex amore chari-
tatis. Et hoc in omni castitate. Quia amor spiritualis
ad mulieres degenerat in carnalē: ideo in his que ad iu-
ueniles pertinet adhibēda ē castitas et lo ap̄is addit hoc
Unde papa scribens eis dicit. Dilectis in xp̄o vivitis sum
pliciter dicit: dilectis filiis.

~~T~~ Capitulum quintum.

VIdua s' honora: q' vere vidue s'lit
Si que aut' vidua filios aut nepo-
tes habet discat primū domū suā
regere: et mutuā vicē reddere parentibus
Hoc enī acceptū ē corā deo. Que autē vere
vidua ē t' desolata speret in deū. t' instet ob-
securatiōibus t' ofonibus nocte t' die. Nazō

Explanatio sancti Thome

in delitioſis ē viuens mortua ē. Et hoc p̄cipe ut irreprehensibiles ſint. Si quis autē ſuorum et maxime domesticorū curā non habet fidem negavit. et eſt infidelis deterior. Supra iſtructio timotheū de viu ciborū et de abſtinen-
tia: hic iſtructio eū de diſpensatiōe ciborū que fit ſpūlib⁹ perlonis ſez que diſpenſabat viuas et doctorib⁹. Primo ergo iſtructio eum de viuas. Secundo de doctorib⁹ ibi. Et qui bene prelunt te. Circa priūm priū ostendit quomodo viuas et doctorib⁹ ſunt ministranda alimen-
ta per ecclias. Secundo qualis viuā ſit eligenda ibi. Viuā eligat te. Item priū ostendit qualib⁹ viuas ſit ſubueniendum. Secundo manifestat qđ dixit ibi. Si qua autē te. Tertio ostendit rōnem dixit ibi. Si quis te. Dicit ergo viuās honora nō ſolum reverentia exhibendo ſed neceſſaria tribuendo. Hec eīm̄ duo intelliguntur in verbo honoris. Unde incepto honorandi parentes intelligit etiam de ſubuentione: quasi dicat. In ne-
ceſſariis puidet. Et hoc inchoauit ē a principio ecclie. Act. 6. Factū ē murmur grecorū aduerſus hebreos eo et despicerent in ministerio quotidiano viuēs eoz. ſecūdū Mach. 3. In templo pecunia poſita ad alimoniā viuārum et pupillorū. Sed quas viuās: Illae que vere ſunt viuās. Viuā dicitur quaſi a viro viuā. i.e. viuifa. Nam viuā vere ē illa que non habet alias perſonas a quib⁹ ſuſtentat: et huic neceſſaria dabuntur de elemoynis fide-
lium. Deinde cū dicit. Si qua autem te. exponit que ſunt vere viuās. et priūm ostendit que nō ſunt vere. Se-
cundo que ſunt vere ibi. Que autem te. Circa priūm priū agit de iſtitutiōe eaz⁹ que ſunt vere viuās. Se-
cundo rōnem assignat ibi. Hoc eīm̄ te. Iſtructio ergo hu-
iuitiſmodi qđ diſcant domū ſuā regere. Tob. 10. Docuerit filiā ſuā regere familiā te. Et dicit priūm: quia viuā qđ
aſſumit ad proiſiōne ſibi ab ecclia ſiendam debet eē cuſ
bonitate vigilans. Et hoc ē quod dicit. Si dicit te. Item debet ſuis parentib⁹ ſeruire: et ideo dicit. Mūtua te. Quaſi dicit. Sicur parentes eam nutrītū ita: et ipa-
eos: ſi habet eos. Et hui⁹ ratio assignatur cum ſubſigil
dicens. Hoc enī ē accepit te. quia hec non ſolū homini-
bus ſunt ſed et eo. Et hoc patet quia domin⁹ de hoc ſpe-
ciale mandatū dedit. Exo. 20. Qđ etiā dñs iefuſ i euā-
gello noluit ptermitti. Item hoc natura docet ut homo
recoptenerit beneficia imp̄endentibus: et nulli tñ impen-
derunt qđtum parentes. Deinde cū dicit. Que autem
vere te. tractat de veris viuās. Primo ostendens que
vere ſunt viuās. Secundo qualiter iſtructio ſunt ibi.
Speret in deū te. Dicit ergo. Que autē te. deſolata id ē
que non habeat conſolationem humana ſez filios vi-
pantes. Et talis que nō habet aliud confugium niſi qđ ſper-
ret in deū etiā qđtum ad temporalia ſuſtidia p eccliam ſuſtentat. Et debet iſtructio primo ut exercite in bonis.
Secundo ut caueat a malis ibi. Et hoc p̄cipe te. Cir-
ca priūm duo facit: qđ priūm ostendit quib⁹ debet occu-
pari hec viuā. Secundo rōnem assignat ibi. Nam vi-
uā te. Dicit ergo. Speret in deo et acti ſpiſ ſouenien-
tem exerceat qđ ſit per orōnem quia obtineat per hāc qđ ſperat. Bratio enī eleuatio ē mentis in deū: obſer-
atio est poſtulatio p aliqua ſacra. Et dicit. Die et nocte: qđ
impoſſibile ē qđ animus hominis ſit ſine aliqua cura. Et
ideo exquo viuā nihil habet in quo occupeat ſedet va-
care ſemp deo. Luč. 2. Anna nō diſcedebat de templo.
te. Judith. 8. Feſcit cubiculo in ſuperiori ad orandum.
Deinde cū dicit. Nam qđ te. reddit rōnem quare debet
ſemp vacare orōni ſez quia impoſſibile ē qđ anim⁹ nō ſe-
cupet circa aliquā delectationē. Et cū anim⁹ oſcioſi nō

occupat vitilib⁹ oportet qđ occupeat carnalib⁹. Et iō dicit
qđ viuā ſi deſolata vacet oīnibus: qđ ſi nō habet hāc
dat ſe delicijs: et ſic mortua eſt morte peccati. Apoč. 3.
Homē habes qđ viuā ſez mortuus eſt te. Isa. 38. Viuē ſez
interiu: viuē ſez exteriū coſtebit tibi. Et licet de
litio ſint omnibus hoīb⁹ occasio mortis: ſpecialiter tamē
mulierib⁹ qđ ex ſuā natura habet animi molliciem. Cum
ergo delicie emolliant animū necceſſi e qđ mulieres mul-
to plus emolliant. Tere. 31. Uſquā deliciis diſſoluerſ
filia vaga. Apoc. 18. Quantū glorificauit le ſi delitijs
fuit tantum date illi tormentū et lucru te. Deinde cum
dicit. Et hoc p̄cipe te. oſtebit qđ iſtructio debet cauere ſibi
a malis. Et ideo dicit etiā prohibeat hoc precipiens
qđ mulieres que ab ecclie ſuſtentant ſint irreprehensibiles.
p. Domū tuam domine decet ſanctitudo. Deinde
inde cū dicit. Si quis autē te. affignat rōnem huius qđ
dixit. dicas priūm te. dicens qđ oportet et circa hoc in-
ſtructio viuā: qđ hoc ē de neceſſitate. Et iō dicit: ſuoy qđ
ſez cura ei incumbit et maxime domesticorū. Lai. 2. Or-
dinavit in me charitatē. Et ſicut aug⁹ dicit: poſſum⁹ om-
nibus bene velle ſed illi qui ſunt nobis cōiuncti eſtimā-
tur quia ſedam ſorū et ideo magis diligendi. Ambro-
ſius in libro de oſciſis dicit. qđ rō huius ē qđ forte hiſ qđ
bus nō eſt verecuđū ſuſcipere a ſuis eēt verecuđū ſuſ-
cipere ab alijs. Idem negauit per opera: quia ſi nō ſer-
uat fidem biſ quos natura copulauit conſequēs ē qđ nec
alijs. Et il. 1. Conſtitutur ſe noſte deum facit autem ne-
gant te. Sed nunquid eſt hoc verum et eſt infidelis veteris
or? Quia contrarium videat per augl. Jo. 15. Si nō ve-
niſſe te. quia ſuper hoc dicit et ibi loquitur de petō infide-
litatis qđ eſt grauior ceteris peccatis qđ peccata in deū
ſunt grauior qđ que in priūm. Repondeo qđ ſtatua
fideliſ ad infideles potest dupliqueri considerari. Primo
quantū ad ſtatū peccati: et ſic infideles ſunt in peiori ſta-
tu quia nibil agunt deo acceptū: nō autem ſi conſideren-
tur quantū ad vñ peccatum. Fidelis enim et infidelis ſi
mechēnē plus peccat fidelis: quia facit iniuriā fidei. Et
ſic dicit qđ ſi fideliſ contemnit curā parentū grauius pe-
cat qđ ſi hoc faceret infidelis. 1. ꝑ. 2. Melius erat eis
non cognoscere viam iuſticie qđ poſt agnitionem retro-
rum conuerti te.

Lectio ſecunda.

Viua eligat nō min⁹ ſexaginta an-
norū que fuerit vni⁹ viri vtor ſi ogi-
bus bonis testimonij habens ſi fili-
os educauit: ſi hospitio receperit: ſi sancto-
rū pedes lauit: ſi tribulationē patientib⁹ ſuſ-
minifrauit: ſi omne op⁹ bonū ſuſecuta ē:
Adolescentiores autē viuās deuita. Cū enī
luxuriate fuerint in xpō nuſere volunt ha-
bentes dānationē: qđ primā fidē irritā fece-
runt. Simil autē et ocioſe diſcutiūt circuīre do-
mos: nō ſolū ocioſe ſed et verbōle et curioſe
loquentes que nō oportet. Volo autē iunio-
res nuſere: ſilios pcreare: matrem familias
eſſe: nullā occationem dare aduersario male
dicti gfa. Nam enī quedā cōuerſe ſunt retro
poſt lathānā. Si quis fideliſ habet viuās
ſummiſtret illis: ut non grauetur ecclie
ut his que vere viuā ſunt ſufficiat.

in epistolam I ad Timotheum V

Supra ostendit viduas ab ecclia et sustentandas: hic ostendit quales sunt sustentande. **A**t primo ostendit qualis sit eligenda. Secundo qualis vitanda ibi. Adolescentiores. **I**cira primū tria facit: quia primo ostendit esse eligendā extempore. Secundo ex castitate. **T**ertio ex bonorum operum exercito. **E**x tempore quia sexaginta annos. **S**ed de qua electione agit? **A**d hoc potest responderi duplenter. **U**no modo quod loquitur de electione quia eligit ad praesidendum gubernationi alias viduas que ab ecclesia nutribantur que sic antiqua prescribat ut de continetia eius nullus suscipiat. Numeri. 4. **I**n triginta annis et supra usque ad annos. 50. **R**ecordat contra videlicet quod ecclia facit coram eis quod abbas sine iunioribus fuit. Respondeo dicendum est quod inordinatus est quod nimis iuuenile fuit: sed tamē non est facta diligentia ecclie in eis que sunt incuse ut in eis que sunt libere. Alio modo quod loquitur de electione quia eligitur ad hoc quod sustinet stipendiis ecclie et talis eligat non minus quam sexaginta: quod iuuenes possunt laborare manibus sicut et apostolus qui licet posset de evangelio vivere tamē laborabat: sed vetule quietescit. **E**x castitate etiam eligenda est vidua: ideo dicit. **N**on fuerit vniuersus viri uxori. **S**icut enim requiritur in episcopo quod sit vir uiri uxoris: ita in verula quod sit viri vniuersus uxori. **S**ed hoc dicit propter predictum sacramentum. **H**ec ergo est magistralis et parvum valet. **N**on enim videlicet ratio summi ex aliquo sacramento: quia mulieres non suscipiunt aliqua sacramenta ministranda. **S**ed hoc dicit propter firmitatem ut scilicet habeant continuum ppositum seruandum viduas. **S**ed hieronymus in epistola ad ageritiam aliam rationem assignat scilicet quod apud gentiles mos erat quod in sacris deozionibus nulla perat quae haberet duos viros. **E**t ideo apostolus voluit ut que alimentis ecclie nutritur non minus centem case. **J**udith. 15. **E**lo quod castitate amaueris et post virtutem tuum alterum nescieris. **L**uc. 2. **C**ixit annis sepe cum viro suo a virginitate sua. **E**t ideo est quasi laudabile signum castitatis et vniuersus vir fuit uxori. **D**einde cu[m] dicit. In operibus bonis. **O**stendit viduam esse eligendam ex exercitatione bonorum operum et primo in generali. Secundo in speciali ibi. **S**i filios. **T**ertio dat idem intelligere de omnibus bonis operibus ibi. **S**i omne opus. **R**ecordat ad primū dicit. In operibus bonis. **P**rover. ultimum laudent eam in portis opera eius. **E**t dicit. Testimonium habens. **J**ohann. 5. **O**pera que dedit multi patres et prescribit ipsa opera que ego facio testimonium perhibet de me. **R**ecordat in opera ostendunt interiorem fidem. **I**a. 2. **O**stende mibi fidem tuam sine operibus: et ego ostendam tibi ex operibus fidem meam. **S**ed que opera: primo ad suos: secundum ad alios. **A**duo dicit. **S**i filios educavit scilicet in timore dei et castitate. **E**ccl. 7. **F**iliis tibi sunt erudiitos. **Q**uantum ad alios tangit tria opera pietatis. **P**rimo ad misericordiam: quod mulieres habentes cor molle sunt naturaliter misericordes. **P**rimo ergo docet hospitalitatem ibi. **S**i hospitio recipit. **P**rover. 12. Hospitalitate sectantes. **S**ecundo cum hoc simul ponit humilitatem dicens. **S**i sancto lauit pedes: scilicet enim sunt sancti recipiendi quod et honorifice tractandi. **P**rover. 10. **M**archa autem satagebat circa frequens ministerium ipsius. **J**ob. 13. **S**i ergo ego laui pedes vestros dominum et magister et vos debetis alter alterius lauare pedes. **R**ecordat Augustini super Job. **F**aciat ut hoc sibi inuicem fratres etiam in ipso opere visibili et quod manu non faciunt corde non faciunt. **P**ulto autem melius est ut etiam manibus fiat: nec digneatur quod fecit ipsius facere ipsius. **Q**ui est ad pedes fratris inclinatio ei in corde humilitas excitatur vel si iam inerat confirmata humilitas affectus. **T**ertio fortitudinem et constantiam: ut scilicet tribulatio afflita. **H**eb. 10. **V**incit compassus estis. **D**einde cu[m]

dicit. In omnibus te. **C**oncludit in quibus debet esse viduas dicens. **S**i omne opus bonum subsecuta est id est precepta est. **S**al. 6. **D**um tempus habemus operemur bonum ad omnes te. **D**einde cum dicit Adolescentiores te. ostendit quod sunt vitande. **E**t primo hoc ostendit. Secundo assignat rationem ibi. **U**num enim luxuriante te. **D**icit ergo eligantur viduae talis etate: sed de vita adolescentiores viduas id est passim non recipias ad sustentationem in ecclesia precipue infames et dissolutas: vel de vita eas quantum ad conformitatem et familiaritatem. **E**ccl. 42. **M**elior est iniuritas viri id est securior ad coniugandū quam mulier benefaciens. **A**nde subditur: et mulier confundens in obprobrium. **P**rima expostio est litteralis. **D**einde cum dicit. **U**num enim te assignatur duplex ratio ex duplice periculo quod iminet. **C**irca primū duo facit: quod primo proponit primū. **S**ecundo reponit questionem ibi. **D**abentes damnationem te. **S**i enim adolescentes assumunt ad sustentationem ecclie sunt duo consequentia: ies et habeant sufficientiam et non cogantur manibus operari. **E**x utroque autem imminent periculum. **E**x primo periculum castitatis. **A**nde dicit. **U**nti enim luxuriante fuerint te. **L**uxuria quandoque summa pro superfluitate actus venerei. **S**ic est vnu de septem vitiis capitalibus: quandoque vero summa pro omni superfluitate rerum corporalium. **E**t sic summa bic. **Q**uasi dicit. **U**nti habuerint sufficiuntiam per subfragium christi nubere volunt. **E**xo. 32. **S**edit populus manducare et bibere et surrexerunt ludere. **G**alerio dicit quod a cerere id est cibo: et liberu[m] patre propinquu[m] est locu[m] ad venerem. **O**see. 4. **C**omedent et non saturabunt: somniant sunt et non cesaerunt te. **D**einde cum dicit. **H**abentes te. **R**espondet tacite questioni. **P**osset enim alijs dicere. **U**ndi enim mali esti si nubant. **T**u enim dicas. **L**or. 7. **M**ulier non peccat si nubat. **I**deo dicit. In hoc habet damnationem quod prima fide scilicet castitatis quam voverunt alii enim non videntur assumptae ad almoniam. **A**nde dicit auctor. **H**ic ex solo pposito quis incurrit damnationem. **C**erum est sisit ad determinarum et cum contentu. **E**ccl. 5. **S**i quid voulisti deo ne moreris reddere te. **L**uc. 9. **M**emo mittens manus in aratum et aspiciens retro aptus est regno dei te. **E**x secundo scilicet quod non laborant tria mala incurrunt. **P**rimū malum est ociositas. **E**ccl. 33. **M**ultam maliciam docuit ociositas. **Zech. 16. **H**ec sunt iniurias sodome sororis tuerugbia. **S**aturnas panis et abundatia et oculi te. **P**rover. 12. **Q**ui sectat oculi stultissimus est te. **E**x ociositate sequuntur hec mala. **C**or mulieris non est firmitas scilicet viri: et propter hoc ad diversa moneret. **S**i ergo non astringatur ad operandum oportet ferri ad diversa. **E**t ideo est periculum quod mulieres sunt ociosae: unde antiqui occupabant eas. **T**em efficiunt instabiles quantum ad locum quia discunt circumire domos. **P**rover. 7. **M**ac foris nunc in plateis nunc iuxta angulos insidiants te. **Tere. 14.** **D**ilexit mouere pedes suos et non quiescit et dno non placuit. **Q**uantum ad verba dicit. **T**eribose: ex quo enim non occurrit multum vacant nugios. **P**rover. 7. **B**arrula vaga quietis impatiens te. **Q**uantum ad cor curioso: quia ex quo non occupantur in suis intramittunt se de alienis et ideo loquuntur que non oportet quia omnium facta diluidant. **E**ccl. 9. **C**olloquium ei quod quasi ignis ex ardescit te. **D**einde cu[m] dicit. **V**olo ergo te. ostendit cui operi sint applicande scilicet ut nubant. **E**t proponit primo documentum. **S**ecundo assignat rationem ibi. **I**am enim te. **D**icit ergo. **V**olo iuuenes scilicet viduas nubere te. **C**ontra pime Lor. 7. **B**onum est eis sisic permaneant te. **E**rgo debet melius dicere. **V**olo continere. **R**espondeo. **M**icronyxmus dicit quod illud pime Lor. 7. volebat ex principalitate ione h[ab]i vniuersitatem h[ab]i p[ro]prium donum a deo. **E**t ideo subdit,**

Explanatio sancti Thome

Melius est nubere q[uod] vti re. Et ideo in quo casu loquuntur videndi e[st] q[uod] in hoc ne primā fidem faciant irritat[ur] et id subdit melius q[uod] eos occulte occidere per aboſtūz supra 2. Saluabit autē p[ro] filioꝝ generatiōem si permanerit in fide re. C[on]tra mārressimilias ē[st] vi se[nt] occupate nec verbole diſcurrant per domos. Et etiā hoc volo ut nullam occasionē dent aduersario .i. vel diabolo vel gentili maledicti gratia id ē[st] vt possit maledicere eccl[esi]a dei. In quo sic cōcludit vitā viduā ut sic vivant ut in nullo alios p[ro]ximis ad laſciūā p[ro]mīte re. 2. Sic ē[st] voluntas dei vt benefacientes obmutescere faciat[ur] imprudētū hominū ignorantia re. Et ē[st] eius hec rōz q[uod] quedāz vōentes castitatem cōuerse sunt retro votū irritantes. Et tales vadunt post sathanā p[ro] imitationē qui apostataū dō societate angelorū. Deinde cum dicit. Si quis ergo re. ostendit que viduæ sunt nutritae a p[ro]uatis personis: et primo ponit documentū. Scđo rōnem ibi. Et nō graue[re] re. Dicit ergo q[uod] que ē[st] vidua vere speret in deo: sed si quia habet frēs vel parentes sustentat[ur] ab illis. Et ideo dicit. Si quis fidelis re. quia hoc ē[st] opus pietatis. Et hoc vt eccl[esi]a nō graue[re]. Et hoc necessariū ē[st] q[uod] tunc eccl[esi]a nō habuit possessiones: sed modo habet possessiones deputatas ad hoc: p[ro]ime Thes. p[ro]mo. Vōcie et die opantes ne quem vestū grauarem[us] re.

Lectio tertia.

Qui bene presunt p[ro]b[abil]iter dupli[ca]to honore digni habeant[ur]: maxime qui laborant in verbo et doctrina. Dicit em̄ scriptura. Nō infrenabis os boui trit[ur]anti. et dignus ē[st] opari[re] mercede sua. Aduersus p[ro]b[abil]iter accusationē noli recipere nisi sub duobus aut trib[us] testib[us]. Pectantes corā omnib[us] arguerit et ceteri timorē habent. T[em]poris corā deo et xpō ieu[st] et electis angelis ei[us]: vt hec custodias sine preiudicio: nihil faciens in alterā partē declinādo. Manus cito nemini imposueris neq[ue] cōmunicaueris peccatis alienis. Leipm̄ castuz custodi. Noli adhuc aquā bibere sed modico vi[en]o vtere p[ro]pter stomachū tuū et frequentes tuas infirmitates. Quorundā hominū peccata manifesta sunt p[ro]cedentia ad iudicium quo rūndā autē sequūtur. Similiter et facta bona manifesta sunt: et que aliter se habent abscondi non possunt.

Superius egit de viduis honorandis que stipendijs eccl[esi]e sustentabant[ur]: hic agit de honoratione p[ro]b[abil]iter et primo instruit rhythmothē qualiter se habeat ad eos. Secundo ostendit quō quedā dicta sunt intelligēda ibi. Quorundā hominū re. H[oc] prima ostendit q[uod] p[ro]b[abil]iter sunt honorandi. Secundo confirmat q[uod] auctoritatē ibi. Dicit em̄ scriptura re. Circa primū duo facit: quia p[ro]mo ostendit q[uod] sunt honorandi. Scđo ostendit qua rōne debetur ei[us] honor ibi. Maxime qui re. Dicit ergo. Qui bene re. Presbyter idem ē[st] q[uod] senior. et sicut senes etate consueverūt habere prudentiā. Job. 12. In multo tempore prudentia: ita qui sumuntur ad regimē ecclie debet pruens esse. Luce. 12. Fidelis seru[us] et prudens re. Et tō

plati ecclie se[nt] ep[iscop]i et sacerdotes vocant[ur] presb[iter]i. Et tō dicit. Qui plunt. Nec hoc t[em]pi sed oportet q[uod] b[ea]ti presi: se[nt] ad dei honorē et nō ad p[ri]mā cōmoditatē. Ezech. 3.4. De paſtoribus isti qui p[re]ſeſtant[ur] ſemēp[ro]s. Item pru- dens ut vniuersit[er] det tēpore ſuo. p[ro]me Thes. 4.4. Niciam queritur inter dispensatores ut fidelis quis inueniatur. Iſti dupli[ca]to digni sunt honore quoꝝ vnū ē[st] i[n] ministratio- ne necessarioꝝ. Job. 1. Ex his quib[us] honoratus fue- rat a rege habuisset decc[en]ta talenta argenti re. Prover. 3. Honora dñm de tua ſubſtantia re. Item aliis in exhibi- tione reverentie. Eccl. 4. P[ro]b[abil]iter humilia animaꝝ tuam. Heb. 12. Obedite p[ro]positis vestris. Prover. vle. O[ste]s domestici ei[us] vestiti ſunt dupli[ca]to re. Isa. 16. In terra ſua duplicita poſſidebūt re. Sed p[er]cipie hic honor illis exhibendus qui hoc merent[ur] ſuo labore ſez qui la- borant in verbo p[ro]dicationis Thes. 2. Inter quos lucet[ur] ſicut luminaria in mundo verbū vite p[er]tinentes re. Col. 3. Verbi xp̄i habiter in vobis abundanter in omni ſapien- tia docentes re. Item in doctrina id est in eruditione Jere. 3. Dabo vobis pastores iuxta cor meum et paſcent vos ſcientia et doctrina. Et Ephe. 4. Jungit pastores et doctores q[uod] hoc est officiu[m] ep[iscop]i. Deinde cu[m] dicit. Dicit em̄ re. p[ro]bat per dupli[ca]to auctoritatē et vnam introducebit ſim ſenſum myſticum: alia ſim littoralē ibi. Dignus ē[st] re. Dicit ergo. Dicit enī ſcriptura ſez deuter. 25. Nō alligabis re. p[ro]me Thes. 9. probat apls hoc ē[st] intelligē- dū de doctoribus q[uod] deo nō est cura de bobus non quin ſubſtitut[ur] diuine p[ro]udentie ſed quia nō ē[st] deo cura qualiter homines tractent bobus ſed qui poſſunt eis vti vt volūt. Enī illa lex nō est de bobus: ſed per ſimilitudinē dicit. Quia ſicut dicit. Homini laboranti in officio nō p[ro]hibeas quin vi- uat de illo officio. Per bobus eſti intelligēnt[ur] docentes. Prover. 14. Vbi plurimi ſegetes ibi manifeſta eſt fortis tuto bouis. Per messes fideles Mat. 9. Melliſis quidē multa re. Ergo nō ſunt p[ro]b[abil]iter p[ro]dicatores et doctores quin ſumptus habeant. Alia auctoritas ē. Dignus ē[st] ope- rarius cibo ſuo. 2. Dat. 10. Et el potius in veteri testamen- to ē[st] licet nō ſic ſcripta ſit. Nec coſuevit apls de euāgeliō adducere auctoritatem niſi cu[m] expiſſione dicit[ur]: ſed ſum- tur hec de Leui. 9. Non morabit apud te merces merce- narii tui v[er]o mane re. S[ed] nunq[ue] iſti ſumpt[us] ſunt mer- ces: Dicit Aug[ustinus] in glo. q[uod] ſic. Non tamē veniale ē[st] euā- gelium vt pro ſit[us] p[ro]dicet. Merces em̄ q[uod] dicit[ur] quod hoſ[us] reddit[us] p[ro]mio finali: et ſic abſit q[uod] p[ro]dicatoꝝ merces ſunt h[ab]mī ſumptus: q[uod] dicit[ur] merces ſolū quo quis fit dignus laborando. Et hoc modo largi[us] dicit[ur] merces. Et ideo dicit Aug[ustinus]. Accipient ergo re. Deinde cu[m] dicit. Aduersus p[ro]b[abil]iter agit de correptione p[ro]b[abil]iter dicente et p[ro]b[abil]iter qui bene plunt dupli[ca]to honore ſunt honorandi ſed mali ſunt corrigit[ur]. Circa q[uod] tria facit. Primo dicit q[uod] aſſaliter eoz accusatio nō admittat. Se- cundo q[uod] culpabiles ſunt publice corrigit[ur] ibi. Peccā- tem re. Tertio q[uod] nō dāmnen[ti] temere ibi. Sine p[ro]udi- cione re. Dicit ergo. Tu maior p[ro]b[abil]iter noli aduersus p[ro]b[abil]iter re. Quia ſufficiunt ſi boni ſunt: cui[us] rō est in glo. quia nō eſt facile accusanda tam alti ordinis glōna q[uod] ſit vice xp̄i. Sed hoc nō videt ſufficer quia alioꝝ accusato- nō ſiſi ſub duob[us] vel trib[us] testibus admittit[ur]. Deutero- 17. In ore duox ac triū ſtū p[ro]b[abil]iter qui occidet re. Unde notandum q[uod] aliud ē accipe accusationē et aliud codemna- re accusatum. Secundū nō debet index nisi cum testib[us] cō- uictus fuerit dāmnedus: et hoc in h[ab]bū ſed in ſacerdotē nec debet accusationem recipere nisi ſit evidens. Deinde cu[m] dicit. Peccante re. ostendit quō puniat ſi ſibi p[ro]b[abil]iter et primo ostendit q[uod] publice corrigit[ur] enī. Secundo adiurat enī q[uod] obfuet iſta ibi. T[em]poris corā re. Dicit ergo

in epistolam I ad Timotheum VI

Peccantes tam presbyteros & quoscunq; coraz omnib; argue. Et quare: At ceteri timothei habeant. Procedit tamen aliter in correctione fraterna, aliter in iudicaria. quia iudex gerit personā publicā: et ideo debet intendere bonus cōmune quod leditur per peccatum publicum q; multi scandalizantur. Et ideo iudex ecclesiasticus sic debet publice punire vt alij edificant. Eccl. 8. Quia nō citio p̄fertur contra malos sententias abiq; vlo timore filij hominū perpetrant mala. puerb. 19. Pestilēte flagelatio stultus sapientor erit. Rota q; dicit Corā omnibus. Sed contra Mat. 18. Si peccauerit in te frater tuus corripe eū inter te & ipsum solum. Respondet Augustinus in glosa. distingue tempora & peccatum. quia aliud est occulūtū aliud publicū. Sed paup̄ indiget occulto remedio. id est occulte arguendū. & de hoc loquit dominus. Unde dicit in te. scilicet solo. q; occulē. Sed apostolus loquit de peccato publico quod publica pena in diget. Et hoc significatur in mortuis quos dominus suscitauit Mat. 9. Puellā intra domū per quod occultū pecatum intelligitur. Unde & tunc electi turbā. sed Lu. 7. Filiū vidue extra portā coram omnibus. per quod ostendit publicū peccatum publice puniendū. Deinde cum dicit. Tēstoz. Quia iudex ecclesiasticus maxime gerit in iudicando personā dei. ideo per deum attestandus est q; iuste iudicē. Sic enī debet arguere coram omnibus q; non despiciat iudicium dei. Abi tria ostendit. Primum est auctoritas diuina. quia deus pater auctoritate iudicabit. ideo dicit corā deo. Gen. 18. Judicas omnem terrā. Tē chrysus homo sicut in iudicio cōpārens Job. 5. Potestātē dedit ei iudicū facere. quia filius hominis est. Et ideo dicit. Et chrysus ielu. Tē angeli sicut ministri. Mat. 2. 5. Cum venerit filius hominis in maiestate sua & omnes angeli cū eo. tunc sedebit super sedez maiestatis sue. Ideo addit. Corā angelis Job. 10. Instauras testes tuos contra me. Deinde cum dicit Sine preiudicio. Remouet temerariū iudicū dicens: Sine preiudicio. vt felicit non temere p̄cedas; sed cū delibera ratione nihil faciens. sc̄z declinando in aliquā p̄tē. Vel sine preiudicio. id est sine precedenti discussione. Eccl. 33. Sine iudicio nihil facias graue. Job. 29. Causam quaz nefiebā diligenter inuestigabā. als non esses medius int̄ partes. Erod. 23. Non declinabis in iudicio pauperis. Deinde cum dicit. Manus cito. Agit de p̄ motione & hoc videtur esse ratio primi. Sicut em nō debet cito punire: ita nec cito p̄mouere. id est ordinare desfacili ad sacros ordines. Supra. 2. Et hī p̄bent p̄mū. Numeri. 11. Cogrega ad me septuaginta viros de senioribus israel quos tu nosti q; sene sunt populi ac magistri. Quasi dicat. Illos quos tibi cōstat & donecos esse. Et quare: Neq; cōmunicaueris. q; si inordinate p̄soueas & ex hoc contingat peccata eis vel in plebe. hoc tibi imputabitur. Vel cōmunicat alienis quia non corrigit cum potest. Ro. 1. Digni sunt morte non solū qui faciunt ea sed etiam qui contentiū facientibus. Isa. 52. Pollutum noli tangere. Deinde cū dicit. Te ipsū. Et ostendit quō habeat se ad seipsum: & hoc satis rationabiliter. quia contingit q; aliquis ita ferit ad alios & se negligit. Unde primo horatur eū ad castitatem. Secundo ex hoc reprimit immoderatā ei⁹ abstinentiā ibi. Moli ad. buc. Et dicit ergo. Tu q; alios debes corriger. Te ipm̄ castum. I. cor. 9. Lastigo corpus meum & in seruitatem redigo ne cum alij predicauero ipse reprobus efficiar. Ita siquidem thymotheus erat nimis abstinentie & ad vitandū carnis peccata corpus macerabat. Eccl. 2. Logitans in corde meo abstrahere a vino carnē mēā. Et quia propter hoc fuit infirmus totaliter. ideo dicit ei

Holi adhuc postq; es infirmus. Et quare: Quia Leuit. 2. Quicquid obvuleris sacrificij sale sc̄z discretiōis condies. Ro. 12. Rationabile obsequiū vīm. Et ido dicit. Atere vīo sed modico: non ad ebrietatē. Eccl. 31. Exultatio aīe & cordis vīnū moderate potatū. Propt̄ stomachū tuū & frequentes infirmitates tuas. sc̄les que tibi ex abstinentia puerunt. Blosa Laborandum enī est vt si fieri potest ceptū officiū gradatim p̄moueat potius q; per inconsiderationē diminuat. Sed notandum est q; sanabat paul⁹ infirmos & mortuos suscitabat. & tamen r̄b̄knōtheum curat cōsilio medicine. per quod dāt intelligi q; non ad omnes vrebatur miraculis: sed quan- do expediebat propter fidē. Deinde cum dicit. Quo- rundam. Et ostendit qualiter intelligenda sunt duo que dixit. sc̄les sine preiudicio nihil in condēnationib; fieri- dum. Item manus cito. Et primum p̄mū. Secundo secundum. Quantū ad primum dicit. Quo r̄undam. Quasi dicit. Superiorū diri sine preiudicio. Tamen debes adhibere cōsiderationē. quia quedā peccata sunt notoria. & hec non indigent examinationē. quedā occulta & hec indigent. Unde in istis vere intelligit sine p̄mū. dīcio non in primum. quia illa precedunt iudicū. ista ve- ro subseqūnt sc̄ler māfestatio per discussionē nō tū publicandā prouer. 27. Quomodo in aquis resplēdēt vultus p̄spiciētū sic corda hominū manifesta sunt pri- dentibus. Secundo dicit Manus cito. Quod dī- cit esse intelligendū in non manifeste bonis. quia simili- ter facta bona quo r̄undā manifesta sunt. Mat. 5. Vide- ant opera vestra bona & glorificent patrem vestrum. Eccl. 30. Qui autē facit veritatem venit ad lucem vt ma- nifestetur eius opera. Que aliter se habet. id est q; non sunt manifesta abīcondi non possunt. quia Mat. 10. Abil opertum qd̄ nō reueletur & occultum qd̄ non sciatur. quia vel in futuro vel etiā hic omnis iniqtas ma- nifestatur. Et in his non est facilis impositio.

Lapitulum sextum.

Vicungū sunt sub iugo serui: do- minos suos offū honore dignos arbitrētur: ne nomē dñi & doctri- na blasphemetur. Qui autem fi- deles habent dominos: nō contēnant. quia fratres sunt: sed magis seruiāt. quia fideles sunt & dilecti. quia beneficij participes sunt. Hec doce & exhortare. Si quis aliter docet: & non acquiescit sanis sermonib; dñi nostri iesu christi: & ei que fm̄ pietatem est doctri- ne: superbus nihil sciens: sed languens cir- ca questiones & pugnas verboꝝ ex quibus oriuntur inuidie. contentiōes. blasphemie suspitiones male. conflictationes hominū mente corruptorū. & qui a veritate priuati sunt: existimantū questū esse pietatez. Et aut̄ questus magnus pietas cū sufficientia nihil em̄ intulimus in hunc munduz. haud dubium. quia nec auferre quid possumus. Habentes aut̄ alimenta & quibus tegamur his contenti simus.

Supra aplūs thymothei instruxit de vīo clboꝝ & de p̄so nis qbus ecclia ministrabat. alimēta: hic agit de alij p̄s

Explanatio sancti Thome

sonis ad populus ecclesie puerib⁹. Et primo de personis infiniti status. Secundo de personis maioris status ibi. Diuitibus tc. Circa primū tria facit. quia pmo ponit in structionē de seruis. Secundo arguit contraria assertionē ibi. Si quis habet tc. Tertius monet ut contraria viteret et serueret predicta ibi. Cū aut tc. Itē pma in duas. qd pmo ostendit quid sit tenendum. Secundo docet hoc esse docēdum ibi. Hec doce tc. Itē primo ostendit quod se habeat ant serui ad diuos infideles. Secundo qualitatem se habeat ad fideles ibi. Qui aut tc. Dicit ergo. Quicquid serui sunt sub iugo le⁹. pp⁹ seruile conditione que dicitur iugū simi litudinarie. quia sicut boves continent sub iugo vt non licet eis ceat eis ire quo velint: ita serui sub domo vt non licet eis qd velint facere Sal. 5. Volite itex sub iugo seruitus p̄tineri. Quidam bono. id est debita reverentia Ep̄b. 6. Serui obedient dñis carnalibus cū omni timore et tre more in simplicitate cordis vestri sicut xp̄o tc. Cuius rō est ne nomen tc. Si enim dñi infideles seruos suos intuitu fidei rebelles sentirēt dānaret nomē xp̄i et blasphemārēt doctrinā nr̄as Ro. 2. Nomē xp̄i p̄ vos blasphemāt. Qui ergo infideles habet dños illō obediat. ne nomen dei tc. Sed quid fidelit⁹? Qui aut tc. Nō p̄tēnt qd qm̄ contingit quā familiaritas infinita exhibet⁹. le⁹ q̄ erigantur in supbia. puer. 30. Per tria mouēt terra et quartum nō potest sustinere. p seruū cū regnauerit tc. Et huc⁹ ratio est fin p̄bin. quia homines in talibus paralogizat⁹ q̄ si in uno vident se equeales credit⁹ q̄ sint in omnibus equeales et volunt illis in aliquo subdi. sicut in ciuilib⁹. qz pp̄s nō est subiect⁹. credūt q̄ sint totali⁹ equeles nobilis⁹. Et sic possit cōtingere q̄ serui vidētes se in aliq. le⁹ equeales dñis reputēt equeles simpliciter. Et ideo dicit. Nō cōtemnāt tc. Et ponit tria. Primum est fidei donū. Cū dīc. Quia fideles sunt. et hoc valde magnū est. qz p fidem viuit iustus. Itē p̄ ea vincit mund⁹. Secundū est dignitas diuine dilectionis. ideo dicit. Dilecti le⁹ excellētūs alii creaturis. qz adoptant in filios dei. 1. Jo. 3. Vide te q̄le⁹ charitatē dedit nobis de⁹ pat̄: vt filij dei nominetur et simus tc. Tertiū est benefic⁹ gratie. ideo dicit. Quia benefic⁹ p̄ticipes sunt. le⁹ q̄ ad sacramētū dñi. 1. cox. 10. Panis quā frangim⁹ nōne cōmunicatio corporis dñi est. p̄s. Particeps ego sum oīm timentū te tc. Hec doce. sc̄. nelientes et exhortare vt impleat sc̄itēs. Tīc. 2. Hec loquere tc. Deinde cū dicit. Si quis tc. Excludit contraria assertionē. Et pmo modū falsa doctrina. Secundo radicē ibi Supbus tc. Tertio effectū e⁹ ibi Et quib⁹ tc. Si vis sc̄re que doctrina sit erronea. hoc oīdit ex trib⁹. Primum si sit p̄tra doctrinā ecclastica. Et ideo dicit. Si qz autē docet le⁹ q̄ ego et ali⁹ apli. q̄tu ad primum Sal. 1. Si qz vobis euāgeliizauerit p̄te id qd accepisti; anathematizat. Doctrina em̄ aplo⁹ et pp̄bz dicit canonica. qz ē quasi regla intellect⁹ nr̄i. Et ideo null⁹ alii debet docere. Deut. 4. Nō adderis ad verbū qd loquor vob⁹ neqz aufereris ex eo. Apoc. vlti. Si quis apposuerit ad hec apponat deus sup illum plegas scriptas in libro isto tc. Quantū ad secundū dicit. Si nō accepisti tc. Mā dñs ihs venit vt testimoniū phibeat veritati. Job. 18. In hoc natus sum: et ad hoc veni in mundū: vt testimoniu⁹ phibeaz veritati tc. Et ideo missis est a patre sicut doctor et magister. 1. Mach. 2. Ip̄m audite semp. et ipse erit vob⁹ p̄te tc. Et ideo errone⁹ est q̄cunqz non accepisti finōl⁹ e⁹. 1. reg. 15. Quasi peccatum artoladi est repugnare et q̄sīccl⁹ ydolatrie nolle acqelcere. Et dicit sonis. qz in xp̄i finibus nihil est corruptionis. nihil falsitatis v̄l p̄uersitatis qz sunt sermones diuine sapientie. puer. 8. Justi sunt sermones mei. nō est in eis p̄laus quidneqz puerum. Recepti sunt intelligib⁹. et equi suenētibus scientiā. Quāz

tum ad tertium puer. 6. Cōserna filii mi p̄cepta pris tuis et ne ymūrtas legē matris tue tc. Cū dicit. Et ei q̄ b3 ples tate est doctrine le⁹ ecclastice. Hec pietas est p culū dei Tīc. 1. Scđm agnitōnē virtutis q̄ est b3 pietatē. Et Ba dix autē erroris est duplex. le⁹ supbia affectus: et defect⁹ intellectus. Quantū ad p̄mū dicit Supbus tc. Dicit autē supbia radix error duplicit⁹. Primo qz supbi volūt se itomittere de his ad q̄ nō attingūt. et ideo necesse est q̄ errent et deficiant. Isa. 16. Supbia eius et arrogātia eius et indignatio eius plus q̄ fortitudo e⁹ tc. Item qz nolit intellectū alteri subiungere: sed innituit sue prudētē et ideo nolit obedire scripture sacre. Cōtra hoc vicitur puer. 3. Ne initiaris prudētē tue. puer. 11. Abi humiliat̄ ibi sapientia. Ne defect⁹ intellect⁹. Abi sciendū est q̄ sicut in corpore sanitas est qdā equalitas humoz: ita veritas est qdā equalitas in intellectu. qz veritas est adeq̄tio rei et intellectus. Cū sicut infirm⁹ q̄ nō habz equalitatem cōplexionis ad modica p̄tria accidētia ledit. sic in intel lectu qn̄ hō nō fundat̄ in veritate: nec habet virtutē per quā possit iudicare veritatem ac defectūs difficultas tē incident in errore. Cū dicit. Langus circa questiones tc. Sap. 9. Homo infirmus et exigu⁹ tpi⁹ et minor ad intellectū iudicij et legū tc. Sicut dicit boētius ita se habz intellectus ad rationē sicut circul⁹ ad centrū. Ratio enim discurrat cōsiderando actus ac defectus: et habitudinem vnius rei ad alia. Et nisi resoluta v̄los ad intellectū veritatis evana est ratio. Cū qn̄ accipit veritatem rei habz etā quasi centrū. Multa autē discurrunt et nō attingūt. 2. ibi. 3. Semper discentes et nunq̄ ad scientiā veritatis pueniētes tc. Et ideo dicit circa questiones. id est nō pueniētes ad ipsū centrū. Et dicit questiones. qz in aliquib⁹ dubitatiōnē fac ex parte rei. in aliq̄bus ex pte verbōz et nos minū. Et ideo dicit questiones qn̄ ad primum le⁹ de reb⁹ supra. 2. Que questiones p̄stant magis q̄ edificationē dī que est in fide tc. Quantū ad secundū dicit pugnas verbor̄. puer. 19. Qui tm̄ verba sectatur nihil habebit tc. Et dicit Pugnas v̄bor̄. quia de hac questione sit dissensio ex verbis tm̄ ora. qz dñs dicit Job. 8. Si filii vos liberauerit vere liberi eritis tc. et Mat. 17. Ergo liberi sunt filii. Ex quo volebant q̄ omnes catholicī filii dei es sent et filii liberi. Sed est pugna verbor̄. qz dñs loquit̄ ibi de libertate spirituali nō de carnali. Deinde cū dicit Et quibus tc. Ponit effectū erroris. Et pmo ponit ipsum effectū. Secundo manifestat quedam que dixerat ibi. Et autē questus tc. Itē primo ostendit que mala se et quamē et falsa doctrina. Secundo in quib⁹ ibi. Dominante tc. Inter malo vero que ponit. quedā sunt int̄ in corde quedā exterius. Interius sunt inordinati mot⁹ respectu boni vel respectu mali. Respectu boni est inuidia q̄ est tristitia de bono alieno. Cū dicit Inuidie tc. 25. potest intelligi v̄l in p̄posito v̄l vniuersalit̄. qz cū aliq̄ la bozant nō ad veritatem sed solūmodo ad v̄ba. nō vident si aliquis preualet. Job. 5. Parvulus occidit inuidia. Itē in p̄posito. qz serui habent et liberi et nō subditi domini inuidit̄ et dolentib⁹ seruos sibi equari. Ex inuidia vero homo insurgit contra p̄mū cui inuidet. Et hoc est contentio. puer. 20. Honos est homini qui se separat a contentionibus tc. Item contra deū. et hoc est blasphemātia. 2. Pe. 2. Que ignorat blasphemātis tc. Respectu vero mali est suspicio. Ande dicit. Sulptiones male sci licet dominoz aduersus christianos quasi libertatem ad lucrum sinxerimus. Et q̄ solū rota doctrina p̄iana est inuenta ut serui fierent liberi. Et cī. 3. Vultos supplanta ut suspicio illoz et in vanitate detinuit sensus illozum tc. Et ex istis sequunt̄ cōflictationes aduersus fideles. Ben. 13. Facta est rixa int̄ pastores gregū abiaz et lōib

in epistolam I ad Timotheum VI

Sed hoc nō est in cordibus omnī sed quorūdā. Et pōit tres eoz conditiones, quarū prima pertinet ad defectū luminis naturalis. Secunda ad defectū cognitiōis. Tertia ad viciū inordinate affectionis. Quātū ad primū dīc Hominī mente corruptor. Id est ratione etiā naturali q̄ habent queriū iudicū. p̄. Corrupti sunt et ab homīa biles facti sāt. Quantū ad secundū dicit. Seritate, scz cognitionis eius priuati sunt. Eccl. 4. Nō est veritas et non est misericordia, et nō scientia del in terra. Quantū ad tertium dicit. Existimātū rc. Id est q̄ cultus dei ordinetur ad quemque et acquisitionē diuinuarum. Sāp. 1. 5. Existimauerunt lūsum esse vitā nostrā et conuersatione vite compōstā ad lucras et oportere vnde cunq; etiā ex malo acquirere. Homines ergo huiusmodi qui hoc credunt defaciūt contemnūt et incidunt in mala predica. Deinde cum dicit. Est autē rc. Probat vīlūmō dictūm̄ lez questūm̄ esse pietatē. Et p̄mo ostēdit quomodo pietas haberet ad questūs. Secundo ostēdit q̄ non cōsūlit in questiū diuitiāz exteriorū ibi. Nā qui volunt rc. Itē p̄mo ostēdit pīmū. Secundo rationē assīgnat ibi. Nihil em̄ rc. Dicit ergo Ioh̄ dicens questiū es le pietatē, sed ego dico q̄ pietas est questiū, sed illarūm̄ diuitiāz que dant sufficiētiā. Et hoc consistit in duob; In uno principaliter scz pietate que ordinat alia in deum et pīmū. Et hec sunt virtutes et bona gratia. Sāp. 7. Infinitus est thesaurus hominib; quo qui vīlūmō sunt particeps facti sunt amicite dei rc. Secundo in sustentatione vite. Unde dicit. Cum sufficiētiā id est in his q̄ sunt necessaria ad vitā. Mat. 6. Querite pīmū regnū dei et iusticiā eius rc. Supra. 4. Pietas ad omnia vīlūmō est. Deinde cū dicit. Nihil em̄ rc. Assignat rationēm̄ huius. Et primo ex humana cōditione. Secundo ex eiō necessitate ibi. Habentes rc. Conditionē autē ponit q̄tū ad duo. scilicet q̄tū ad principiū, q̄ nihil intulimus rc. Quasi dicit. Sufficit necessitas nō sufficitas, q̄ nihil intulimus in hunc mundum. Job. 1. Bud̄ egredīsum de vīro matris mee rc. Itē q̄tū ad finē, q̄ nihil auferem̄. p̄. Dormierunt somnū suūz et nihil iuenerunt omnes viri diuitiāz in manib; suis. Job. 27. Dies cum dormierit nihil fecū offrē, apiet oculos suos et nihil inueniet rc. Eccl. 5. Quonodo venit sic reuertitur rc. Quantū ad necessitatē, quia hec bona sunt p̄ pī necessitatē, et indiget homo cōtra interiora consumētiā, et hec sunt alimenta, et cōtra exteriora corūpētiā; et sic indiget homo tegumentis vestīi et domoz. Heb. vīlūmō. Sint mores sine avaritia cōtentū presentib; rc. Eccl. 29. Initū vite homīs aqua et pāns et vestimentū et dom̄ protegens turpitudinem.

Lectio secunda.

DAm qui volūt diuities fieri: incidunt in temptationem et in laquem dyabolī: et desideria multa inutilia et noīcia que mergunt homītes in interitū et pīditionē. Radix em̄ omniū malorū est cupidas: quā quidam appetētes errauerunt a fide et inseruerunt se doloribus multis. Tu autē o homo dei hec fuge. Sectare vero iusticiā, pietatē, fidē, charitatem, patientiam, mansuetudinē. Certa bonum certamē fidei apprehende vitā eternā: in qua vocatus es et confessus bonā confessionē corā multis te

stibus. Precipio tibi corā deo qui iustificat omnia et christo iesu qui testimoniuū reddi dīt sub pōtio pilato bona confessionē: ut serues mandatuū sine macula irreprehēsibile yloq; in aduentū dñi nři iesu xp̄i.

Supra ostendit apostolus qđ sit questiū christianis expediens quia pīetas cū sufficiētiā ostendit q̄ querētes supflūm̄ questiū diuitiāz incurrit dāna multa. Et primo ostendit mala que sequuntur inordinate appetitu diuitiarum. Secundo assignat rationē ibi. Radix em̄ rc. Mala autē que sequuntur sunt duplicita. Quedā enīz oxītū ex hoste exteriori, quedā vero a cōcupiscentia interiori ibi. Desideria rc. Dicit ergo simus cōrēti alimētis rc. quia qui volum̄ rc. Et nō ad necessitatem sed ad abundātiā diuitiāz incidentur rc. Eccl. 10. Nihil est inīquiū q̄ amare pecunīā rc. Eccl. 5. Qui amat diuitiāz fructus non capient ex eis rc. Et ponit duo. scz temptationes et laqueū, quia primo temptant inq̄tūm̄ diuitie aliquid et inducunt ad aliquā peccata. 1. thessal. 3. He forte temptauerit vos qui temptat rc. 1. cor. 10. Temptatio nos non apprehēdat nisi humana rc. Et laqueū, quia diuitie sunt non habentibus ad temptationē habentibus in laqueū, quia non libenter reddunt eas quas auferūt. puerb. 21. Qui congregat thesauros lingua mendacij vanus et excessus est rc. Ex parte interiori ponit tria mala. Primo q̄ incidit in desideria multa. Perfectio enīz hominis est q̄ cor eius congregetur in unum, quia q̄to aliquid est magis vñūtanto et deo simili⁹ qui vere vñ⁹ est. p̄. Unā petū a vñō rc. Sed cōtra hoc patīt̄ querēs diuitias, quia cor eius trahit ad diuersa. Eccl. 10. Disūlūm̄ est cor eoz nūc interib; nūc rc. Et hoc ideo q̄ ibi est thesaurus tuus rc. Mat. 6. Itē sunt inutilia bulus modi desideria multiplicēt. Primo q̄ inutilia sunt spiritaliter, quia diuitiā nō ducunt ad beatitudinē Sāp. 5. Quid nobis profuit superbia: aut quid diuitiāz iactantia contulit nobis rc. Eccl. 5. Qui amat diuitias fructus non capient ex eis rc. Itē temporalit, quia nō dāt q̄ promittunt Eccl. 6. Et aliud malū quod vidi sub sole: et quidem frequens apud homīnes vir cui dedit de⁹ diuitias et substantiā et honorē et nihil dedit anime eius ex omnib; que desiderat: nec tribuit ei potestatē de⁹ vt comedat ex eo, sed extrane⁹ homo devorabit illū rc. Tertio sunt nocīua Eccl. 5. Diuitie conseruate in malū dñi sui rc. Et ostendit quō sunt nocīue, q̄ mergunt in interitū, scilicet in presenti. Propter diuitias multi perierunt. Itēz in futuro. Unde dicit. Et perditiones Eccl. 8. Pecunia tua tecū sit in pīditionē. Et vīnq; res fertur ad spirituale dānnū. Interitū, id est mortē eternā. Sustinuit in multa patētia vala ire apta in interitū rc. Et pīditionē id est pēnā eternā que dicit mors ppter pēnā dānnū, quia sunt quasi pīdīti dānnū, dum non possunt redire in domū suū scz eternitatis Job. 21. In dīe perditionē seruabitur malū et ad dīe furoris dūcetur. Deinde cum dicit Radix rc. Ostendit ratio huius, et hoc ex duob; scz ex natura cupiditatis et experientia ibi. Quām quidā rc. Dicit ergo incident in temptationē. Quare? Quia radix omniū malorū rc. Abi nō tandem est q̄ fm̄ quodā cupiditas sumit triplicēt. Quādōq; pro avaricia fm̄ q̄ est speciale peccatū, scz inordinatus amor habendi diuitias. Quandoq; put est gen⁹ peccator omniū fm̄ q̄ importat inordinatum appetitū rei temporali, et hoc inclusū in omni peccato, q̄ est conuersio ad bonū cōmutabile. Sed sic non est radix sed gen⁹ omniū. Tertio modo put est quedam inordinatio animi.

Explanatio sancti Thome

ad cupiendis bona temporalia fideitate et hec est habitus
le tñ peccatum et non in acu. sed est quedam radix om̄i
peccatorum. Et dicitur cupiditas radix. et superbia initium
Eccl. 10. Initium omnis peccati est superbia tc. qz superbia di-
cit corruptionem animi ad recedendum a deo. Arbor autem
a radice habet alimētū et sic peccatum ex parte conuersio-
nis ad bonū cōmutabile sumit nutrientes. Sed credo
qz loquitur de cupiditate fm qd est speciale peccatum. Un-
dicit qz voluit diuitiae fieri tc. Et hec est inordinata amor
pecuniarū. Et ideo dico qz auaricia est radix om̄i. Om̄ia
enī pectantur in appetitu. et ideo origo peccato-
rum est fm originē appetibilis. Origo enī appetibilis. p-
cedit ex fine. Et id qz aliquod peccatum hz finē magis de-
siderabilitate est pei. Fins autē alicuius peccati est de-
siderabilis ppter duo. Icz ppter seipm. et hoc est excellē-
tia. qz ad hoc homo bonum illud vult ut excellat. Et hoc
est superbia. et ideo superbia est initium om̄i peccatorum. Itē
ppter aliud et hoc est qd ad omnia valer. et huiusmodi
sunt diuitiae. qz per hoc creditur se habere om̄ia. Ex ista p-
te auaritia est radix omnium malorum. Deinde cum dicit
Quam quidā tc. ostendit idē p experientiā et dicit. Ap-
petentes. qz ptemagis habent diuitiae. nō magis deside-
rant Eccl. 5. Avarus nō implebit pecunia. Et incidunt
pno in dānu spūale. Un̄ dicit Errauerit a fide. Quis rō
est. qz planā doctrinā fideli prohibent mla illicta lucra
a quibz desistere nolit et iuuenit sibi alia doctrinā vbi eis
sunt pes salutis. Et hoc specialiter faciūt vñtaris. Secundo
qz inferuerunt se dolosibus multis etiā in pñti. qz sollici-
tudo in acquirendo timor in possidente: dolor in amittendo.
Job. 20. Cū satiatus fuerit diuitiis artabit. estuabit
et omnis dolor irruet in ē tc. Et multomagis in futuro
Deinde cū dicit. Tu autē tc. Nonet ad sequendum
sanā doctrinā et vitandū malā. Et pmo exponit viā quaz
sequant. Secundo alligat eū inductione pcepti ibi. Pres-
cipio tc. Itē pno horat ad vitandum peccata pdicta. Se-
cundo ostendit quid agat ibi Sectare vero tc. Et qz ser-
vus debet unitari om̄i suū. qz vt dñe Eccl. 10. Sedz iu-
dice populi sic et ministri eius. ideo dicit Homo dei.
Quasi dicit Tu veditis seruituti dei. p̄. Ego seruus
tuus. 1. Job. 2. Qui dicit se in illo manere sed si ille
ambulauit et ipse abulare. Si ergo tu es homo dei: debes
facere sicut xp̄ fecit. Qui vi habet Job. 6. Fugit cū euz
volet facere regē Heb. 12. Qui ppōsto sibi gaudio su-
stinet crucē confusione contempta tc. Ergo et tu fugi. p̄.
Elongati fugiēs. Quid ergo faciet? Ad duo horat p-
mo scz ad sectādū arma spiritualia. Secundo ad certādū
in eis ibi. Acta bonum tc. Arma autem spiritualia aut
sunt ad faciendū bonū aut ad malū tolerandū. Hil-
limum autē est vel in cōparatione ad proximū cui per duo
ordinantur. scilicet per iusticiā et pietatē seu misericordiā
quia primum sine secundo est severitas. secundū sine pri-
mo est remissio. Quantū ad primū dicit. Sectare iusticiā
am qz cōpetit prelatis Sap. 1. Dilegit iusticiā qui in
dicatis terrā tc. Itē quantū ad secundū dicit. Pietatez
id est misericordiā. puer. 20. Misericordia et iusticia cu-
stodiunt regē et robozā elementi thronus eius. In cō-
paratione autē ad deū primū est quod pfect intellectū fi-
des Heb. 11. Sine fide ipsoſible ē placere deo tc. Sedz
affectionē est charitas. 1. Job. 4. Qui māet in charitate in
deo manet et deo in eo. Ad sustinēda mala sunt due vir-
tutes. scz patiētia et māsuetudo. qz hō in malo duas pas-
siones inordinatas incurrit scz tristiciā inordinatā. et irā
que est ex ea. Et ideo patientia est orā imoderatā tristiciā.
Luc. 21. In patiētia vestra possidebitis animas ves-
tras tc. Deinde inducit enim ad debitum certamen.
Et primo qualiter certet. Secundo inducit rationē in qz

tum milites duplicit pugnat. scz qn̄qz ad defendendū
qd habet. qn̄qz ad acquirēdū nō habita. et hoc imines
sanctis. primum vt custodiā habita scz fidem et virtutes.
Et ideo dicit Fidei id est. p fide custodiā da Eccl. 4. Us
qz ad morte certa. p iusticia tc. Vel fidei. vt p fidē vites
peccata. Job. vi. Hec est victoria que vincit mundum
fides vestra tc. Vel fidei. id ē vt alios ad cā queratas. Et
dicit bonum. id est legittimū certamē. 1. cor. 9. Om̄is qz
in agone cōcēdit ab omnibus se abstinet. Tunc est bonū
qz abstinet se ab omnibus impedimentis. 2. thi. 4. Bo-
num certamē certauit tc. Secundo certat ad acquirēdū qn̄o
habet. Et hec est vita eterna que acqñit p pugnā. Mat.
11. Regnum celoz vim patit: et violēti rapiunt illud. Et
ideo dicit Apprehendit scz quasi tenē tuo certamē vin-
cas vel certes certamē fidei. Et quo premio? Ut apphē-
bas vitā eternā. 1. cor. 9. Nos autē incorrupta. Dein
de cū dicit. In quā vocatus es tc. Rationē ponit huīus
dicti scz Apprehendit et cetera. Et primo rñdet secundo qz
sc̄t. Cōsider qz debet apprehendere sed non possum. Immo potes quia debet tibi de iure. qz vocat' es in ea
a deo et a rege illius regni. Et idō debes coronari potis-
sime. 1. Pe. 2. De tenebris vos vocavit in admirabile lus-
mē suum. Secundo respōdet primo Quasi dicit Certa
bonū certamē. quia dedisti iuramentū intelligēti et idō
nō licet tibi repugnare. Tū autē confessus es tc. Id est
in consecratione bonū certamē pfectus es. Unde dicit.
Bonā confessionē fessus es. qn̄ ordinat' es in ep̄. 1. cor.
9. Nā si nō euāgeliāzauero tc. vñqz. Dispōtatio credita ē
mibi tc. Vel pfectio bonā. scz pfectio fidei vt cā fues.
Deinde cū dīc. Precio tc. Obligat eū ad pfecta ex
pcepto qd primo ponit. Secundo manifestat quādā dicta
ibi. Quē suis tc. In pcepto autē pmo testes inducit. Ses-
cundo cōmendat pceptū. Tertio ostēdit pdiū fuet p-
ceptū. Testes inducit deū patrē et dñm n̄m iusm xp̄m.
Dicit ergo. E monūl. sed ne credas qz leceat tibi aliter
facere precio tibi. sicut tu debes pfecte subditis tuis
corā deo. Ad duo induxerat apprehēde in qz confessus
es. Et ideo inducit actorē vite qz viuificat om̄ia. Dīc autē
deo qui est tota trinitas qz est actor vite. Itē hominē xp̄z
qz confessus est se esse filiu dei qd est bona pfectio fidei no-
stre. Itē cōmendat mādatum. qz in se iustum et rectū et
irreprehēsibile ab alijs Job. 6. Nō inuenieris in lingua
mea iniqtatē. Et qdū est seruandū. Vñqz in aduentū dñi
ly vñqz dicit finē intentionis. id est vt p obseruantiam
huius mandati ordines te ad aduentū. Vel vñqz ad mor-
tem tuas. qz qual' eris in illa: talis inuenieris tūc. Mat.
24. Qui pseuerauerit vñqz in finē tc.

Lectio tertia.

Q uādā suis tēporibus ostēdet beat⁹.
Q uādā solus potens. rex regum et domi-
nus dominantium: qui solus habet
immortalitatē. et lucē habitat inaccessibilē
quem nullus hominū vidit. sed nec videre
potest. cui honor et iperū sempiternū amē.
Supra apostolus. pponēs pceptum ih̄motheo pcepit
vt seruer predicta vñqz ad aduentuz xp̄i. et ideo agit b̄ de
xp̄i aduentu de quo tria manifestat. Primo qz erit tēpo-
re cōgruo. Secundo qz māfetus erit. Tertio ostēdit acto-
rem aduentus. Quantū ad primū dicit. Quē suis tēpo-
ribus ostendet. 1. Pe. vlti. Veniet in nouissimis dieb⁹
in deceptione illulores tc. Et ideo vult ostendere qz si vi-
deatur aduentus tardari: in suo tempore ostēdet. Eccl. 3.
Om̄ia tēpus habet. Eccl. 8. Omni negocio tēpus est

in epistolam I ad Timotheum VI

et oportunitas tc. Congruū tēpus est finis mundi. quia illud tempus est tēpus melius & collectiōis fructus. Et ideo oportet q̄ veniat in fine. Quantū ad secundū dicit ostender id est manifestabit. Acer eī sit visibilis q̄tū ad carnē: tñ virtus eius est abscondita. sed tunc etiā diuinitas eius erit manifesta sanctis. reprobi vero solū vis debunt gloriā carnis. Sed q̄tū ad tertīū dicit q̄ ostendet eum de⁹ trinitas. Et circa hoc quo facit. q̄ primo describit adūctum xp̄i. Secundo in eius comendationē p̄ rumpens laudat eum ibi. Qui honor tc. Itē circa primū tria facit. Primo actorē aduentus describit ex perfecta operatiōe. Secundo ex singulari potestate. Tertio ex in coprehensibilitate nature. Primum cū dicit Beat⁹. Beatus dñs ēst operario pfecta que est sup̄mē virtutis op̄tione optime disposita. Et hec est beatitudine nostra. Dei autē beatitudine est qua cognoscet se. Si eī se nō cognosceret deus nō esset beatus. Gregorius. Deus dñs sc̄ipio q̄ fructus perfecte gloriosus est. Et conuenientē actorē huius aduentus dicit q̄ beatus est. quia ad hoc est aduentus xp̄i ut nos deducat ad beatitudinē Job. 13. Beatus si fuerint reliquie semini mei ad vidēndū claritez hierulalē tc. Quantū ad secundū dicit Solus potens. p̄s. Potest ea dñe tc. Sed quare dicit solus? Unquid nō omnia habēt potentiam immo. s̄ p̄ participationē. sed solus deus a se essentialē. Unde dicit. Rex regū tc. Ambrosius. Dñs est nōmē potestatis et rex familiaris. Qui ergo habet dñm et reges supra se est subiectus potestati et talis non est potens a se sed ab aliis. Si ergo xp̄s est rex regum tc. necesse est q̄ solus habeat potentiam nō ab alio sed omnes ab eo. Et designat duplex potētia dei. sc̄i gubernatiū mūdi cū dicit. Rex regū et dñs dñstantium tc. Quantum ad tertīū dicit: Qui solus habet imortalitatem et lucem habitat inaccessibile. Incomprehensibilitas dei ex duobus patet. Primo quia transcedit quicquid in creaturis est comprehensibile. Secundo quia hoc ip̄m q̄d de⁹ est: omnīū comprehensionē excedit. Primum cum dicit. Solus. In qualibet enī mutatione est quedam corruptio. q̄a omne quod mutatur in q̄tū huiusmodi definit esse tale. Illud ergo p̄spite et vere est incorruptibile quod permanentis est imutabile. Queliber autē creatura in se constata habet aliquā mutationē vel mutabilitatē. deus autē est omnino immutabilis. Sed si talia creatura est immutabilis. hoc cōuenit ei ex dono gratiae. Et ex hoc ostenditur q̄ natura dei trascendit omne q̄d est in natura creatā. S. Regi seculorū imortali tc. Quantū ad secundū dicit Luce tc. Lux in sensibilius est principiū vidēdi. vñ illud quo aliquid cognoscit p̄ suā formā et h̄s q̄ ē actu. Unumquod autē cognoscit p̄ suā formā et h̄s q̄ ē actu. Unde q̄tū habet de forma et actu: tantū habet de luce. H̄s ergo que sunt actus quidam: sed nō purus lucētia sunt sed non lux. Sed diuina essentia que est actus pur⁹ est ipsa lux Job. 1. Non erat ille lux tc. Deus autē habitat apud se. et hec lux est inaccessibilis. id est non visibilis oculo carnis: sed intelligibilis. Et tñ nullus intellectus creatus potest ad eum accedere. Notandum est tamē q̄ duplicitate potest intellectus accedere ad cognitionē nature alicui⁹. sc̄i ut cognoscat et ut coprehendat. Ad comprehendendū autē deū impossibile est intellectū puenire. quia sic cognoscere deū ut cognoscibilis est. De⁹ autē perfecte cognoscibilis est quantum habet de entitate et luce. hec autē sunt infinita: ergo est infinite cognosci, bilis. Virtus autē intellect⁹ creata est finita. Et idco etiam intellectus xp̄i nō coprehēdit deū. Sed alias mod⁹ est cognoscendū deū sc̄i attingēdo deū. Et fin hoc null⁹ intellectus creatus p̄ p̄pria naturalia attingit ad cognoscendum id quod est deū. Et rō huius est. q̄ nulla potest potest in aliquid altius suo obiecto. sicut viuis ad altius colorem. Proprius autē obiect⁹ intellect⁹ est q̄d est. vnde qđ superat qđ quid est excedit p̄portionē oīs intellectus. In deo autē nō est aliud esse ei quidditas ei⁹. Quomodo ergo cognoscibilis est ergo accedam⁹ ad eū cognoscendū: hic per gratiā et in futuro per gloriam. p̄ Accedite ad eū et illuminamini tc. Sed qualiter ḡ de⁹ habitat lucem inaccessibilē: et in p̄s. Nubes et caligo in circuitu eius Exod. 19. Nō yses accessit ad caliginē in qua erat deus. Respondet dyonisius Omnis caligo est inaccessibile lumen. Est ergo idē qđ hic lumen et ibi caligo sed caligo est in q̄tū nō videt: lumen vero in q̄tū videt. Sed aliquid est inuisibile duplicit. Uno modo p̄pter se sicut opaca. Alio modo prop̄ excedentiā eius: sicut sol ab oculo nocte. Sic quedā sunt nobis nō conspiciua. p̄pter defectum sui esse: et quedā propter excedentiā eius et sic deus nobis quodammodo inaccessibilis est. Quā nō nō tc. Si intelligā de coprehensione sic absolute verum est: etiā de angelis. quia solus deus coprehendit se. Si autē de visione qua attingitur: sic intelligitur tripli. Uno modo nō vidit oculo corporali. Alio modo fini essentiā oculo mentis viuens in carne nisi ip̄s Exod. 33. Non videbit me homo et viuet. Tertio modo nō vidit quid est deus p̄ seipsum. Mat. 11. Nemo nouit p̄tes tc. Mat. 16. Caro et lāguis nō revelauit tibi te. De in prorūpīt in landē del dices: Cui est honor tc. Et ponit tria. Primum pertinet ad reverētē exhibitionē dices honor qui est exhibitus reverentie. Psal. 1. Si ego pater ubi est honor meus tc. Secundū ad resurgentiam bonitatis eius cum dicit. Gloria que est clara cum laude noticia que refulget in noticiis hominū et angelorum Isa. 42. Gloriā mēa alterū nō dabo tc. Tertio ad gubernationē cū dicit. Imperiū sempiternū.

Lectio quarta.

De iuitibus huius seculi precipite non sublime sapere. neq; sperare in ierito diuitiaz: sed in deo viuo qui prestat nobis omnia abunde ad fruendū. bene agere. diuities fieri in bonis operibus. faciletribuere. communicare. thasaurizare sibi fundamentū bonū in futurum ut apprehe-dant bonam vitam. O timothee depositū custodi deuitans prophanas vocuz nouitatis: et oppositiones falli onminis scientie: quam quidam promittentes circa fidem ex ciderunt. Gratia tecum Amen.

Supra egit de instructione personarum infiniī stat⁹: hic redit ad materiā suā et instruit eū ad instruendū diuitias. Et primo facit hoc. Secundo agit de instructione thimothēi ibi O timothee tc. Et semper quādo instruit eū ad instructionē aliorū monet ut non negligat se. Et circa primū excludit vitia que solent in diuitibus abūdere. Secūdo inducit ad bona ibi Bene agere tc. Item circa primū primo proponit vitia que solent esse in diuitibus. Secundo excludit hec reddendo rationē hui⁹ ibi In incerto tc. Dicit ergo Diuitibus tc. Diuitie abun-dantiam importat. Est autē abundantia spiritualium et

Explanatio sancti Thome

Hee sunt vere diuitie **Esa. 33.** Diuitie salutis sapientia et scientia timor domini ipse est thesaurus eius **rc.** Quodam corporales et hee non sunt vere diuitie quia non sufficiunt. **Et ideo dicit cum quadam diminutione huins secundi. Baruch. 3.** Qui argentum et aurum in quo confidit homines thesaurizant **rc.** His ergo precipe. Quando de seruis egit non posuit preceptum, qd hoc est virtus qd ho virum auctoritate ad malorum non ad mores. **Et ideo dicit.** Non dimittas propter diuitias et propter statum eorum qui precipias. **Et quid debet precipere?** Non sublime sapere. id est non tentare aliquid excelsum de se. **Munquid hoc est maius?** Respondet, potest reddi malum ex duabus. Primo si sublime sapit de se propter ea que non habet excellentiam veram. **Et hoc est si in rebus temporalibus.** unde qui propter exteriorum excellentiarum sublimem sapit de se inoritate sapit, et est superior. **Et tam carnales non alia sublimitatem curant nisi istam,** et hec acquiri potest per diuitias. **Eccles. 10.** Pecuniae obediunt omnia. **Unde** quia diuities huiusmodi hec habent inaniter exrolluntur. **Itē** alio modo, quia sunt quedam que habent sublimitatem sicut nostra spiritualia. **Ecc. 24.** Quāmagnus est qui inuenit sapientiam et scientiam **rc.** In his enim aliquis potest inordinatae sapere sublimitatem non ex natura donorum sed vel attribuendo sibi quod non habet. **Vel** non recognoscendo a deo ea que habet. **Unde** in primis est inordinatio propriei defectio rerum. **Et secundis** propter inordinationes affectus. Secundum vitium in diuitiis est spes mundanorum. **Unde** dicit **Hegz** sperare **rc.** **Job. 31.** Si putauit aurum robur meum et oblitus dixi fiducia mea **rc.** puer. 10. Substantia diuitis vobis fortitudinis eius. **Deinde** cum dicit. In incerto **rc.** Assignat rationem monitionis. In eo enim sperat aliquis unde credit auxiliū habere. Auxilium enim habebat a foro, sed diuitie sunt fragiles et testimoniales. **Mat. 6.** Moliit thesaurizare **rc.** Sed in deo vbi est vera species ponenda **Jere. 17.** Beatus vir qui confidit in domino et erit deus fiducia eius. **Iac. 1.** Dat omnibus affluenter. **Sed** hoc quod dicit abunde ad frumentū dupluer potest exponi. **Uno modo** ut fructu sumat pro gaudio, et hoc modo est etiam in corporalibus. **Vel** ut per hec pueniamus ad fruitionem dei. **Deinde** cum dicit Bene agere **rc.** Vener ad operandū bonū. **Qui autē** habent affectū ad diuitias, primum nituntur ad acquirendū non habitas. **Secundo** ut vitantur habitus. **Certio** ut ad finē diuitiarum perueniant. **Hec tria** monet hic ap̄ls primo ut acq̄rant spirituales diuitias quas non habet. **Et ideo** dicit. Bene agere **rc.** **Esa. 1.** Discite bene facere **rc.** Quantū ad secundū sciendum est qd duplex est usus diuitiarum. Unus est tenere et aliud est dare. sed principalis est dare. **Et ideo** ista duo ponit, primo ut daret. **Unde** dicit. **Fa**cile tribuere id est sine gravitate cordis interius. **2. cor. 9.** Non ex tristitia aut ex necessitate **rc.** Et sine tarditate puer. 3. **Adicas** amico tuo, vade et reuertere et cras vadō tibi cu statim possis dare **Job. 31.** Si oculos vidue expectare feci. **Secundo** ut custodiat non quidem tantum ad suam utilitatem sed ad quoddam commune. **Unde** dicit ad cōmunicandū, id est habere eas sicut communes. **Job. 12.** Mecessitatibus sanctorum cōmunicantes. Quantū ad tertiu, ut ad finē thesaurizandi perueniant, ideo dicit. **Thesau**rizare **rc.** **Thesaurus** spiritualis est congregatio meritorum que sunt fundamenta futuri edificij quod nob̄ paratur in celo, qd tota preparatio future glorie est qd meritaria que acquirimus per gratiam que est principium meritorum. **Mat. 5.** **Thesaurizate** vobis thesauros in celo: vbi nego tinea **rc.** **1. cor. 9.** Sic currere ut comprehendatis. **Deinde** cum dicit **Thimothee** **rc.** Instruit ipsi thimotheum. **Et** primo ut bona conseruet. **Secundo** ut ma-

la denitet ibi. **De uitā** **rc.** **Dicit** ergo **Thimothee** depositum custodi. **Depositū** dominis est omne bonū quod habet quilibet quod sibi cōmisum est a deo ut confuet et multiplicetur. **Ecc. 17.** **Bratia** hominis quasi pupillam conseruabit. **1. cor. 15.** **Et** gratia eius in me vacua non sit. **Et** sic dicit ei ut depositū custodiat. id est ut se in gratia dei conseruet et multiplicetur. **Quoniam** abscedit talens tum punis. **Et** specialis prelati habent depositū scilicet curā proximorum et fidelium. **Job. vultimo.** **Pasce** oves meas **Heb. vultimo.** **Ipsi** per uigilant quasi rationē redditū pro animalibus vestris **rc. 2. thi. 1.** **Bonū** depositū custodi. **Itē** qd mala viter: precipue illa que sunt nata coinquarare fidem, cui⁹ ratio est qd sic princeps secularis ponitur ad custodiendā unitatē regni: ita spiritualis ad suā unitatē spiritualē. **Per** autē regnum consistit in iusticia, et ideo ille ordinat ad iusticiā. **Sed** virinas ecclie est in fide, et ideo principaliter moner ad custodiā fidei. **Luc. 22.** **Ego** rogaui pro te ut non deficiat fides tua **rc.** Similiter autē posset corrupti fides per fallacie sicut etiā quilibet scientia. **Sed** sicut dicit. **1. elenē.** Fallacia qnq⁹ fit ex voce quandoq⁹ ex re. **Unū** est fallacia in dictione et extra dictionē. **Et** sic fides aliquando corruptitur qd alias quas voces inordinatas sicut dicit **Hieronim⁹** qd ex verbis inordinatis prolatis fit heresis. **Et ideo** dicit **Prophanas** **rc.** **Quia** non velle audire aliquid noui est oblatrare contra consuetudines. **Sed** noua prophana non sunt audienda. **Sed** prophana nouitas est quando inducitur aliquid contra fidē. **Et** dicitur nouum ad id quod est antiquum. **Hoc** fecit nestorius quādo dixit de virginie maria christotochos, ut inferret qd non esset mater dei. **Et ideo** sancti patres in ephesino concilio instituerunt qd viceret theotochos. **2. ibid.** Formam habens sanctorū verborum que a me audiūt in fide et dictione in christo iesu. **Et** capitulo secundo. **Prophana** et vaniloqua deuina **rc.** **Quād** duo vero corrupti per rationes reales et sophisticales. **Et** istud vitandi est. **Et** dicit **Per** oppositiones scientie falsi nominis, quia non est vera scientia: sed apparentia. Scientia enim scđm propriam rationē non est nisi vero et impossibile autē est qd versus sit vero contrariū, licet quād duo falsa sint sibi contraria, et ideo impossibile ē qd illud quod repugnat veritati diuine que est summa veritas sit verū. **Col. 2.** **Adicete** ne quis vos decipiat qd philosophia et inanē fallatā fīm traditionē hominū: scđm elemēta mundi et non fīm xp̄m **rc.** Promittere, id est dicentes se habere. **Jere. 10.** Stultus factus est omnis homo a scientia sua. **Que** non est dei, quia qui loquitur mēdaciū ex proprijs loquit. **Job. 8. Jere. 2.** Filii mēphēos et raphneos costuprauerunt te vīq̄ ad verticē **rc.** **Esa. 47.** Sapientia tua et scientia tua hec decepit te **rc.** **Hinc** dei tecum Amen.

Explicit profunda et subtilis explanatio mirifici doctoris sanctissimi thome aquinatis ordinis fratrum predicatorum sup̄ prima ep̄stola gloriosi gentium apostoli pauli ad timotheum.